

Coco The Wonder Pug

Chapter-I

Coco The Wonder Pug

চতুৰ্থ অধ্যায়

ক'কৰ দ্বিতীয় জীৱন যুজ

এদিন দুদিনকৈ সময় পাৰহৈ গৈ ২০১৩ চনৰ ২২ আগষ্ট আহি পালেহি। ক'কৰ প্ৰথম জন্মদিন। বনু যোৱাৰ পাচত বনুৰ মাক দেউতাকৰ ক'ক অতিকৈ বুকুৰ আপোন হৈ পৰিছিল। গতিকে ক'কৰ জন্মদিন বাবে দেউতাকে জেবিজৰ পেৰা, শ্বেখব্ৰাডাৰ্চৰ কেক, বেলুন, মম সকলো আনি জন্মদিন পালনৰ বাবে সাজু হ'ল। কিন্তু ক'কৰ মনত ইমান উৎসাহ নাই। নিজৰ প্ৰিয় মিঠায়ো খুজি খুজি নাখালে। ক'কৰ আকৌ হঠাতে কি হ'ল। মাক বাপেক দুয়ো চিন্তাত পৰিল। ক'কই যেতিয়া কেইদিনমান মাংস, মিঠাই নোখোৱা হ'ল দেউতাকে ক'কক পেট এণ্ড ভেটলৈ লৈ গ'ল। জুনিয়ৰ ডাক্টৰণী গৰাকীয়ে কলে চাৰ দিল্লীলৈ গৈছে দুসপ্তাহ পাচত হে আহিব। এই গজমি ঔষধটো খুৱাওক চিন্তা কৰিব নালাগে। দুসপ্তাহ পাচত চাৰ আহিলে আকৌ এবাৰ দেখুৱাই যাবহি। হজমি খুওৱাৰ পাচতো ক'কই একো নাখালে আৰু দিনে দিনে দুৰ্বল হৈ পৰিল। মন ভাল লগাবলৈ বনুৰ দেউতাক মাকে ক'কক জেবিজৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। কিন্তু ক'কই ভুকাটো দূৰৰে কথা জেবিজৰ ফালে ঘূৰিয়েই নাচালে। বনুৰ মাক দেউতাক চিন্তাত পৰিল। পেট এণ্ড ভেটৰ ডা: শৰ্মা আহিবলৈ এতিয়াও এসপ্তাহ বাকী। বনুৰ দেউতাকে মাকক কলে "কাইলৈ ৰাতি পুৱাই ক'কক লৈ খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী কলেজলৈ যাম। তালৈ নি ভালদৰে চেক আপ কৰাব লাগিব। নহলে ক'কৰ গতি বেয়া দেখিছো। পৰনক আজিয়েই কৈ থম কাইলৈ ৰাতিপুৱা আঠ মান বজাতে আহিবৰ বাবে।" বনুৰ মাকে দেউতাকৰ কথাত মূৰ জোকাৰিলে। ঘৰপায়েই বনুৰ দেউতাকে ফোনকৰি পৰনক পাচদিনা আহিবৰ বাবে জনাই দিলে।

পাচদিনা পুৱা শুই উঠি বনুৰ মাক দেউতাক খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী কলেজ যাবৰ বাবে সাজু হ'ল। ইফালে ৰাতিৰ ভিতৰতে ক'ক আৰু অধিক দুৰ্বল হৈ পৰিল। পৰন আহিপোৱাৰ লগে লগে ক'কক লৈ বনুৰ মাক দেউতাক খানাপাৰালৈ বুলি ধাপলি মেলিলে। খানাপাৰাৰ পশুচিকিৎসা মহাবিদ্যালয়ৰ বহিৰভাগত(Outdoor) নাম ভৰ্তি কৰি ক'কৰ মাক দেউতাক বাহিৰৰ বেঞ্চত ক'কৰ নাম অহালৈ অপেক্ষা কৰিলে। ইতিমধ্যে এটা দুটাকৈ অহা বিভিন্ন প্ৰজতিৰ কুকুৰেৰে চিকিৎসালয় ভৰি পৰিল। তাৰ ভিতৰত BSF, CRPF আৰু CISFৰ কেইবাটাও স্লিফাৰ ডগ আছিল। ক'কক ভালদৰে পৰীক্ষা নিৰীক্ষা কৰি উঠি ডা: মনিকাই ক'লে "খুউব দুৰ্বল হৈছে।

এতিয়া পৰীক্ষাৰ বাবে তেজ লম আৰু লগতে এটা চেলাইন দিব লাগিব। তেজৰ ৰিপৰ্ট সমূহ পোৱাৰ পাচতহে আচল ঔষধ দিবপৰা যাব। মেডিচিনৰ প্ৰফেচৰ কলিতা চাৰেও এবাৰ চাই লওক।" এইবুলি ডা:মনিকাই প্ৰফেচৰ কলিতাক মাতি আনিলেগৈ। প্ৰফেচৰ কলিতাই ক'কক চাবলৈ অহাৰ লগে লগে ভেটেনেৰী পঢ়ি থকা বহুতো ছাত্ৰ ছাত্ৰী ক'কৰ ওচৰ পালেহি।

ক'কক পৰীক্ষা কৰি প্ৰফেচৰ কলিতাই ডা:মনিকাক কলে "চাচপেকটেড বেবেচিয়া। তোমাৰ লাইন অব একচন ঠিকেই আছে। ব্লাড কালেকচনৰ বাবে সবঞ্জাম সমূহ কিনি আনিব দিয়া আৰু এটা চেলাইন দি দিয়া। কাইলৈ পুৱা ব্লাডৰ ৰিপৰ্ট অহাৰ পাচত আচল চিকিৎসা আৰম্ভ হব।" প্ৰফেচৰ কলিতাৰ কথামতে ডা:মনিকাই ফাৰ্মাচীৰ পৰা কি কি কিনি আনিব লিখি দিলে। লগতে ব্লাড টেষ্টৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় মাচুল নগদ প্ৰাপ্তিৰ খিড়িকিত জমা দি ৰচিদ খন লৈ আহিবলৈ কলে। বনুৰ দেউতাকে ওচৰৰ ফাৰ্মাচীৰ পৰা সকলো কিনি কেচ কাউণ্টাৰত প্ৰয়োজনীয় ফিজ জমাকৰি আনি ডা: মনিকাৰ ওচৰ পালেহি। ডা:মনিকাই প্ৰেচকিপচন সহ সকলো সামগ্ৰী কম্পাউণ্ডাৰ আলিৰ হাতত দি ক'কক এখন পৰীক্ষা নিৰীক্ষা কৰা আৰু চেলাইন দিয়া টেবুলৰ ওপৰত বহাই দিবলৈ কলে। ডা:মনিকাৰ কথামতে সকলো কৰি বনুৰ মাক আৰু দেউতাক ক'কক বহাই দিয়া টেবুলৰ ওচৰত থিয়হৈ থাকিল। কিছু সময় পাছত আলি আহি ক'ক বহি থকা টেবুলৰ ওচৰ পালেহি আৰু তেজ সংগ্ৰহ কৰিবৰ বাবে ক'কক ধৰিবলৈ কলে। বনুৰ দেউতাক, মাক আৰু পৰনে জোৰেৰে ক'কক ধৰি থাকিল আৰু আলিয়ে ক'কৰ তেজ সংগ্ৰহ কৰি টেষ্ট টিউবত ভৰাই দেউতাকক তেজ পৰীক্ষাগাৰত জমা দি আহিবলৈ কলে। আলিয়ে আন এজন সহায়কাৰীক ক'কক ধৰিবৰ বাবে মাতি আনিলে আৰু বনুৰ দেউতাক তেজ দিবলৈ বুলি লেবৰেটৰীলৈ গ'ল। আলিয়ে ক'কৰ দেহত চেলাইন লগাই থকাৰ সময়তে বনুৰ দেউতাক ঘূৰি আহি ক'কৰ ওচৰ পালেহি। সৰু কুকুৰ হোৱা বাবে সহজে শিৰ নোপোৱাত বহুবাৰ খুচিব লগা হোৱাত ক'কৰ চকুপানী ওলাই আহিল। ক'কৰ চকুপানী দেখি মাকৰো চকুত চকুলো ওলাল। বহু কষ্টৰ অন্তত আলিয়ে কামটো সমাধান কৰি কলে যে চেলাইন শেষ হোৱাৰ আগে আগে মোক মাতি দিব। মই আহি খুলি দিম। চেলাইন শেষ হবলৈ দুঘণ্টা মান লাগিব। ক'কক মাকে ভৰিৰ ফালে আৰু দেউতাকে মূৰৰফালে ধৰি থাকিল যাতে ক'কই লৰচৰ কৰিব নোৱাৰে। সময় মনুৰ গতিৰে আগবাঢ়িল। বনুৰ দেউতাক মাকে বাৰে বাৰে চেলাইনটোলৈ চাই থাকিল। মাজে মাজে পৰনে আহি ক'কক ধৰি দিলেহি যাতে বনুৰ মাক আৰু দেউতাক টয়লেটলৈ যাব পাৰে। বহু প্ৰতীক্ষাৰ অন্তত অৱশেষত চেলাইন শেষ হও হও হ'ল। বনুৰ দেউতাকে দৌৰি গৈ আলিক খবৰটো দিলে। আলিয়ে আহি চেলাইনৰ বেজী পাইপ আদি খুলি দিলে। ক'কক লৈ বনুৰ

দেউতাক, মাক ঘৰ পালেহি। দেউতাকে পাচদিনা পুৱা আঠ বজাত আহি ফ্লেট পাবৰ বাবে পৱনক জনাই দিলে।

পাচদিনা পুৱা আঠ বজাত পৱন আহি বনুহতৰ ঘৰত উপস্থিত হ'লহি। বনুৰ মাক দেউতাকে ক'কক লৈ খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী কলেজ হস্পিতাললৈ যাত্ৰা কৰিলে। কাউণ্টাৰত ক'কৰ নাম ভৰ্তি কৰি বনুৰ দেউতাকে কাগজখন নি ডা: মনিকাৰ হাতত দিলেগৈ। ডা: মনিকাই বনুৰ দেউতাকক কলে "আপুনি ওপৰৰ লেবৰেটৰীৰ পৰা ব্লাডৰ ৰিপৰ্টো লৈ আহক। কলিতা চাৰ আহি পালেই তেখেতক দেখুৱাই ক'কৰ চিকিৎসা আৰম্ভ কৰিম।" ডা: মনিকাৰ কথা শুনি বনুৰ দেউতাক ৰিপৰ্ট আনিবৰ বাবে লেবৰেটৰীলৈ গ'ল আৰু বনুৰ মাকে পৱনৰ লগত এখন পৰীক্ষা নিৰীক্ষা কৰা টেবুলৰ ওপৰত বহাই দি ক'কক ৰখি থাকিল। বনুৰ দেউতাকে লেবৰেটৰীৰ পৰা তেজ পৰীক্ষাৰ ৰিপৰ্ট লৈ আহি ডা: মনিকাৰ হাতত দিলে। ডা: মনিকাই ৰিপৰ্টটো চাই ক'লে "আমি সন্দেহ কৰাটোৱেই হৈছে। ক'কৰ বেবেচিয়া হৈছে। চাৰ আহিছেই বলক তেওৰ ওচৰলৈ যাও আৰু ৰিপৰ্টটো দেখুৱাই কথা পাতি লও।" এই বুলি ডা: মনিকা আৰু বনুৰ দেউতাক প্ৰফেচৰ কলিতাৰ ওচৰ পালেগৈ।

প্ৰফেচৰ কলিতাই ৰিপৰ্টটো চাই কলে "বেবেচিয়া হৈছে আৰু হিমগ্লবিন ৪ৰ তল পালেগৈ। আৰু এদিন বা দুদিন দেৰী হলেই দিগদাৰ আছিল। এতিয়া চিকিৎসা পালে ঠিক হৈ যাব। কেৱল চিকিৎসাহে দীঘলীয়া হ'ব।" এই বুলি প্ৰফেচৰ কলিতাই দৰবৰ নাম আৰু পৰিমাণৰ কথা ভা: মনিকাক কৈ গ'ল আৰু ডা: মনিকাই শ্ৰুতলিপি মতে প্ৰেচকিপচনত লিখি গ'ল। বনুৰ দেউতাকে প্ৰফেচৰ কলিতাৰ চেম্বাৰৰ পৰা ওলাই আহি ডা: মনিকাক শুধিলে "বেবেচিয়া বেমাৰটো নো কি বেমাৰ। নামো শুনা নাছিলো ইয়াৰ বিষয়ে একো নাজানোও।" ডা: মনিকাই কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে "বেবেচিয়া এবিধ পেৰাছাইট আৰু ই চিকৰা/উৰহ জাতীয় পোকৰ দ্বাৰা কুকুৰ বা আন জীৱ জন্তুলৈ সংক্ৰমিত হয় যেনেদৰে মহৰ দ্বাৰা মেলেৰিয়া সংক্ৰমিত হয়। এই ৰোগ হ'লে তেজৰ লোহিত ৰক্ত কণিকা নষ্ট হৈ যায় আৰু হিমগ্লবিন কমি যায়, বমি হয়, ভোক নাইকিয়া হয় শেষত মৃত্যু হয়। গোটেই বিশ্বতে প্ৰতিবছৰে এই ৰোগত অসংখ্য ঘৰচীয়া জীৱজন্তুৰ মৃত্যু হয়। আমাৰ অসমৰ জলবায়ু বেবেচিয়াৰ বাবে অতি সাৰুৱা আৰু গৰমৰ দিনত ইয়াৰ প্ৰকোপ বেছি হয়। ভাগ্য ভাল সময়মতে ধৰা পৰা বাবে চিকিৎসাৰ পাচত ক'ক ভাল হৈ যাব। ক'কক এতিয়া ১৪ দিন চেলাইনৰ লগত এণ্টিবায়টিক দিব লাগিব। লগত বেবেচিয়াৰ ঔষধ আজি এবাৰ আৰু ১৪ দিন পাচত এবাৰ। তাৰ লগতে আয়ৰণ, ভিটামিন, বমি নহবৰ বাবে এণ্টাচিড থাকিব। ১৪ দিনত পুৱা এটা আবেলি এটা মুঠ ২৮ টা চেলাইন দিব লাগিব। আপুনি

প্ৰথমে এসপ্তাহৰ ঔষধ ফাৰ্মাচীৰ পৰা কিনি আনক। বাকী খিনি এসপ্তাহ পাচত কিনিব।" ১৪ দিনত ইমান সৰু কুকুৰটোৱে ২৮টা চেলাইন লব লাগিব বুলি শুনি বনুৰ মাক আৰু দেউতাকৰ মন বিষাদেৰে ভৰি পৰিল। ফাৰ্মাচীৰ পৰা ঔষধ কিনি আনি বনুৰ দেউতাকে ঔষধ খিনি ক'কক বহাই থোৱা টেবুল খনত থৈ আলিৰ হাতত প্ৰেচকিপচন দি আহিলগৈ।

কিছু সময়ৰ পাচত আলি আহি ক'কক চেলাইন দিবৰ বাবে খোচা আৰম্ভ কৰিলে। এটা ভৰিত ভেইন নাপাই দ্বিতীয় এটা ভৰিত চেপ্টা কৰিলে। অৱশেষত আলি সফল হ'ল। ক'কক কষ্ট দেখি বনুৰ মাক দেউতাকৰ চকুপানী ওলাল। ককয়ো কৰুণ চকু হালেৰে নিজৰ শৰীৰৰ কষ্ট মাক দেউতাক বুজাই দিলে কিন্তু চেলাইন লগতে অকনো দিগদাৰ নকৰিলে। চেলাইনৰ লগতে আলিয়ে প্ৰেচকিপচনত লিখা বিভিন্ন ইনজেকচন এটাৰ পাচত আন এটাকৈ দি গ'ল। ইনজেকচন সমূহ দিয়া হোৱাৰ পাচত আলিয়ে কৈ গ'ল যে চেলাইন শেষ হলে যাতে খুলি দিবৰ বাবে তেওক মাতি দিয়ে। আলিৰ কথাত বনুৰ দেউতাকে মূৰ জোকাৰিলে।

ক'কক দুয়ো কাষৰ টেবুল দুখনত আন দুটা কুকুৰক চেলাইন দি থোৱা আছিল। তাৰে এটা কুকুৰৰ নাম আছিল বকী। সি CISF বা কেন্দ্ৰীয় উদ্যোগিক ক্ষুৰক্ষা বলৰ চোৰাংচোৱা কুকুৰ বা sniffer dog. বনুৰ মাকে বকীৰ লগত থকা চিআইএচএফ পুলিচ কৰ্মী দুজনৰ এজনক সুধিলে "ভাই চাহাব ইচকা কিয়া বিমাৰ হে।" পুলিচ কৰ্মী জনে উত্তৰ দিলে "বাইদেউ মোৰ লগত অসমীয়াতে কথা পাতিব পাৰে। মই CISFত কাম কৰো যদিও মই লক্ষীমপুৰৰ লৰা। বকীৰ বেবেচিয়া হৈছে। ধৰা পৰোতে দেৰী হ'ল বাবে এতিয়া ডাক্টৰে কৈছে বচাৰ আশা বহুত ক্ষীণ। ই বৰ ভাল কুকুৰ আছিল। গুৱাহাটী এয়াৰপ'ৰ্টক বহু কেইটা দুৰ্ঘটনাৰ পৰা বচোৱাৰ লগতে বহুত সোণৰ চোৰাং বেপাৰীকো ধৰিছে।" বনুৰ মাকে বকীলৈ চাই ক'লে "তেনেই ক্ষীণাই শুকাই গ'ল। ভালকৈ মূৰেই ডাঙিব নোৱাৰে। বৰ বেয়া লাগে দেই।" বনুৰ দেউতাকে পুলিচ কৰ্মী জনলৈ চাই ক'লে "বাচাৰ আশা ক্ষীণ যদি ইমান দূৰৰ পৰা আনি চেলাইন দি আছে যে?" কৰ্মী জনে উত্তৰ দিলে "ইহতৰ আপদাল মানুহৰ দৰে মৰালৈকে কৰা হয়। আমাৰ বেৰেকত মৰিব লাগলে তদন্ত আয়োগ হ'ব। এবাৰ এটা কুকুৰ বেৰেকত মৰোতে তিনিজন চিপাহী আৰু এজন ইনচপেক্টৰ চাচপেণ্ড হৈছিল। তাৰ পাচত হেডকোৱাৰ্টাৰৰ পৰা ইনকোৱাৰি কমিটি আহিল। বহুত তদন্ত চলিল যে নেগলিজেঞ্চৰ কাৰণে বেৰেকত মৰা নাইটো? এবছৰ পাচতহে তেওলোকে চাকৰি ঘূৰাই পালে। ডাক্টৰৰ হাতত হস্পিতালত মৰিলে আমাৰ টেনচন নাই। এটা এটা কুকুৰৰ লগত আমি ৪ জনে চাকৰি পাই পেট পুহি আছো।" ইতিমধ্যে ক'কক চেলাইন শেষ হও হও হোৱাত বনুৰ দেউতাকে আলিক মাতি আনিলগৈ আৰু আলিয়ে চেলাইন খুলি দি কলে "চাৰি বজাৰ আগতে পোৱাকৈ আহি যাব। চাৰি বজাৰ পাচত আহিলে মোৰ ডিউটী শেষ হ'ব। মই নাথাকিম। আন মানুহ

থাকিব।" ক'কক লৈ বনুৰ মাক দেউতাক আৰু পৱন তৰানৰা চিঙি উধাতু খাই ঘৰলৈ বুলি ৰাওনা হ'ল। ৰাস্তাত বনুৰ দেউতাকে পৱনক কলে "পৱন তুমি ভাত খাই চাৰে তিনি বজাৰ আগতে আহি যাবা। আলি থাকোতেই আহি পাব লাগিব।" পৱনে বনুৰ দেউতাকৰ কথাত মূৰ জোকাৰিলে।

খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী কলেজৰ হস্পিতালত ক'কৰ চিকিৎসাৰ চতুৰ্থ দিনা চিআইএচএফৰ কুকুৰ ৰকীৰ অৱস্থাৰ অধিক অবনতি ঘটিল। চিআইএচএফৰ কমানডেণ্ট আৰু ইনচপেক্টৰ সহ কেইবাজনো আহি খানাপাৰা পালেহি। ক'কই চেলাইন লৈ থাকোতেই ৰকীয়ে চিৰদিনৰ বাবে পৃথিৱী এৰি গুচি গ'ল। ৰকীৰ মৃত্যুত চিআইএচএফৰ কেইবাজনো জোৱানে চকুলো টুকিলে। তাকে দেখি বনুৰ মাকৰো চকুলো ওলাল। লাহে লাহে ক'কৰ স্বাস্থ্যৰ উন্নতি হবলৈ ধৰিলে আৰু ডাক্টৰে তেজ পৰীক্ষা কৰাৰ পাচত জনালে যে ক'কৰ হিমগ্লবিন ৮ পাইছেহি। এতিয়া আৰু চিন্তাৰ কাৰণ নাই। ককয়ো লাহে লাহে চিকনে আৰু চিকেন চুপ আৰু নিজৰ প্ৰিয় ষ্টিকবোৰ অলপ অলপকৈ খোৱা আৰম্ভ কৰিলে। হস্পিটাললৈ আহি আন কুকুৰ বোৰক দেখি ক'কই ভুকাও আৰম্ভ কৰিলে। তথাপি ডাক্টৰ মনিকাই কলে যে ঔষধৰ কৰ্চ শেষ কৰিব লাগিব। এনেদৰে এদিন দুদিন কৈ চৈধ্য দিন পাৰ হৈ গ'ল। চৈধ্য দিনত ক'কই চিআইএচএফৰ কুকুৰৰ উপৰিও বিএচএফ, চিআৰপিএফ, সেনাবাহিনী, এয়াৰপৰ্ট অথৰিটি আৰু অসম পুলিচৰ চোৰাংচোৱা কুকুৰ লগ পালে। লগতে নিজৰ প্ৰজাতিৰ বহু কেইইটা পাগো লগ পালে। ডাঙৰ ডাঙৰ কুকুৰবোৰ দেখি ক'কৰ মনত সাহ বাঢ়ি গ'ল আৰু এলচিচিয়ান, লাব্ৰাডাৰ আদি কুকুৰকো ফেপেৰি পাতি ধৰি ভুকা আৰম্ভ কৰিলে। খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী কলেজৰ হস্পিতালত ক'কই জীৱন লাভ কৰাৰ লগতে বহুতো নতুন অভিজ্ঞতাও আহৰণ কৰিলে। চৈধ্যদিনৰ ঔষধৰ কৰ্চ শেষ হোৱাৰ পাচত ডা:মনিকাই পুনৰ ক'কৰ তেজ পৰীক্ষা কৰিবলৈ দিলে। তেজৰ ৰিপৰ্টত বেবেচিয়া মুক্ত বুলি ঘোষণা কৰাৰ লগতে ক'কৰ হিমগ্লবিনো নৰ্মেল বুলি ঘোষণা কৰিলে। ক'ক সম্পূৰ্ণৰূপে ৰোগ মুক্ত হোৱা বুলি জানি বনুৰ মাক দেউতাক আনন্দ মনেৰে ঘৰলৈ ঘূৰি আহিল। বনুক খবৰটো জনোৱাত বনুও আনন্দিত হ'ল।

হস্পিতালৰ পৰা ৰোগ মুক্ত হৈ অহাৰ পাচত ক'ক অনবৰতে উৎফুল্লিত হৈ মাক দেউতাকৰ লগত খেলিধুলি থাকি বনুৰ মাক দেউতাকক বনুৰ অনুপস্থিতি পাহৰাই ৰাখিলে। চাওতে চাওতে বনুৰ অষ্ট্ৰেলিয়াৰ চিডনী চহৰত এবছৰ পাৰ হ'ল আৰু ক'কৰো দুবছৰ বয়স হ'ল। বনুয়ে মাক দেউতাকক জোৰ কৰি কলে যে বনুৰ কলেজ চাবৰ বাবে মাক দেউতাক চিডনী চহৰ চাবলৈ যাব লাগে আৰু লগতে বনু পঢ়া বিশ্ববিদ্যালয় খনো চাই আহিব লাগে। কাৰণ বনুয়ে হোষ্টেল এৰাৰ পাচত মাক বাপেকক নিজৰ হোষ্টেল ভালকৈ দেখুৱাব নোৱাৰিব। বনুৰ কথাত মাক দেউতাক চিডনীলৈ যাবৰ বাবে সন্মত হ'ল আৰু প্ৰয়োজন হোৱা ভিজাৰ বাবে

আবেদন জনালে। বনুৰ মাকে অনিমাৰ জনালে যে ভিজা আহিলে তেওলোক দুসপ্তাহৰ বাবে অষ্ট্ৰেলিয়ালৈ যাব আৰি ক'কক অনিমাৰ লগত মিৰ্জাত থৈ যাব। অনিমায়ো কথাটোত সন্মতি জনালে আৰু ক'কৰ বাবে চিন্তা কৰিব নালাগে বুলি বনুৰ মাকক আশ্বাস দিলে।

বনুৰ মাক দেউতাকৰ ভিজা আহিল আৰু টিকট কাটি তেওলোক অষ্ট্ৰেলিয়াৰ চিডনী চহৰলৈ যাবৰ বাবে সাজু হ'ল। অষ্ট্ৰেলিয়ালৈ যাবলৈ মাত্ৰ চাৰিদিন আছে তেনেতে ডিব্ৰুগড়ৰ অনিমাৰ ঘৰৰ পৰা খবৰ আহিল যে অনিমাৰ মাকৰ অত্যন্ত চিৰিয়াচ আৰু যোৱা থোৱা অবস্থা আৰু খবৰ পাই অনিমা তৎক্ষণাত ডিব্ৰুগড়লৈ গুচি গ'ল। ক'কক ক'ত থৈ যাব বুলি চিন্তাত পৰি বনু আৰু বনুৰ দেউতাক পেট এণ্ড ভেটৰ ডাঃশৰ্মাৰ ওচৰ পালেগৈ। ডাঃশৰ্মাই কলে চিন্তা কৰিব নালাগে। আমাৰ কম্পাউণ্ডাৰ কাকতিৰ বোন্দাত এখন কুকুৰৰ ক্ৰেচ আছে। বহুতো মানুহে কাকতিৰ তাতে কুকুৰ থৈ দুই তিনি মাহ পৰ্য্যন্ত বাহিৰলৈ যায়। লগে লগে বনুৰ মাক দেউতাকে কাকতিৰ ওচলৈ গৈ কথা পাতিলে আৰু পাচদিনা কাকতিৰ ক্ৰেচ চাবলৈ যাম বুলি কাকতিক কলে। কাকতিয়ে বোন্দাত থকা ক্ৰেচৰ ঠিকনাতো বুজাই দিয়াৰ লগতে নিজৰ আৰু তেওৰ শ্ৰীমতীৰ ফোন নম্বৰ দুটা দি কলে যে তেও নাথাকিলেও তেওৰ শ্ৰীমতীয়ে সকলো দেখুৱাই দিব। ক'কক থোৱা সমস্যাৰ সহজে সমাধান হোৱাত বনুৰ মাক আৰু দেউতাকে স্বস্তিৰ নিশ্বাস পেলালে।

পাচদিনা আবেলি পৰনে বনুৰ মাক দেউতাকক লৈ বোন্দা পালেগৈ। নাৰেংগী পাৰ হৈ চন্দ্ৰপুৰৰ ফালে আগুৱাই গ'লে ৰাস্তাতে বোন্দা নামৰ ঠাই টুকুৰা পোৱা যায়। বোন্দাৰ এটা সৰু পাহাৰৰ কিছু ওপৰত কাকতিৰ ক্ৰেচখন অৱস্থিত। ওপৰলৈ উঠা পথটো ঠেক আৰু থিয় বাবে গাড়ীখন তলতে ৰাখি বনুৰ দেউতাকে কাকতিলৈ ফোন কৰিলে। কাকতিয়ে কলে মই ঘৰত নাই। আপোনালোক ওপৰলৈ উঠি যাওক। মই মিচেচক ফোন কৰি দিম, তেও ঘৰৰ মুখলৈ ওলাই আহিব আৰু কুকুৰৰ ভুক ভুকনি শুনি গমেই পাব। কাকতিৰ কথা শুনি বনুৰ দেউতাক, মাক আৰু পৰনে পাহাৰ বগাই কাকতিৰ ঘৰলৈ খোজ ললে। ফোপাই জোপাই কিছু সময় পাচত কাকতিৰ ঘৰৰ সন্মুখ পালেগৈ। ঘৰৰ মুখত গেটৰ ওচৰত কাকতিৰ ঘৈনীয়েক বৈ আছিল আৰু আহক বুলি সন্তোষ জনালে। বনুৰ দেউতাকহত ভিতৰলৈ সোমোৱাৰ লগে লগে ক্ৰেচৰ সৰু সৰু কোঠাত (cage) থকা কুকুৰবোৰে ভুকি ভুকি চিঞৰ বাখৰ লগালে।

কাকতিৰ ক্ৰেচৰ কেজবোৰ বনুৰ মাকে ভালদৰে ঘূৰিপকি চালে। কেজত থকা কুকুৰবোৰে অচিনাকি মানুহ দেখি ভুকি ভুকি হুলস্থূল লগাই থাকিল। ক্ৰেচখন চাই হোৱাৰ পাচত বনুৰ মাক দেউতাকক কাকতিত ঘৈনীয়েকে বহিবলৈ দিলে। কাকতিৰ ঘৈনীয়েকলৈ চাই বনুৰ মাকে ক'লে "ক'কৰ কেজত থকা অভ্যাস নাই আৰু অকলশৰে থকাৰ অভ্যাসো নাই। গতিকে

তাই কেজত নাথাকিব। তাইক ঘৰৰ ভিতৰত আপোনালোকৰ লগত ৰাখিব লাগিব। যদি তাইক ঘৰৰ ভিতৰত ৰাখিব পাৰে তেতিয়াহে ক'কক থম।" কাকতিৰ ঘৈনীয়েকে কলে, সৰু কুকুৰ যেতিয়া ভিতৰতে ৰাখিম বাৰু। ভিতৰত ৰাখিম বুলি কোৱাৰ পাচত বনুৰ মাকে কাকতিৰ ঘৈনীয়েকক ক'কৰ আদৰ কায়দা, ব্যৱহাৰ, খাদ্য অভ্যাস সকলো বুজোৱাত লাগিল। তেনেতে কাকতি আহি ঘৰ পালেহি। কাকতিয়ে বনুৰ মাকক আশ্বাস দি কলে যে অকণো চিন্তা কৰিব নালাগে। ক'কক ঘৰত ৰখাৰ দৰেই ৰখা হ'ব। কেবল মনে মনে ওলাই যাব পাৰে বুলি বান্ধি থব লাগিব। কাকতি আৰু কাকতিৰ ঘৈনীয়েকৰ কথাত সন্তুষ্ট হৈ বনুৰ মাকে তেওলোকক কলে যে পৰহিলৈ আবেলি আহি ক'কক দুসপ্তাহৰ বাবে থৈ যাবহি। তাৰ পাচত বনুৰ মাক দেউতাকক লৈ পৰন জুৰোডৰ বনুহতৰ ঘৰ পালেহি।

বনুৰ মাক দেউতাক অষ্ট্ৰেলিয়ালৈ যাবৰ বাবে লাহে লাহে সাজু হ'ল। দুদিন পাচত আবেলি সময়ত বনুৰ মাক দেউতাক ক'কক লৈ বোন্দাত থকা কাকতিৰ ক্ৰেচলৈ যাবলৈ সাজু হ'ল। পৰন আহি ক'কৰ বস্তু বাহানি নি গাড়ীত উঠাই দিয়াৰ পাচত সকলোৱে বোন্দালৈ বুলি যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে। বোন্দা পোৱাৰ পাচত পৰনে ক'কৰ বিচনা পত্ৰ লৈ কাকতিৰ ঘৰলৈ বুলি পাহাৰ বগোৱাত লাগিল। ক'কৰ ডিঙিত ফিটা বান্ধি গাড়ীৰ পৰা নমাই দিয়াৰ পাচত ককয়ো পৰনৰ পাচে পাচে টাটাকক টানি টানি পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠাত লাগিল। তাৰ কিছু পাচে পাচে বনুৰ মাকেও হাতত ক'কৰ খাদ্যৰ টোপোলাতো লৈ পাহাৰ বগোৱাত লাগিল। পৰনক পাচত এৰি ক'কই দেউতাকক দৌৰাই প্ৰথমেই কাকতিৰ ঘৰত উপস্থিত কৰাই দিলে। কাকতিৰ ঘৰ পাই দেউতাকে ঘন ঘন কৈ উশাহ নিশাহ লৈ ফোপাবলৈ ধৰিলে আৰু ক'কই ভুকি থকা কুকুৰ বোৰক সমানে সমানে ভুকি প্ৰত্যুতৰ দি জনাই দিলে যে 'হম কিচিচে কম নহী'। অলপ পাচতে বস্তু বাহানি লৈ পৰন আৰু বনুৰ মাকো উপস্থিত হ'লহি। কাকতিৰ পত্নীয়ে শোৱনি কোঠাৰ কোন ঠাইত ক'কক শুবলৈ দিব দেখুৱাই দিয়াত বনুৰ মাকে সেই ঠাইত সুন্দৰকৈ ককৰ বিচনা খন পাৰি দিলে। তেনেতে চুচুক চামাকৈ এজনী সৰু ছোৱালী আহি কোঠাৰ ভিতৰত সোমাই ক'কক মৰম কৰাত লাগিল। কাকতিৰ পত্নীয়ে কলে "চিন্তা কৰিব নালাগে। ইয়াত এই বাপেকৰ লগত শুব আৰু স্কুলৰ পৰা অহাৰ পাচত ক'কৰ লগত খেলিবও"। ক'কয়ো কাকতিৰ ছোৱালীক পাই ভাল পালে আৰু নেপুৰ জোকাৰি আনন্দ প্ৰকাশ কৰিলে। বনুৰ মাকে ক'কক কেনেকৈ খুৱাব লাগিব, পেছাব পায়খানা কৰাব লাগিব, ফুৰাব লাগিব ইত্যাদি ইত্যাদি একেখিনি কথাকে কাকতিৰ পত্নীক চাৰি পাচ বাৰ মান বুজালে আৰু কাকতিৰ পত্নীয়ে প্ৰতিবাৰতে মূৰ জিকাৰিলে। পৰনক মাতি আনি কাকতিৰ পত্নীক পৰনৰ ফোন নম্বৰটো দি কলে "ক'কৰ কিবা বেমাৰ আজাৰ হলে তৎক্ষণাত পৰনক ফোন কৰিব। পৰনে আহি খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী

কলেজলৈ লৈ যাব।" লগতে পৰনক কলে "পৰন, তুমি তিনি দিনৰ মূৰে মূৰে আহি ক'কক চাই যাবাহি। কিবা প্ৰব্লেম হলে লগে লগে আমাক ফোন কৰি জনাবা।" পৰনে বনুৰ মাকৰ কথাত মূৰ জোকাৰিলে। সকলো কাম আৰু কথা বতৰা হোৱাৰ পাচত ক'কৰ পৰা বিদায় লোৱাৰ সময় আহি পৰিল। বনুৰ দেউতাকে ক'কক কলে "ক'ক আমি বনু বাৰ তালৈ যাম। তই ইয়াত কাকতি হতক দিগদাৰ নকৰিবি। ভাত পানী ভালদৰে খাবি। বাহিৰৰ কুকুৰবোৰৰ লগত তহৰ ভাষাত কথা পাতি থাকিবি। আমি অষ্ট্ৰেলিয়াৰ পৰা আহি তোকে লৈ যামহি। বনুবাই তোলৈ বহুত খোৱা বস্তু দি পঠাব।" দেউতাকৰ কথাত ক'কই কৰুণ চকুৰে দেউতাকলৈ চাই মূৰ জোকাৰিলে। বনুৰ মাকেও ক'কলৈ চাই ক'ক যাও দেই বুলি চকুপানী টুকিলে। মাকৰ চকুত চকুলো দেখি ক'কৰ দুচকুয়েদি দুটোপাল লোতক ওলাল। বনুৰ মাক, দেউতাকে কাকতি পত্নীৰ পৰা বিদায়লৈ ঘৰ পালেগৈ।

পাচদিনা দুপৰীয়া ভাত পানী খোৱাৰ পাচত পৰনে আহি বনুৰ মাক দেউতাকক গুৱাহাটী বিমান বন্দৰত নমাই দিলেহি। বনুৰ মাকে পৰনক দঢ়াই দঢ়াই কলে যাতে পৰন দুই বা তিনি দিন পাচত ফোন নকৰাকৈ হঠাৎ গৈ কাকতিৰ ঘৰত উপস্থিত হৈ ক'কক চাই সকলো খবৰ জনাই দিয়ে। প্ৰথমবাৰ হঠাৎ গৈ উপস্থিত হ'লে কাকতিৰ পত্নীয়ে আকৌ হঠাৎ আহিব পাৰে বুলি ক'কৰ চোৱাচিতা ভালদৰে কৰিব। গুৱাহাটী বিমান বন্দৰৰ পৰা উৰা মাৰি বিয়লি ৫ বজাত কলিকতাৰ নেতাজী সুভাষ চন্দ্ৰ বসু আন্তৰাষ্ট্ৰীয় বিমান বন্দৰ পালেগৈ। নিশা বাৰ বজাত চীন দেশৰ গুৱানজু বিমান বন্দৰ হৈ বনুৰ মাক দেউতাক চিডনী পাবগৈ। গুৱানজু (Guangzhou) দক্ষিণ চীনত পাৰ্ল নদীৰ পাৰত অৱস্থিত এখন ডাঙৰ চহৰ। এই চহৰ খন কেণ্টন (Canton) নামেৰেও জনাজাত। হংকং চহৰৰ পৰা এই চহৰ খনৰ দূৰত্ব মাত্ৰ ১২০ কিলোমিটাৰ আৰু গুৱানজু চীনৰ অতিকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ বন্দৰ। চাংহাই আৰু বেইজিঙৰ পাচতে চীনৰ মূল ভূ খণ্ডৰ তৃতীয়বৃহৎ চহৰ। কলিকতাৰ পৰা উৰামাৰি বনুৰ মাক দেউতাকে যেতিয়া বিমান সলনি কৰিবৰ বাবে নিৰ্দিষ্ট গেটৰ ফালে খোজ ললে তেতিয়া বনুৰ মাকে বনুৰ দেউতাকক কলে "আমি এতিয়া ক'কৰ অৰিজিনেল দেশত আছো। ক'কৰ পূৰ্বপুৰুষ কিজানি গুৱানজুৰ পৰাই গৈছিল কোনে জানে।" বনুৰ দেউতাকে কথাটো শুনি মিচিকিয়াই হাঁহি কলে "ক'কক ঘূৰি গৈ কথাটো কবগৈ লাগিব।" গুৱানজু বিমান বন্দৰত দুঘণ্টা অপেক্ষা কৰাৰ পাচত বনুৰ মাক আৰু দেউতাকে চিডনী অভিমুখে উৰা মাৰিলে।

চিডনী বিমান বন্দৰৰ বাহিৰত মাক দেউতাকৰ বাবে বনুয়ে অপেক্ষা কৰি আছিল। মাক দেউতাকক দেখি বনু মাক দেউতাকৰ ওচৰলৈ দৌৰি আহি দুয়োকে সাবতি ধৰিলে। মাকে বনুক লগ পাই লগে লগে বনুক কাকতিৰ পত্নীৰ ফোন নম্বৰটো দি ফোনটো লগাই দিবলৈ কলে। মাকৰ

কথামতে বনুয়ে ফোনটো লগাই দি কাকতিৰ পত্নীক ক'কৰ কথা শুধিলে। কাকতিৰ পত্নীয়ে ক'ক ভালে থকা বুলি কোৱাত বনুৰ মাক, দেউতাক আৰু বনুৰ মুখত হাঁহিৰ ৰেঙনি বিৰিঙিল। কাকতিৰ পত্নীয়ে ক'কৰ কাণত ফোনটো লগাই দিয়াত ক'কই মাকৰ মাত শুনি ভুক ভুক কৈ উত্তৰ দিলে। এয়াৰ পৰ্টৰ পৰা বনুয়ে মাক বাপেকক নি আগতে বুক কৰি থোৱা চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্টত থৈ নিজে হোষ্টেললৈ ঘূৰি গ'ল। মাক দেউতাকো ভাগৰ লগাত আৰু জেটলেগৰ হেচাত বিচনাত শুই পৰিল। জেট লেগ (jet lag) হৈছে সময়ৰ জন সলনি হোৱা বাবে টোপনি নহা বা স্থানীয় সময় মতে টোপনি নহা, ভোক নলগা আদি হোৱা এটা সাময়িক বেমাৰ। চিডনিৰ সময় ভাৰতৰ সময়তকৈ চাৰে পাচ ঘণ্টা আগবঢ়। পুৱা আঠ বজাত আহি বনুয়ে মাক দেউতাকৰ কামৰ বেল বজালে। ভাৰতত তেতিয়া ৰাতি আঢ়ৈ বজা আৰু ভৰ টোপনিৰ সময়। গতিকে বনুয়ে বেল বজাওতেহে মাক দেউতাকৰ টোপনি ভাঙিল। বনু অহা দেখি মাক দেউতাকে লৰা লৰিকৈ গা পা ধুই বনুৰ লগত ব্ৰেকফাষ্ট খাবৰ বাবে ওলাই গ'ল।

চিডনীত উপস্থিত হোৱাৰ পাচত দ্বিতীয় দিনাখন পৰনে ৱাটচ আপ যোগে কাকতিৰ ঘৰৰ পৰা বনুৰ মাকলৈ ফোন কৰিলে। "বাইদেউ ক'ক ভালদৰে আছে। প্ৰথমদিনা একো খোৱা নাছিল যদিও এতিয়া ষ্টিকবোৰ, পেডিগ্ৰী আৰু চিকেন দুই এটুকুৰ খাইছে। পাচৰবাৰ আহোতে মই ভিডিঅ কলিং কৰি দেখুৱাই দিম। আজি মোৰ নেট পেক শেষ হও হও।" এই বুলি পৰনে ফোনটো ৰাখি দিলে। পৰনৰ পৰা ক'ক ভালে আছে বুলি গম পাই সকলোৰে মনটো উৎফুল্লিত হৈ পৰিল। বনুয়ে মাকক ক'লে "মা এতিয়া ক'কৰ চিন্তা এৰা আৰু ফুৰাৰ কথা চিন্তা কৰা। নহলে ক'ক ক'ক বুলিয়েই তোমালোকৰ সময় পাৰহৈ যাব আন একো নহব।" মাকে লগে লগে বনুক কলে "সেই কাৰণেতো মই আনিব মানা কৰিছিলো। তই আনি মোৰ ডিঙিত লগাই দি গুচি আহিলি। এতিয়া মৰম সোমাই যোৱাৰ পাচত মই এলাই আথানি কৰিব নোৱাৰো নহয়। ঠিক ভদাফোনৰ বিজ্ঞাপনটোৰ দৰে অনবৰতে মোৰ পাচে পাচে লাগি ফুৰে। আনকি মই বাথৰুমলৈ গলেও দুৱাৰ মুখত বহি মোক পহৰা দি থাকে। টাটাৰে যদি ধেমালিতেও মোলৈ হাত খন তুলি। মাৰাৰ নিচিনা কৰে ভুকি ভুকি টাটাকক কামৰ বাহিৰ কৰি দিয়ে। এতিয়া ক'কই চাগে তোতকৈও মোক বেচি ভাল পায়।" কথা বাঢ়ি মাক জীয়েকৰ তৰ্ক লাগে বুলি বনুৰ দেউতাকে কলে "বনু এতিয়া সেইবোৰ বাদ দে আৰু আজি আমি কলৈ যাম সেইটো ক।" বনুয়ে দেউতাকক কলে "এতিয়া ৰাতি ৯ বাজি গ'ল। আমাৰ তাতহে চাৰিটা বাজিছিল। বাবে পৰনে কাকতিৰ ঘৰলৈ আহি ফোন কৰিছিল। এতিয়া আমি এই ডাৰলিং হাৰবাৰতে ডিনাৰ খাই ঘূৰি যাম। কাইলৈ পুৱা ব্ৰেকফাষ্ট খাই হপ অন হপ অফ বাচত উঠি গোটেই চিডনী চহৰখন ঘূৰি লম।" এইবুলি বনুয়ে মাক দেউতাকক এখন ৰেষ্টুৰেণ্টলৈ লৈ গৈ খোৱা বস্ত্ৰৰ অৰ্ডাৰ দিলে। বনুয়ে দেউতাকক কলে

"টাটা কেংগেক মাংসও টেষ্ট কৰি চোৱা। অষ্ট্ৰেলিয়া এনে এখন দেশ য'ত দেশৰ National Animal খাবৰ বাবে হোটেলত পোৱা যায়।" অলপ সময় পাচত খাদ্য বস্তু আছিল আৰু লগতে কেংগেক মাংসও আছিল। খাদ্য খাই উঠি বনুৰ মাক দেউতাকে কলে "বনু, আমি কেংগেক খাই বৰ ভাল নাপালো। আজিৰ পৰা আৰু অৰ্ডাৰ নিদিবি। কেৱল চিকেন হে খাম।" ৰেষ্টুৰেণ্টৰ পৰা ওলাই বনুয়ে মাক দেউতাকক নি চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্টত সুমুৱাই দি নিজৰ হোষ্টেললৈ খোজ ললে। তেতিয়া চিডনিত নিশা চাৰে এঘাৰ বাজিছিল আৰু ক'ক থকা কাকতি হতৰ ক্ৰেচত গধূলি ৬ বাজিছিল।

পাচদিনা পুৱা চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্টত চাহ ব্ৰেড আৰু সিদ্ধ কণী খাই পুৱা ৯ বজাত বনুৰ মাক দেউতাক বনুয়ে বুজাই দিয়া মতে গৈ চিডনী চেণ্ট্ৰেল ষ্টেচন পালেগৈ। চেণ্ট্ৰেল ষ্টেচনৰ পৰা বনুহতৰ হোষ্টেল দেখা পাই থাকে আৰু বনুৰ মাক দেউতাক থকা এপাৰ্টমেণ্টৰ পৰা খোজ কাঢ়ি মাত্ৰ ৫ মিনিটৰ দূৰত্ব। চেণ্ট্ৰেল ষ্টেচনত তিনও লগ হোৱাৰ পাচত বনুয়ে হপ অন হপ অফ বাচৰ কাউণ্টাৰৰ পৰা ২৪ ঘণ্টাৰ ভেলিডিটি থকা তিনিটা টিকেট কিনি বাচৰ বাবে অপেক্ষা কৰি ৰ'ল। কিছু সময় পাচত বাচ অহাত তিনিও বাচত উঠিল।

ক'কৰ দ্বিতীয় জীৱন যুজ (যোৱা সংখ্যাৰ পাচৰ পৰা)

হপ অন হপ অফ বাচৰ ওপৰ তলালৈ হৈ বনু, মাক আৰু দেউতাক গৈ ওপৰ তলাৰ মুকলি চিটত সুবিধাজনক ভাবে বহি ললে। হপ অন হপ অফ বাচৰ সুবিধা হ'ল এয়ে যে যিকোনো এটা ষ্টপেজতে নামি যাব পাৰি পাচত নিজৰ সুবিধা মতে পৰবৰ্তী বাচত আন কোনোবা এটা ষ্টপেজত নামিব পাৰি। ২৪ ঘণ্টাৰ ভিতৰত বৃত্তীয় (circular) পথত যিমান বাৰ ইচ্ছা সিমানবাৰ অহা যোৱা কৰিব পাৰি। সেয়ে চিডনী চহৰ ফুৰিবৰ বাবে অহা ভ্ৰমণকাৰী বা টুৰিষ্টৰ বাবে হপ অন হপ অফ (অসমীয়াত কলে উঠক-নামক নামক-উঠক বাচ বুলি কব লাগিব) বাচ সমূহ অতিকৈ সুবিধাজনক। বাচত উঠাৰ পাচত বনুয়ে মাক দেউতাকক কলে "প্ৰথমে আমি অপেৰা হাউচৰ ওচৰত নামি যাম। তাত অপেৰা হাউচ চাই, চেক্ৰি উঠি তাতে বাঞ্চ খাই লম। বনুৰ মাকে শুধিলে বাঞ্চনো কি? বনুয়ে উত্তৰ দিলে breakfast+lunch = bunch. মই ৰাতিপুৱা ব্ৰেকফাষ্ট খোৱা নাই, এতিয়া ১১-৩০ বজাত একেলগে দুয়োটা খাম। ইয়াত বহুতৰে মাজত বাঞ্চ বহুত জনপ্ৰিয়, বিশেষকৈ আমাৰ দৰে ইণ্টাৰনেচনেল ষ্টুডেণ্ট আৰু ঘণ্টা হিচাবে কাম কৰা সকলৰ মাজত। বাঞ্চ খাবৰ বাবে ইয়াত বহুতো ভাল ভাল ৰেষ্টুৰেণ্ট আছে। কিছুমান ৰেষ্টুৰেণ্টততো বাঞ্চ খাবৰ বাবে বহু সময় লাইন কৰিব লাগে। অপেৰা হাউচ পাই বনুয়ে প্ৰথমে পেট পূজা কৰিবৰ বাবে এখন ৰেষ্টুৰেণ্টত বহি বাঞ্চ অৰ্ডাৰ দিলে। বাঞ্চ খাই উঠি বনুয়ে মাক দেউতাকক অপেৰা হাউচ দেখুওৱা আৰম্ভ কৰিলে। চিডনী অপেৰা হাউচ কেৱল চিডনী চহৰৰে নহয় গোটেই অষ্ট্ৰেলিয়াৰে

এক আকর্ষণীয় monument বা চাবলগীয়া গুৰুত্বপূৰ্ণ ঠাই। যিদৰে আগ্রালৈ গৈ তাজমহল নাচালে আগ্রা চোৱা সম্পূৰ্ণ নহয় একেদৰে চিডনীলৈ গৈ অপেৰা হাউচ নাচালে চিডনী ভ্ৰমণ অসম্পূৰ্ণ হৈ ৰয়। ১৯৫৭ চনত হোৱা এক আন্তৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰতিযোগিতাত ডেনমাৰ্কৰ আৰ্কিটেক জৰ্ণ উৎজন (Jorn Utzon) বিজয়ী হৈছিল আৰু তেওঁ দিয়া আৰ্হিটোৱেই আছিল অপেৰা হাউচৰ আৰ্হি বা নক্সা। উৎজনৰ তত্ত্বাবধানতে ১৯৫৯ চনত চিডনী অপেৰা হাউচ বনোৱা কাম আৰম্ভ হয়। কিন্তু পৰবৰ্তী সময়ত তেওঁৰ মৃত্যু হোৱা বাবে কাম লেহেমীয়া হৈ পৰে। প্ৰথম পৰ্য্যায়ৰ নিৰ্মাণ ১৯৫৯ চনৰ পৰা ১৯৬৩ চনলৈ চলে। অপেৰা হাউচত প্ৰথম সংগীতৰ কাৰ্য্যসূচী কৰা ব্যক্তিজন আছিল ভূপেনদাক অনুপ্ৰেৰণা দিয়া পলৰবচন। ১৯৬০ চনত পল ৰবচনে নিৰ্মান চলি থকা অৱস্থাতে ভাৰা (scaffolding) বগাই তাৰ ওপৰৰ পৰা তেওঁৰ বিখ্যাত Ol Man River গানটো গাইছিল। এই গানটোৰ আলমতে ভূপেনদাই তেওঁৰ বিখ্যাত গান "বিস্তীৰ্ণ পাৰৰে অসংখ্য জনৰে হাহাকাৰ শুনিও নি:শব্দে নীৰৱে বুঢ়া লুইত বোৱা কিয়" ৰচনা কৰিছিল।

Old man river,
That old man river
He must know sumpin'
But don't say nuthin',
He just keeps rollin'
He keeps on rollin' along.

He don't plant taters,
He don't plant cotton,
And them that plants 'em is soon forgotten,
But old man river,
He just keeps rollin' along.

You and me, we sweat and strain,
Body all achin' and racked with pain,
Tote that barge! And lift that bale!
Get a little drunk
And you lands in jail

But I keeps laughin'
Instead of cryin'
I must keep fightin'

Until I'm dyin'

And old man river.

He just keeps rollin' along

অপেৰা হাউচৰ দ্বিতীয় পৰ্য্যায়ৰ নিৰ্মাণ ১৯৬৩ চনৰ পৰা ১৯৬৭ চনলৈ আৰু তৃতীয় পৰ্য্যায়ৰ নিৰ্মাণ ১৯৬৭ চনৰ পৰা ১৯৭৩ চনলৈ চলে। ১৯৭৩ চনৰ ২০ অক্টোবৰ তাৰিখে কুইন এলিজাবেথে (দ্বিতীয়) আনুষ্ঠানিক ভাবে অপেৰা হাউচ উদ্বোধন কৰে। ২০০৭ চনত ইউনেস্কই অপেৰা হাউচক ৱৰ্ল্ড হেৰিটেজ চাইট হিচাবে ঘোষণা কৰে। অপেৰা হাউচৰ পৰা ওলাই আহোতে বনুৰ মাকে হঠাৎ চিঞৰি উঠিল সৌটো ক'ক। বনুয়ে ক'লে "মা তুমি সকলোতে মাথো ক'কক দেখা পোৱা।" মাকে কলে "নহয় মানে দেখাত একদম ক'কৰ নিচিনা। সৌফালে চা চোন।" বনু আৰু বনুৰ দেউতাকে মাকে দেখুওৱা ফাললৈ চাই দেখিলে সচাকৈয়ে এগৰাকী চীনা মহিলাই সাইলাখ ক'কৰ দৰে এটা পাগ ফুৰাবলৈ লৈ আহিছে। বনুয়ে ক'লে "মা তুমি ইয়াত বহুতো ক'কৰ দৰে পাগ দেখিবা। তোমাক এদিন আবেলি পাৰ্ক এখনলৈ লৈ যাম, তালৈ বহুত মানুহে পাগ ফুৰাবলৈ আনে। এতিয়া বলা, হপ অন হপ অফত উঠি আমি বোন্দাই (Bondi Beach) লৈ যাও।" এই বুলি অপেৰা হাউচৰ পৰা ওলাই আহি বনু, মাক আৰু দেউতাক বাচত উঠি বোন্দাই বীচ পালেগৈ।

বন্দাই (Bondi) বীচ পাই বনু, মাক আৰু দেউতাক তিনিও সাগৰৰ পাৰৰ এখন বেঞ্চত বহি সাগৰৰ ফালে চাই বহি পৰিল। বন্দাই বীচ সচাকৈয়ে বৰ সুন্দৰ আৰু অষ্ট্ৰেলিয়া তথা চিডনী চহৰৰ এখন গুৰুত্বপূৰ্ণ বীচ। বগা বালিৰে আবৃত বন্দাই বীচ প্ৰায় এক কিলোমিটাৰ মান দীঘল আৰু প্ৰতি বছৰে এই বীচ চাবলৈ আৰু চাৰ্ফিং কৰিবলৈ লাখ লাখ পৰ্য্যটক আহে। Bondi বা Boondi অষ্ট্ৰেলিয়াৰ আদি বাসিন্দা সকলৰ (aborigines) শব্দ আছিল আৰু ইয়াৰ অৰ্থ ইংৰাজীত surf. বনু, বনুৰ মাক আৰু দেউতাকে বন্দাই বীচৰ আনন্দ লবৰ বাবে বহাৰ পৰা উঠি সাগৰৰ কাষে কাষে খোজ কাঢ়িবলৈ ধৰিলে। বনুৰ দেউতাকে বনুক কলে "বনু বন্দাই বীচখন বৰ ধুনীয়া যদিও মোৰ পাচে ডাৰলিং হাৰবাৰ হে বেচি ভাল লাগিছে। এই ডাৰলিং হাৰবাৰ নামটো কেনেকৈ হ'ল?" দেউতাকৰ কথা শুনি বনুয়ে কোৱা আৰম্ভ কৰিলে "ডাৰলিং হাৰবাৰ অঞ্চলক আগতে লং ক'ভ(Long Cove) বুলি জনা গৈছিল যদিও সাগৰৰ পাৰৰ ঠাই খিনি ক'কল বে (Cockle Bay) হিচাবে জনপ্ৰিয় আছিল। ১৮২৫ চনৰ পৰা ১৮৩১ চনলৈ নিউ চাউথ ওৱেলচ (NSW) প্ৰভিঞ্চ বা ৰাজ্য খনৰ গৰ্ভণৰ আছিল লেফটেনেণ্ট জেনেৰেল ৰালফ ডাৰলিং (Ralph Darling)। ১৮২৬ চনত ৰালফ ডাৰলিং অঞ্চলটোক নিজৰ নামেৰে নামাকৰণ কৰি ডাৰলিং হাৰবাৰ কৰে। সেই ১৮২৬ চনটো পাচে আমাৰ ভাৰতৰ বুৰঞ্জীতো এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বছৰ। কাৰণ

১৮২৬ চনতে ভাৰতত স্বাধীনতাৰ বাবে প্ৰথম সংগ্ৰাম আৰম্ভ হৈছিল। অবশ্যে বৃটিছ সকলে সেই সংগ্ৰামক চিপাহী বিদ্ৰোহ বুলিহে আখ্যা দিছিল। ১৮২৬ চনটো যিদৰে চিডনী চহৰ আৰু নিউ চাউথ ওৱেলচৰ বাবে গুৰুত্বপূৰ্ণ একেদৰে ভাৰততো গুৰুত্বপূৰ্ণ। ডাৰলিং হাৰবাৰ প্ৰথমে ৰেলৱেৰ মাৰ্চালিং (marshaling) য়াৰ্ড আৰু লগতে বস্তু বাহানি ৰাখিবৰ বাবে গুডচ য়াৰ্ড বা গুডাম ঘৰৰ ঠাই আছিল। ১৯৭৮-৮০ চনত নিউ চাউথ ওৱেলচৰ চৰকাৰে দেখিলে যে ৰেলৰ মাৰ্চালিং য়াৰ্ড আৰু গুডাম আদিৰ কাৰ্য্যদক্ষতা বঢ়াবৰ বাবে আন ঠাইলৈ স্থানান্তৰ কৰা ভাল হব আৰু ডাৰলিং হাৰবাৰ অঞ্চলক পথচাৰী তথা ব্যৱসায় বাণিজ্য আৰু আমোদ-প্ৰমোদৰ বাবে নতুন ৰূপত গঢ়ি তোলা হব। কথা মতেই কাম আৰু ১৯৮০ চনত যেতিয়া অসমত ভৰপূৰ আন্দোলন চলি আছিল নিউ চাউথ ওৱেলচত নতুন ৰূপত ডাৰলিং হাৰবাৰ নিৰ্মাণৰ কাম আৰম্ভ হৈছিল। আমাৰ অসম ৰাজ্য আৰু নিউ চাউথ ৱেলচ ৰাজ্যৰ মাজত এটাই মাথো ডাঙৰ পাৰ্থক্য মই দেখা পাইছো, ইয়াত মানুহে কাম কৰে আৰু অসমত মানুহে আন্দোলন কৰে।" এইদৰে খোজ কাঢ়ি আহি আহি বনুহত পুনৰ হপ অন হপ অফ বাচ ৰখোৱা ঠাই পালেহি। বনুয়ে কলে এতিয়া আমি হাইড পাৰ্ক(Hyde Park) আৰু চেণ্ট মেৰিজ কেথাড্ৰেল (St. Mary's Cathedral) চাবলৈ যাম। এই বুলি বনু, মাক আৰু দেউতাক তিনিও হপ-অন হপ-অফ বাচৰ ওপৰত মহলাত মুকলি বতাহ খাই খাই ৰাওনা হ'ল।

হাইড পাৰ্ক পাই বনুয়ে ক'লে যে এতিয়া প্ৰথমে ৰেষ্টুৰেণ্টত সোমাই পেট পূজা কৰি লোৱা যাওক। তাৰ পাচত আমি হাইড পাৰ্ক আৰু চেণ্টমেৰীজ কেথাড্ৰেল চাম। তাৰ পাচত চিডনী টাৱাৰত উঠি তোমালোকক চিডনী চহৰ খন ওপৰৰ পৰা দেখুৱাই দিম। এই বুলি বনুয়ে পাৰ্কৰ ওচৰৰ এখন জাপানী ৰেষ্টুৰেণ্টলৈ মাক দেউতাকক লৈ গ'ল। ৰেষ্টুৰেণ্টত সোমাই বনুয়ে খাবৰ বাবে চুচি আৰু আন কিবা কিবি বস্তু অৰ্ডাৰ কৰিলে। চুচি (sushi) এক পৰমপৰাগত জাপানী খাদ্য। ইয়াক সাধাৰণতে মাৰ্লেট গ্ৰেইন বগা চাউলেৰে তৈয়াৰ কৰা হয় আৰু তাৰ মাজত সাগৰীয় মাছ কেচাই কেচাই সুমুৱাই দিয়া হয়। কিছুমান চুচিত কেঁকোৰাৰ মাংস আদিও দিয়া হয়। নিৰামিষ চুচি পোৱা যায় যদিও সিমান জনপ্ৰিয় নহয়। ৰেষ্টুৰেণ্টত চুচি আৰু বনুয়ে অৰ্ডাৰ কৰা আন জাপানী খাদ্য সম্ভাৰ খাই বনুৰ মাক দেউতাকে বৰ ভাল পালে। খাদ্য খাই থাকোতে বনুয়ে মাক দেউতাকক হাইড পাৰ্কৰ বিষয়ে কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। "শুনা টাটা, হাইড পাৰ্ক অষ্ট্ৰেলিয়াৰ সকলোতকৈ পুৰণি পাৰ্ক। ৪০ একৰ মাটিত বিস্তৃত হৈ থকা চিডনীৰ এই নগৰীয়া পাৰ্কখন নৰমান উইকচ (Norman Weekes), চাৰ জন চুলমেন (Sir John Sulman), এলফ্ৰেড হুক(Alfred Hook), ডব্লিউ জি লেটন(W.G Layton) অৰু আই বাৰজিনচ (I. Berzins) আদি নমস্য ব্যক্তি সকলে ১৮১০ চনৰ পৰা ১৯২৭ চনৰ ভিতৰত গঢ় দি তোলে।

বৰ্তমান হাইড পাৰ্কত বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ প্ৰায় ৫৮০ জোপা গছ আছে। অতি সুন্দৰ ভাবে আপদাল আৰু পৰিষ্কাৰ কৰি ৰখা হাইড পাৰ্ক ২৪ ঘণ্টাই খোলা থাকে। হাইড পাৰ্ক চিডনী চহৰৰ বহু ইতিহাসৰ সাক্ষী।" ৰেষ্টুৰেণ্টত আহাৰ শেষ কৰি বনু হত হাইড পাৰ্কৰ ভিতৰলৈ সোমাই আহিল। ভিতৰ সোমায়ৈ বনুৰ মাকে গীতাৰ বজাই থকা ভিক্ষাৰী এজন দেখা পাই বনুৰ দেউতাকক দেখুৱাই দি কলে "চোৱা উন্নত দেশ বাবে ভিক্ষাৰীৰ পোছাক পাৰ্টিও পৰিষ্কাৰ পৰিচ্ছন্ন আৰু সপোনবোৰো ডাঙৰ।" বনুৰ দেউতাকে ক'লে "ৰবা মই ভিক্ষাৰী জনৰ প্ৰতিটো বাৰ্টিতে পইচা দি আহো। বিদেশত ভিক্ষাৰীক পইচা দিলে মনটো ভাল লাগে। চাহাবক যে ভিক্ষা দিব পাৰিছো কম ডাঙৰ কথা নহয়।" এই বুলি বনুৰ দেউতাকে ভিক্ষাৰী জনৰ প্ৰতিটো বাৰ্টিতে ২৫ চেণ্টৰ একোটাকৈ মুদ্ৰা দি দিলে। টাটাকৰ কাণ্ড আৰু কথা শুনি বনু আৰু মাকৰ হাঁহি উঠিল। হাইড পাৰ্কত খোজকাঢ়ি থাকোতেই দুগৰাকী মহিলা আৰু এজন পুৰুষে কেইবাটাও কুকুৰ ফুৰাবলৈ অনা দেখি বনুৰ মাকৰ বৰ আনন্দ লাগিল। কাৰণ তাৰ মাজত ক'কৰ দৰে দুট পাগো আছিল। ঠিক তেনেতে গুৱাহাটীৰ পৰনৰ পৰা ভিডিঅ কল আহিল। পৰনে ফোনত ক'লে "বাইদেউ মই কাকতিৰ ঘৰত আছো। এইটো ক'ক চাওক।" ক'কক ভিডিঅত দেখি বনুৰ মাকে ক'ক ক'ক বুলি কোৱাত ক'কয়ো ফোনটোৰ ফালে চাই মাকক দেখি ভুক ভুক কৰি নেগুৰ মাৰিবলৈ ধৰিলে। ক'কক ভালে থকা দেখি সকলোৰে মনবোৰ উৎফুল্লিত হোৱাৰ লগতে চিন্তাও দূৰ হ'ল।

হাইড পাৰ্কত কিছু সময় কটাই বনু হত ওচৰতে থকা ছেণ্টমেৰীজ কেথাড্ৰেল পালেহৈ। অতিকৈ ধুনীয়া শান্ত পৰিবেশৰ গীৰ্জা ঘৰ। কেথাড্ৰেলৰ ভিতৰ সোমাই তিনিও এখন বেঞ্চত বহিল আৰু তিনিও নীৰবে ভগবান আৰু যীশুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনালে। ছেণ্টমেৰীজ কেথাড্ৰেল অষ্ট্ৰেলিয়াৰ এটা অতিকৈ পুৰণি কেথাড্ৰেল। ১৮২০ চনত ফাডাৰ কনলি (Father Connolly) আৰু ফাডাৰ জন থেৰী নামৰ দুজন ফাডাৰ চিডনী চহৰ আৰু অষ্ট্ৰেলিয়াত খৃষ্টান ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ বাবে ইংলেণ্ডৰ ৰজাৰ অনুমতি লৈ অষ্ট্ৰেলিয়ালৈ আহে। ফাডাৰ কনলি টাচমেনিয়ালৈ যায় আৰু থেৰী চিডনীতে থাকি যায়। তেও কেথাড্ৰেল বনাবৰ বাবে ডাৰলিং হাৰবাৰৰ ওচৰ মাটিৰ বাবে আবেদন কৰে। কিন্তু তেওক হাইড পাৰ্কৰ ওচৰত মাটি দিয়া হয় আৰু এনেদৰে ছেণ্টমেৰীজ কেথাড্ৰেলৰ আৰম্ভ হয়। ১৮২১ চনতে সৰুকৈ স্থাপন হোৱা এই কেথাড্ৰেল ১৮৬৫ চনত জুইত জাহ যায়। ১৮৬৬ চনৰ পৰা ১৯২৮ চনলৈ উইলিয়াম ৱাৰ্ডৱেল (William Wardell) নামৰ আৰ্কিটেকৰ নক্সামতে পুনৰ নিৰ্মান কৰা হয়। কেথাড্ৰেলৰ পৰা ওলাই আহি বনুয়ে কলে ব'লা এতিয়া তোমালোকক চিডনী টাৱাৰৰ পৰা চিডনী চহৰ খন দেখুৱাই দিওঁগৈ। এইবুলি তিনিও চিডনী টাৱাৰ পালেগৈ। টাৱাৰৰ ওপৰৰ পৰা চিডনী চহৰখন বৰ ধুনীয়া দেখি। আহল বহল ৰাস্তা, সুন্দৰ সুন্দৰ ঘৰ দুৱাৰ, সুন্দৰ গাড়ীৰ অহাযোৱা, সুন্দৰ আৰু পৰিপাতিকৈ ৰোৱা গছ গছনি আৰু

সেউজীয়া পৰিবেশ। চিডনী টাৱাৰৰ পৰা নামি আহি বনুয়ে কলে "টাটা এতিয়া আমি মোৰ হোষ্টেললৈ যাম আৰু তাতে তোমালোকক ডিনাৰ বনাই খুৱাম। মই বস্তু বাহানি কিনি থৈছো। কেবল মাইক্ৰেভত গৰম কৰিলেই হব।" বনু হোষ্টেলৰ ৰেচিডেণ্ট ৱৰ্ৰকাৰ নিৰ্বাচিত হৈছিল বাবে ২২ মহলাত তাই অকলশৰীয়া ৰুম পোৱাৰ লগতে ৰুমটোৰ ভিউ বৰ সুন্দৰ আছিল। গোটেই চিডনী চহৰৰ এফাল ধুনীয়াকৈ দেখি থাকি। বনুৰ ৰুম পাই বনু আৰু মাক খোৱাৰ জোগাৰ কৰাত লাগিল আৰু বনুৰ দেউতাকে খিড়ীকিৰে চিডনী চহৰৰ জিকমিকাই থকা দৃশ্য চোৱাত লাগিল। ভেৰা মাংস, পৰঠা, ভাজি, চালাড আদিৰে পেট ভৰাই খোৱাৰ পাচত বনুয়ে দেউতাকক কলে "কাইলৈ আমি তোমাৰ ভাললগা ডাৰলিং হাৰবাৰতে থাকিম। প্ৰথমে চিডনী একুৰিয়াম, তাৰপাচত মমৰ যাদুঘৰ তাৰ পাচত ওচৰৰ পৰা হাৰবাৰ ব্ৰীজ তাৰ পাচত চিনেমা।" অলপ সময় জিৰণী লোৱাৰ পাচত বনুয়ে মাক দেউতাকক চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্টৰ ওচৰত থৈ নিজৰ হোষ্টেললৈ ঘূৰি আহিল।

পাচদিনা পুৱা চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্টত ব্ৰেড-কণীৰ ব্ৰেকফাষ্টৰ লগত অষ্ট্ৰেলিয়াৰ কল, আপেলখাই বনুৰ মাকে ক'লে "ইয়াৰ কলবোৰ খাবলৈ ইমান ভাল। আমাৰ তাত কাৰ্বাইড আৰু গেচ দি কলবোৰ খাব নোৱাৰা কৰি দিয়ে। আপেলবোৰো বনুয়ে গাৰ্ডেনৰ পৰা নিজে চিঙি কিনি আনিছে বাবে অতি ফ্ৰেছ।" বনুৰ মাকৰ কথা শুনি বনুৰ দেউতাকে খাবৰ বাবে আৰু এটা কল বখলিয়াই লৈ কলে "আমি সৰু থাকোতে আমাৰ গাৱৰ কলবোৰো অৰ্গেনিক আৰু কোনো সাৰ-গেচ নিদিয়া কল আছিল। মালভোগ কল তেতিয়া দৰ্জন নহয়, আশী হিচাবেহে বিক্ৰী হৈছিল। একাশী ভাল মালভোগৰ দাম দুটকা আৰু সাধাৰণবোৰৰ দাম এটকা, ডেৰ টকা আছিল। আমি একেলগে চাৰি পাচটা মালভোগ কল খাই দিছিলো।" এনেতে বনুৰ ফোন আহিল। সোনকালে ৰেডি হোৱা, মই দহ মিনিটত গৈ পাই আছো গৈ। বনুৰ কথা শুনি দৌৰাদৌৰিকৈ কাপোৰ কানি পিন্ধি সাজু হ'ল। তেনেতে বনু আহি পালেহি আৰু বনুৰ মাক দেউতাক বনুৰ লগত গৈ ডাৰলিং হাৰবাৰ পালেগৈ। ডাৰলিং হাৰবাৰ পাই বনুয়ে ক'লে "টাটা প্ৰথমে তোমালোক চিডনী একুৰিয়াম চাবলৈ যোৱা। মই যিহেতু দুবাৰো চাইচো গতিকে মই ভিতৰলৈ নোসোমাও। ইমান দাম দি টিকত কিনি পইচা নষ্ট নকৰো। এঘণ্টা মানৰ পাচত আহি মই সৌ গেটৰ ওচৰৰ বেঞ্চ খনতে বহি থাকিম। মোৰ এটা কাম আছে মই এই সময়তে কৰি লম।" এই বুলি বনুয়ে টিকট কাউণ্টাৰলৈ গৈ দুটা টিকট কিনি আনি দেউতাকৰ হাতত দি মাক দেউতাকক ভিতৰলৈ সোমোৱাই দি আতৰি গ'ল। চি লাইফ চিডনী একুৰিয়াম (Sea life Sydney Aquarium) চিডনী চহৰ ভ্ৰমণকাৰীৰ বাবে এক সুন্দৰ আৰ্ক্ষণ। ১৯৮৮ চনত উদ্বোধন কৰা এই একুৰিয়ামত ৭০০ প্ৰজাতিৰ প্ৰায় ১৩০০০ মাছ আৰু অন্যান্য সাগৰীয় জীৱ আছে। ওচৰৰ পৰা চাৰ্ক, পেংগুইন আৰু বিভিন্ন ৰঙ বিৰঙৰ

মাছ, কাছ, সাপ আদি দেখি আনন্দত আত্মহাৰা হৈ বনুৰ দেউতাক আৰু বনুৰ মাক ফটো তোলাত ব্যস্ত হৈ পৰিল। সময় কেনেকৈ পাৰ হৈ গ'ল দুয়ো গমেই নাপালে। ঘড়ীলৈ চাই বনুৰ দেউতাকে শ্ৰীমতীক ক'লে "ব'লা যাও, বনু চাগে আমালৈ বৈ আছে।" এই বুলি লৰা লৰিকৈ দুয়ো বাহিৰ ওলাই আহি দেখিলে যে নিৰ্দিষ্ট বেঞ্চ খনত মবাইল টিপি টিপি বনু বহি আছে। বনুৰ মাকে বনুক কলে "বনু এটা ক'কৰ নিচিনা মুখৰ মানে পাগৰ নিচিনা মুখৰ মাছ দেখিলো।" বনুয়ে হাঁহি হাঁহি কলে "মা তুমি একুৰিয়ামতো ক'কক দেখা। ইমান বোৰ প্ৰজাতিৰ ভিতৰত সেইটোহে মনত থাকিল।" মাক দেউতাকে বেঞ্চত বহি পাচ মিনিট মান জিৰণি লোৱাৰ পাচত বনুয়ে কলে "এতিয়া আমি মমৰ যাদুঘৰলৈ যাম আৰু তাত বিভিন্ন চলিব্ৰিটি আৰু বিখ্যাত ব্যক্তি সকলৰ মমৰ মূৰ্তিৰ লগত ফটো তুলিম। যিহেতু ফটো উঠাব লাগিব ময়ো তোমালোকৰ লগত ভিতৰলৈ যাম।" এইবুলি বনুয়ে ওচৰৰ কাউণ্টাৰলৈ গৈ তিনিটা টিকট কিনি আনিলে আৰু তিনও যাদুঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল।

মমৰ যাদুঘৰত সোমাই দেউতাকে কলে "বনু মই কিন্তু আনৰ লগত ফটো নুঠিলেও আইনষ্টাইন, মেৰিলিন মনৰ' আৰু মাইকেল জেকচনৰ লগত ফটো উঠিমেই দেই।" বাপেকৰ কথাত বনু আৰু মাকে মুখটিপি হাঁহিলে। এজনৰ পাচত আনজন বিখ্যাত ব্যক্তি, চিনেমাৰ অভিনেতা, অভিনেত্ৰীৰ মমৰ মূৰ্তিৰ লগত ফটো উঠি উঠি বনুৰ মাক দেউতাকৰ ভাগৰ আৰু আমনি লাগি গ'ল। বনুয়ে টাটাকক আইনষ্টাইন, মেৰিলিন মনৰ' আৰু মাইকেল জেকচনৰ লগত সুন্দৰকৈ ফটো উঠাই দিলে।

মমৰ জাদুঘৰৰ পৰা ওলাই বনুয়ে কলে এতিয়া আঢ়ৈ বাজিল আৰু আমি ভালদৰে খাই লও। এইবুলি বনুয়ে মাক দেউতাকক লৈ এখন ৰেষ্টুৰেণ্টলৈ সোমাই গ'ল। বনুয়ে কি খাবি বুলি টাটাকক শুধাত টাটাকে তপৰাই কলে চুচি আৰু থাই ফুড। মাকক সোধাত ক'লে টাটাবে যি খাই ময়ো তাকেই খাম। ইয়াৰ আগতে মাকে দুবাৰ মান মেনু কাৰ্ড চাই অৰ্ডাৰ দি বেলগ খাম বুলি লৈ ঠগ খাই থৈছে। গতিকে এইবাৰ ৰিঙ্ক নললে। বনুয়ে খোৱা বস্তুৰ অৰ্ডাৰ দিলে আৰু তিনিও উদৰ পুৰাই খালে। ৰেষ্টুৰেণ্টৰ পৰা ওলাই আহি বনুয়ে কলে এতিয়া আমি চিনেমা চাম। মই আগতে টিকট বুক কৰি থৈছো। অলপ পাচত লাহে ধীৰে গলেও হব। এতিয়া ডাৰলিং হাৰবাৰত খোজ কাঢ়ি আনন্দ লোৱা আৰু বিশ্বৰ সকলো প্ৰান্তৰে মানুহ চোৱা। বনুয়ে লগতে জনালে যে কাইলৈ আমি কেনেবোৰা যাম। মই পুৰাই কাৰ ৰেণ্টেলৰ পৰা এখন ভাল গাড়ী ভাড়াত লৈ তোমালোকক চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্টৰ পৰা উঠাই লম। তোমালোক পুৱা ৮ বজাত ৰেডী হৈ থাকিব। খোজ কাঢ়ি থাকোতে বনুৰ দেউতাক মাকে বঙালী, হিন্দী, পাঞ্জাবী, তামিল, তেলেগু, ইংৰাজী, চীনা আৰু বহুতো নজনা ভাষাত কথা পতা মানুহ দেখা পালে। অসমীয়া শুনে নেকি

বুলি বনুৰ দেউতাকে কাণ উমাই থাকিলে যদিও পাচে অসমীয়াত কথা পতা কাকো লগ নাপালে। কিছু সময় পাচত তিনিও চিনেমা হল পালেগৈ। হিন্দী চিনেমা কেইবাদিনো চলি আছে বাবে মানুহ তেনেই তাকৰ। বনু হতক লৈ ৭/৮ জন মানহে হব। সময় মতে চিনেমা আৰম্ভ হ'ল আৰু চিনেমা চাই উঠি বনুৰ মাক দেউতাক চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্ট পালেগৈ। অষ্ট্ৰেলিয়াত তেতিয়া নিশা এঘাৰ বাজিছিল আৰু বনুৰ মাকে কলে "কাকতিৰ পত্নীলৈ ফোন এটা কৰি ক'কৰ খবৰ লও। আমাৰ তাত এতিয়া ৬টা মানহে বাজিছে।" এই বুলি বনুৰ মাকে কাকতিৰ পত্নীলৈ ফোন কৰিলে। কাকতিৰ পত্নীয়ে উত্তৰ দিলে বাইদেউ মই বিয়া খাবলৈ আহিছো। ক'ক ভালে আছে চিন্তা নকৰিব। কাকতিৰ পত্নীৰ পৰা ক'কৰ খবৰ লৈ বনুৰ মাক আৰু দেউতাক শুই পৰিল।

পাচদিনা পুৱা আঠ বজাত বনু আহি মাক দেউতাক থকা চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্ট পালেহি। বনুৰ মাক দেউতাক যাবৰ বাবে সাজু হৈ আছিল। বনুয়ে কলে আমি এতিয়া ট্ৰেফিক আৰম্ভ হোৱাৰ আগতেই সোনকালে চিটি এলেকাৰ বাহিৰ ওলাই লও। ৰাস্তাত ব্ৰেকফাষ্ট খাম। এই বুলি তিনিও চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্টৰ পৰা ওলাই আহি বনুয়ে ভাৰা কৰি অনা অডি গাড়ী খনত বহিল। বনুয়ে গুৱাহাটীৰ পৰা আহোতেই ইণ্টাৰনেচল ড্ৰাইভিঙৰ বাবে গুৱাহাটীৰ বেতকুচিত থকা ডিটিঅ অফিচৰ পৰা পাৰ্মিট বনাই আনিছিল। ডিটিঅ টাটাকৰ চিনাকি আছিল বাবে বনুৰ মাক আৰু বনু দুয়োকে টাটাকে ঘোচ নিদিয়াকৈ ড্ৰাইভিঙ লাইচেঞ্চ বনাই দিছিল। দালাল নোহোৱাকৈ আৰু এক পইচা ঘোচ নিদিয়াকৈ সেই সময়ত ড্ৰাইভিঙ লাইচেঞ্চ বনোৱা এভাৰেষ্ট বগোৱাৰ দৰে কঠিন কাম আছিল। গাড়ী চলাৰ পাচত বনুৰ দেউতাকে বনুক শুধিলে "বনু তই একে দিনাই ইমান দূৰ গাড়ী চলাব পাৰিবি জানো? মোৰ কিন্তু জিপিএচ চাই গাড়ী চলোৱাৰ অভ্যাস নাই। অবশ্যে তই কোৱা বাবে ইণ্টাৰ নেচনেল পাৰ্মিট বনাই আনিছো। ডিটিঅ চিনাকি বাবে ঘৰলৈকে পঠাই দিছে। নহলে যে সাধাৰণ কামটোৰ বাবে কিমান সময় নষ্ট কৰিব লাগিল হয়।" বনুয়ে উত্তৰ দিলে "কেনবেৰা চিডনীৰ পৰা ২৯০ কিলোমিটাৰ মান। গতিকে অহা যোৱা মিলি প্ৰায় ৬০০ কিলোমিটাৰ হব। ৰাস্তা ইমান ভাল গতিকে ৯০/১০০ত চলালে ছয় ঘণ্টা চলাব লাগিব। ১০০ কিলোমিটাৰৰ মূৰে মূৰে বৈ যাম। তুমি নচলালেও হব।" এইবুলি বনুয়ে এক্সিলেটৰ দবাই দিলে। কিছু সময় পাচতে গাড়ী গৈ হাইৱে পালেগৈ। হাইৱেত স্পীড লিমিট লিখা থাকে আৰু স্পীড কেমেৰা লগোৱা আছে। অধিক জোৰত চলালে ঘৰলৈ ফাইনৰ কাগজ আহি যায় আৰু অনলাইন যোগে পে কৰিব লাগে। টল গেটটো অটমেটিক পেমেণ্ট হৈ যায়, ৰব নালাগে। স্পীড লিমিটৰ বৰ্ড চাই বনুয়ে ৯০/১০০/১১০ কি:মি: বেগত জিপিএচ চাই গাড়ী চলাবলৈ ধৰিলে। বনুৰ মাক দেউতাকে বাহিৰৰ সুন্দৰ প্ৰাকৃতিক দৃশ্য চাই নয়ন জুৰাই গৈ থাকিল। ১৫০ কিলোমিটাৰ মান যোৱাৰ পাচত বনুয়ে হাইৱেৰ পৰা ভিতৰৰ ফালে গাড়ী সুমুৱাই এখন ধাৰাৰ দৰে মটেলত

গাড়ী ৰখাই দিলে। আমাৰ ইয়াৰ দৰে তাত হাইৱেৰ কাষতে ধাৰা, দোকান, পেট্ৰল পাম্প আদি নাই। হাইৱেৰ পৰা ভিতৰলৈ সোমাই যাব লাগে। হাইৱেত গৰু, ছাগলী, কুকুৰ, চাইকেল, ঠেলা আদিৰটো প্ৰশ্নই নুঠে। মটেলত বহি বনুহতে ভালদৰে ব্ৰেকফাষ্ট আৰু কফি খাই গা পোনাই ললে। বনুয়ে কলে এইবাৰ চিধা কেনবেৰা পামগৈ। ৰাস্তাত আৰু কতো নৰও। এইবাৰ টাটা পাচত বহা আৰু মা আগলৈ আহা। বনুৰ কথামতে মাকে আগত বহি চিটবেল্ট লগাই ললে আৰু টাটাকে পাচৰ চিটত বহি চিটবেল্ট লগাই ললে। তাত আকৌ পাচৰ চিটটো চিটবেল্ট বাধ্যতামূলক। হাইৱেত উঠি বনুয়ে জোৰেৰে গাড়ী চলাবলৈ ধৰিলে। ৰাস্তাৰ দুয়োকাষে মানুহ দুনুহ নাই। কেৱল টুন্দ্ৰা বননী। অসমৰ দৰে ৰাস্তাৰ দুয়োকাষে ওখ ডাঙৰ গছ নাই বুলিবই পাৰি। মাজে মাজে দুই এঠাইত অষ্ট্ৰেলিয়ান জাৰ্চী গাইৰ জাক চৰি আছে। ফেঞ্চিং আছে বাবে হাইৱেৰলৈ নাহে। গৰখীয়া পাচে হঠাতহে কেতিয়াবা এজন দেখা পোৱা যায়। এঘাৰ বাজি চল্লিশ মিনিট মান হোৱাত বনু হত গৈ অষ্ট্ৰেলিয়াৰ ৰাজধানী কেনবেৰা পালেগৈ। বনুৰ মাকে কলে "বনু তই দেখোন প্ৰফেচনেল ড্ৰাইভাৰৰ দৰে গাড়ী চলালি। ইমান সোনকালে পালোহি।" বনুয়ে মাকৰ কথাত মিচিকিয়াই হাঁহিলে।

অষ্ট্ৰেলিয়াৰ ৰাজধানী কেনবেৰা এখন সুন্দৰ পৰিকল্পিত চহৰ। এখন সৰ্বাংগ সুন্দৰ চহৰ দেশৰ ৰাজধানী হিচাবে গঢ় দিবৰ বাবে অষ্ট্ৰেলিয়াৰ ফেডাৰেল চৰকাৰে এক প্ৰতিযোগিতা অনুস্থিত কৰে আৰু উক্ত প্ৰতিযোগিতাত আমেৰিকান আৰ্কিটেক্ট ৱালটাৰ বাৰলে গ্ৰিফিন (Walter Burley Griffin) আৰু মেৰিঅন মেহনি গ্ৰিফিনৰ (Marion Mahony Griffin) ব্লুপ্ৰিণ্ট বা নক্সা নিৰ্বাচিত হয়। ১৯১৩ চনৰ পৰা কেনবেৰা চহৰৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য্য আৰম্ভ হয়। প্ৰায় ৮১৫ বৰ্গ কিলোমিটাৰ এলেকাত বিস্তৃত কেনবেৰা চহৰৰ জনংখ্যা মাত্ৰ ৪ লাখ ২৫ হাজাৰ। সুন্দৰ আহল বহল বাট পথৰ কাষে কাষে সুন্দৰ ফুলৰ গছ গছনি আৰু সুন্দৰ সুন্দৰ ঘৰ দুৱাৰ। কিন্তু বাট পথত মানুহ দুনুহ নাই। কেৱল পথেৰে গাড়ী দুই এখন মাজে মাজে অহা যোৱা কৰি আছে। বনুয়ে কেইবাবাৰো গাড়ী ৰখাই মাক দেউতাকক ফটো তুলি দিলে। চহৰ খনৰ চাৰিও ফালে এপাক মাৰি বনুয়ে মাক দেউতাকক এটা ডাঙৰ শ্বপিং মললৈ লৈ গ'ল। শ্বপিং মলত গাড়ী পাৰ্কিং কৰি বনুয়ে কলে "টাটা এতিয়া ইয়াত লাঞ্চ খাই লৈ আমি পাৰ্লিয়ামেণ্ট হাউচ, ৱাৰ মেমৰিয়েল, নেচনেল গেলেৰী, নেচনেল মিউজিয়াম বাহিৰৰ পৰা চাম আৰু চাৰি বজাৰ আগে আহে চিডনীলৈ ওভটনি যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিম যাতে আঠ বজাৰ আগে আগে চিডনী পাই কাৰ ৰেণ্টলত গাড়ীখন ঘূৰাই দিব পাৰো।" এই বুলি বনুয়ে মাক দেউতাকক শ্বপিং মলৰ ভিতৰৰ এখন ডাঙৰ ৰেষ্টুৰেণ্টলৈ লৈ গ'ল। ৰেষ্টুৰেণ্টত বহি খাই উঠোতে দুই বাজিলেই। বনুয়ে কলে বলা যাও হাতত ঘূৰিবৰ বাবে মাত্ৰ দুঘণ্টা সময় আছে। শ্বপিং মলৰ পৰা ওলাই বনুয়ে প্ৰথমে মাক দেউতাকক

ওৱাৰ মেমৰিয়েললৈ লৈ গ'ল। তাত গাড়ী ৰখাই ফটো চেচন শেষ কৰি বনুহত পাৰ্লিয়ামেণ্ট হাউচ পালেগৈ। পাৰ্লিয়ামেণ্ট হাউচত দূৰৰ পৰাই ফটো উঠি, নেচনেল গেলেৰী, নেচনেল মিউজিয়াম গাড়ীৰ পৰা চাওতেই চাৰি বাজিবৰ হল আৰু বনুয়ে জিপিএচ চাই চিডনীলৈ বুলি গাড়ী চলাই দিলে। তুম্ভা বনাঞ্চলৰ মাজেৰে উভতি আহোতে বনুৰ দেউতাকে বনুক কলে "বনু তুম্ভা ফৰেষ্টৰ মাজেৰে আহি থাকোতে মোৰ স্কুলত আমাক ভূগোল পঢ়োৱা আলেকজেণ্ডাৰ চাৰলৈ মনত পৰিছে। চাৰৰ আচল নাম কি মই পাহৰিয়েই গলো। চাৰক সকলোৱে স্কুলত আলেকজেণ্ডাৰ বুলিয়েই জানিছিল। আলেকজেণ্ডাৰ নাম কেনেকৈ হৈছিল আমি নাজানিছিলো কিন্তু পৰীক্ষা হলত অত্যন্ত কাঢ়া। কাকো নকল কৰিবলৈ নিদিয়ে। চাৰ পৰীক্ষা হলত পৰীক্ষক হৈ থাকিলে কোনেও নকল কৰাৰ বাবে সাহ নকৰে। চাৰৰ চকু চিলনীৰ দৰে বহুত দূৰৰ পৰাই দেখা পাই। চাৰে পাচে ভূগোল অত্যন্ত ভাল পঢ়াইছিল। ক্লাচত মন দি শুনিলে আৰু পঢ়াৰ দৰকাৰ প্ৰায় নহয়েই। আমাক যেতিয়া অষ্ট্ৰেলিয়াৰ তুম্ভা অঞ্চলৰ কথা পঢ়াইছিল আমাৰ তুম্ভা অঞ্চলত ঘূৰি ফুৰাৰ দৰে লাগিছিল। আজি সচা সচিকৈ অষ্ট্ৰেলিয়াৰ তুম্ভা অঞ্চলৰ মাজেৰে আহি চাৰৰ কথাবোৰ কাণত ভাহি উঠিছে। চাৰে আমাক সাগৰীয় সোত, হৰ্চ লেটিটিউড আদিৰ বিষয়ে ইমান ধূনীয়াকৈ বুজাইছিল যে এতিয়াও সাগৰ দেখিলে লাব্ৰাডোৰ সোত, অশ্বাংক্ষ আদিৰ কথা মনলৈ আহে। তাৰো পৰি এতিয়াও আমাক গ্ৰীণউউচ মিন টাইম আৰু দ্ৰাঘিমাংশ কিমান কলে কোনো ঠাইৰ স্থানীয় সময় আমি মুখতে উলিয়াই কৈ দিব পাৰো।" গাড়ীৰে দুঘণ্টা আহাৰ পাচত বনুয়ে জিৰণি লৈ কফি খাবৰ বাবে হাইৱেৰ পৰা গাড়ীখন এঠাইলৈ সুমুৱাই লৈ গ'ল। তাৰ এটা পেট্ৰল পাম্পত থকা ৰেষ্টুৰেণ্টত কফি খাই আৰু ফ্ৰেচ হৈ বনুয়ে পুনৰ চিডনী অভিমুখে গাড়ী চলাই দিলে। বনুয়ে টাটাকক এঘণ্টামান চলাবলৈ কৈছিল যদিও মাকে ৰাস্তা ভুল কৰিব পাৰে বুলি চলাবলৈ নিদিলে। প্ৰায় চাৰে সাত মান বজাত বনুয়ে গাড়ী নি কাৰ ৰেণ্টেলৰ সন্মুখত ৰাখি মাক দেউতাকক কলে যে তোমালোক গেটৰ ওচৰতে ৰোৱা আৰু মই গাড়ী খন দি আহোঁগৈ। গাড়ী খন দি আহি বনুয়ে উবেৰ টেক্সি মাতিলে আৰু তিনিও উবেৰত উঠি বনুৰ মাক দেউতাক থকা চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্ট পালেগৈ। চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্টত পৰঠা, চিকেন আৰু ভাজি গৰম কৰি খাই বনুয়ে মাক দেউতাকৰ পৰা বিদায় লৈ নিজৰ হোষ্টেললৈ বুলি খোজ ললে। ভাগৰ লগা বাবে বনুৰ মাক দেউতাকো শুই পৰিল।

এদিন দুদিনকৈ চিডনীৰ ওচৰ পাজৰৰ ঠাইবোৰ আৰু শ্বপিং মল, হাৰবাৰ ব্ৰীজ, ডাৰলিং হাৰবাৰ আদি ঘূৰি থাকোতে সময় পাৰ হৈ গ'ল। ইফালে যদিও পৱনে ভিডিঅ কলিং কৰি ক'কৰ খবৰ জনাই আছিল তথাপি বনুৰ মাকে এক মূহুৰ্তৰ বাবেও ক'কক পাহৰিব পৰা নাছিল। অবশেষত বনুৰ মাক দেউতাক ঘূৰি যোৱাৰ সময় আহি পালেহি। ঘৰলৈ ঘূৰি যাব বাবে বনুৰ মাকৰ মনত বৰ আনন্দ। পুৰণি দিনৰ মানুহৰ বাবে সদায় জননী জন্মভূমি স্বৰ্গতকৈও আপোন। নতুন যুগৰ লৰা ছোৱালীৰ জন্মভূমিৰ প্ৰতি আৰ্কষণ কম। বনুৰ মাকে বনুক ক'লে "বনু যিমানেই যি নহওক মই হলে অসমকে ভাল পাও আৰু মোৰ বাবে হম, হম চুইট, চুইট হম। মই কিন্তু বিদেশত এমাহৰ বেচি থাকিব নোৱাৰো। বাট পথত মানুহ দুনুহ নাই, কথা পাতিবলৈ লগ ভাগ নাই। চিঞৰ বাখৰ হুলস্থূল নাই।" বনুয়ে উত্তৰ দিলে "তোমালোক আগৰ জামানাৰ মানুহ। আমি নতুন যুগৰ মানুহ। আমাৰ দেশ, ঠাই, চুবুৰি বুলি কোনো এটাচমেণ্ট নাই। যতে অধিক সুবিধা আৰু কেৰিয়াৰ গঢ়াৰ অপৰ্চুনিটি পাম তালৈকে যাম, তাতে থাকিম। কাইলৈ যদি কানাডাত ভাল ৰূপ পাও তালৈ যাম পৰহিলৈ যদি চিংগাপুৰত ভাল সুবিধা পাও তালৈ যাম। তাৰ পাচত যদি পেৰিচত বেচি ভাল সুবিধা পাও তালৈকো যাম। আমি গ্ৰবেল চিটিজন।" বনু আৰু মাকৰ কথা আগবাঢ়ি কাজিয়াৰ ৰূপ লোৱাৰ আগতেই বনুৰ দেউতাকে কলে "এতিয়া কথা বাদ দি কাপোৰ জপাত লগা। নহলে সৰু সুৰা বস্তু থাকি যাব।" বনুৰ দেউতাকৰ কথা শুনি তৰ্ক আৰু আগ নবহাও বুলি বনুৰ মাক কাপোৰ জপাত লাগিল। কাপোৰ কামি চুটকেচত ভৰাই হোৱাৰ পাচত বনুহত ওচৰৰ ৰেষ্টুৰেণ্টত দূপৰীয়াৰ আহাৰ খাবলৈ গ'ল। গধুলী ছয় বজাত বিমান। গতিকে তিনি বজাত এয়াৰ পৰ্ট পাবগৈ লাগিব। সেই বাবে দুই বজাত চাৰ্ভিচ এপাৰ্টমেণ্টৰ পৰা ওলাব লাগিব। ৰেষ্টুৰেণ্টত দূপৰীয়াৰ আহাৰ খাই আহি বনুয়ে উবেৰ টেক্সি মাতিলে আৰু মাক দেউতাকক লৈ এয়াৰপৰ্টলৈ বুলি যাত্ৰা কৰিলে। এয়াৰপৰ্ট সোমাই বনুৰ মাক দেউতাক এখন বেঞ্চত বহিল। বনুৰ মাকে বনুৰ ফোনটো লৈ পৱনলৈ ফোন লগালে। পৱনৰ পৰা ক'কৰ খবৰ লোৱাৰ পাচত পৱনক কেইটা বজাত গুৱাহাটী বিমান বন্দৰলৈ আহিব লাগিব বুজাই দিলে। লগতে কলিকতা পাই পুনৰ ফোন কৰি জনাম বুলিও কলে। অৱশেষত সুৰক্ষা নীৰিক্ষণ দুৱাৰৰ ফালে যোৱাৰ সময় আহিল। বনুয়ে মাকক সাবতি ধৰি বিদায় দিবলৈ লোৱাত মাক জীয়েকৰ কন্দাকটা আৰম্ভ হ'ল। বনুৰ দেউতাকে বনুৰ মাকক বলা বলা বুলি কৈ বনুক চুমা খাই সুৰক্ষা নীৰিক্ষণৰ বাবে ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। বনুয়ে দূৰৰ পৰা চকুপানী মচি মচি নেদেখা হোৱালৈকে চাই থাকিল। বিমানত উঠি বনুৰ মাক দেউতাক গুৱানজু হৈ কলিকতালৈ উৰা মাৰিলে। কলিকতা পাই বনুৰ দেউতাকে পৱনক গুৱাহাটী বিমান বন্দৰলৈ আহিব লগা সময় বুজাই দিলে। গুৱাহাটী বিমান বন্দৰ পাই বনুৰ মাক দেউতাকে দেখিলে যে গেটৰ সন্মুখত হাঁহি হাঁহি পৱন বৈ আছে। পৱনক দেখি আৰু নিজৰ

আপোন গুৱাহাটী পাই বনুৰ মাক দেউতাকৰ মুখতো আনন্দৰ হাঁহি বিৰিঙিল। গাড়ীত আহি থাকোতে বনুৰ মাক দেউতাক চিনাকি মৰমৰ গুৱাহাটী খন বৰ লেতেৰা লেতেৰা লাগিল। ৰাস্তাৰ দুয়োকাষে কাগজ, জাবৰ, সকলোতে পিকৰ দাগ। বনুৰ দেউতাকে পৰনক কলে, পৰন বাইদেউক ঘৰত নমাই দি তুমি আৰু মই ক'কক আনিবলৈ যাম। ঘৰদুৱাৰ চাফা হয় মানে আমি ক'কক লৈ আহি পাই যামহি। ঘৰ পাই বনুৰ মাক আৰু বস্তু বাহানি নমাই দি বনুৰ দেউতাক আৰু পৰন কাকতিৰ ক্ৰেচলৈ বুলি ৰাওনা হ'ল।

কাকতিৰ ঘৰৰ ওচৰ পাই পাহাৰৰ তলতে গাড়ী ৰাখি ফোপাই জোপাই পৰনৰ লগত বনুৰ দেউতাক গৈ কাকতিৰ ক্ৰেচত উপস্থিত হ'লগৈ। ক্ৰেচ পাই বনুৰ দেউতাকে ক'ক বুলি কবলৈহে পালে, ক'কই শব্দটো শুনি পগলাৰ দৰে জপিয়াই ভুকিবলৈ ধৰিলে। কাকতিৰ পত্নীয়ে ভিতৰৰ পৰা আনি ক'কৰ বেল্টদাল টাটকৰ হাতত দিয়াৰ লগে লগে ক'কই টাটকক পাহাৰৰ তললৈ দৌৰাই লৈ গৈ গাড়ীৰ কাষত বৈ জপিয়াবলৈ ধৰিলে। দুৱাৰ খুলি দিয়াৰ লগে লগে ক'ক জাপমাৰি চিটত উঠিল। বনুৰ দেউতাকো ক'কৰ কাষত বহাৰ লগে লগে ক'কই ভুকি ভুকি গালি পৰাৰ লগতে টাটকক আগ ভৰিৰে মাৰিবলৈ ধৰিলে। অলপ পাচতে বস্তু বাহানি সহ পৰন পালেহি আৰু পৰনে ঘৰলৈ বুলি গাড়ী চলাবলৈ ধৰিলে। গোটেই ৰাস্তাটো ক'কই টাটকক আগৰ ভৰিৰে মাৰি মাৰি ভুকি থাকিল, বোধহয় মা ক'ত গল বা ইমান দিন ক'ত আছিলি আদি তাকে শুধিবৰ বাবে চেষ্টা কৰিছিল। ফ্লেটৰ পৰিসৰত প্ৰবেশ কৰি ক'ক আৰু অধিক চঞ্চল হ'ল আৰু থিয় হৈ আগ ভৰিৰে গাড়ীৰ খিড়ীকিত থাপ থাপকৈ মাৰিবলৈ ধৰিলে। টাটাকে গাড়ীৰ পৰা নমাই দিয়াৰ লগে লগে টাটকক চিৰৰে টানি দ্বিতীয় মহলাৰ ফ্লেটলৈ টানি লৈ গৈ দুৱাৰত আগ ভৰিৰে থাপ থাপকৈ মাৰিবলৈ ধৰিলে। টাটাকেও লগে লগে ঘৰৰ কলিং বেল বজালে আৰু মাকে আহি দুৱাৰ খুলি দিলে। মাকক দেখি আনন্দ আৰু উত্তেজনাতে ক'কৰ অকমান পেছাবেই ওলাই গ'ল। মাকে ক'ক বুলি মৰমতে কোলাত তুলি লোৱাৰ লগে লগে নিজৰ ভাষাত ভুকি ভুকি গালি পাৰাৰ লগতে মৰমৰ চেলেক দুটামানো দিলে। পৰনে আহি ক'কৰ বস্তু বাহানী নমাই থৈ গলহি। ঘৰ পাই ক'কৰ মন সাত খন আঠ খন হ'ল আৰু আনন্দ মনেৰে নিজৰ টেডি (পুতলা) খেলাত লাগিল। কিছু সময় পাচত পানী গৰম কৰি মাকে টাটকক কলে ক'কক বাথৰুমলৈ লৈ আহা। বহুদিন গা ধোৱা নাই, তাইক ভালদৰে চেম্প দি গাটো ধুৱাই দিও। টাটাকে ক'কক আনিবল বুলি ড্ৰয়িংৰুমলৈ গৈ দেখি ক'ক নাই। ক'কক বিচাৰি টাটাকে দেখিলে এখন চকীৰ তলত চুপচাপ লুকাই আছে। সৰুৰে পৰা ক'কই গা ধুই বেয়া পাই আৰু মাকে গা ধুওৱা কথা কলেই পলাই পত্ৰং দিয়ে। চকীৰ তলৰ পৰা টাটাকে ডাঙি নি ক'কক মাকৰ হাতত দিলে আৰু মাকে ভালদৰে

ক'কক গা ধুৱাই টাৱেলেৰে মচি দি ক'কৰ বিচনাৰ কাপোৰ কানি সলনি কৰি দি ক'কক শুৱাই দিলে। গা ধুই পৰিষ্কাৰ পৰিষ্কাৰ লগাত অলপ পাচতে ক'কই নাক বজাই টোপনি মাৰাত লাগিল।

অষ্ট্ৰেলিয়াৰ পৰা ঘূৰি অহাৰ দুদিন মান পাচত বনুৰ মাকে মন কৰিলে যে ক'কৰ খোৱা বোৱাৰ প্ৰতি আগ্ৰহ কমি গৈছে। লগতে খেলা ধূলা আৰু স্ফূৰ্তি আদিও কম হবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। বনুৰ মাকে কথাটো দেউতাকক কলে। দেউতাকে কলে আৰু দুই তিনি দিন চাই লও। কেতিয়াবা কুকুৰে এনেও এদিন দুদিন নোখোৱাকৈ থাকে। আমাৰ অসমীয়া ফকৰা যোজনা 'দেখাক দেখি কুকুৰে কৰে একাদশী' কুকুৰে মাজে মাজে নোখোৱা হোৱাৰ পৰাই সৃষ্টি হৈছে। দুদিন পাচত ক'কৰ খোৱা আৰু কমি যোৱাৰ লগতে ক'কই হালধীয়া বমি কৰাত বনুৰ দেউতাকে পৰনক মাতি ক'কক খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী কলেজৰ হস্পিতাললৈ লৈ গ'ল। ডা: মনিকাই ক'কক পৰীক্ষা কৰি কলে যে ক'কৰ তেজ আৰু পায়খানা পেছাব পৰীক্ষা কৰিব লাগিব। তেজ আজিয়েই দি যাওক আৰু পেছাব পায়খানা কাইলৈ পুৱা ৮বজাত দি যাবহি। আবেলি ৩ মান বজাত আপুনি আহি ৰিপৰ্টবোৰ দেখুৱাবহি। তাৰ পাচত ক'কৰ চিকিৎসা আৰম্ভ হব। এই বুলি ডা: মনিকাই চিৰিঞ্জ, পেচাব পায়খানাৰ দিবৰ বাবে বটল আদি কিনি আনিবৰ বাবে লিখি দিলে। লগতে ক'কৰ বাবে ভিটামিন, হজমী আৰু এণ্টাচিডো লিখি দিলে। ক'কক পৰীক্ষা কৰা টেবুলত বহাই পৰনক ৰখিবলৈ কৈ টাটাকে ফাৰ্মাচীৰ পৰা সকলো কিনি আনি আলিক প্ৰেচকিপচন খন দি তেজ লোৱাৰ কথা কলে। আলিয়ে আহি ক'কৰ তেজ উলিয়াই টেষ্ট টিউবত ভৰাই দিলে আৰু বনুৰ টাটাকে নি ওপৰ মহলাত থকা লেবৰেটৰীত দি আহিলগৈ। তাৰ পাচত ক'কক লৈ বনুৰ দেউতাক হত ঘৰ পালেগৈ। পাচদিনা পুৱা টাটাকে গৈ হস্পিতালৰ লেবৰেটৰীত ক'কৰ পায়খানা পেছাব দি আহিলগৈ। আবেলি সময়ত মাকে কলে "বুজিছা আজি আৰু ক'কক নিনিও, তুমি বাৰে বাৰে খানাপাৰালৈ গৈ থাকিব নালাগে। পৰনক কাইলৈ পুৱা মাতি দিয়া। একেবাৰে সাজু হৈ আমি পুৱা ৯মান বজাতে খানাপাৰালৈ ওলাই যাম।" বনুৰ দেউতাকে হয়ভৰ দি পৰনক পাচদিনা পুৱা ৯ বজাৰ আগতে আহিবলৈ নিৰ্দেশ দিলে।

পাচদিনা পুৱা চাৰে ন মান বজাত ক'কক লৈ সকলো খানাপাৰা পালেগৈ। কাউণ্টাৰত নাম ভৰ্তি কৰি বনুৰ দেউতাক লেবৰেটৰীৰ পৰা ৰিপৰ্ট আনিবলৈ গ'ল আৰু বনুৰ মাকে ক'কক পৰনৰ হাতত দি বিভিন্ন মানুহে হস্পিতাললৈ অনা বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ কুকুৰ চোৱাত লাগিল। দেউতাকে লেবৰেটৰীৰ পৰা ৰিপৰ্ট আনি ডা: মনিকাৰ হাতত ৰিপৰ্টটো তুলি দিলেহি। ৰিপৰ্ট চাই ডা: মনিকাই বনুৰ দেউতাকলৈ চাই কলে "আকৌ বেবেচিয়াই পালে। ভাগ্য ভাল হিমগ্লবিন এতিয়াও আঠ হৈ আছে আগৰ বাৰৰ দৰে চাৰি পোৱাগৈ নাই। ব'লক কলিতা চাৰক ৰিপৰ্ট দেখুৱাই

কেনেধৰণৰ ট্ৰিটমেন্ট দিয়া যাব আলোচনা কৰি লও।" এই বুলি ডা: মনিকা আৰু বনুৰ দেউতাক প্ৰফেচৰ কলিতাৰ ওচৰ পালেগৈ।

প্ৰফেচৰ কলিতাই বনুৰ দেউতাকক বহিবলৈ দি ৰিপৰ্ট চাই ডা:মনিকাক ঔষধৰ শ্ৰুতলিপি দিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। বনুৰ দেউতাকে সুধিলে, কেইমাহমান আগতে বেমাৰটো ভাল হৈ গৈছিলহে আকৌ হ'ল দেখোন। প্ৰফেচৰ কলিতাই ক'লে, বহুতৰ ক্ষেত্ৰত এইটো ৰিলাপচ কৰে। কিছুমানৰটো ৪ বাৰ পৰ্য্যন্ত হৈছে। এতিয়া নতুনকৈ আকৌ হ'ল নে ৰিলাপচ কৰিলে কোৱাটো টান। এইবাৰ দিনে এটাকৈ ১৪ দিনত ১৪ টা চেলাইন দিয়া হ'ব। আগৰ বাৰৰ দৰে দিনে দুবাৰকৈ আহিব নালাগে। খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী কলেজৰ ডাক্টৰ সকলৰ ব্যৱহাৰ পাতি বহুত সৌহাদ্যপূৰ্ণ আৰু বন্ধুত্ব সুলভ। মাদ্ৰাজৰ এপল হস্পিতালৰ ডাক্টৰ সকলৰ দৰে। সকলো ডাক্টৰেই হাঁহি মুখীয়া আৰু বৰ ভাল। গুৱাহাটীৰ মানুহৰ বহুতো ডাক্টৰ তেওলোকৰ দৰে নহয়। ডা: মনিকাই বনুৰ দেউতাকক প্ৰেচকিপচন খন আগবঢ়াই দি ফাৰ্মাচীৰ পৰা ঔষধ খিনি আনি আলিৰ হাতত দিবলৈ কলে। ইতিমধ্যে বনুৰ মাক আৰু পৱনে ক'কক নি চেলাইন দিয়া টেবুলৰ ওপৰত বহাই ৰাখিছিলেগৈ। নহলে ৰাতিপুৱা সময়ত ইমান পেচেন্ট আহে যে টেবুল পোৱাই দিগদাৰ হয়। বনুৰ দেউতাকে ফাৰ্মাচীৰ পৰা ঔষধখিনি কিনি আনি টেবুলট ৰাখি আলিৰ হাতত প্ৰেচকিপচন খন দি আহি ক'কৰ টেবুলৰ ওচৰত আলিলৈ বুলি অপেক্ষা কৰি ৰ'ল। কিছুসময় পাচত আলি আহি ক'কক চেলাইন লগাই দি চেলাইনৰ জৰিয়তে ৩/৪টা মান বেজী দিলে। ক'কই কৰুণ মনেৰে মাকলৈ চাই থাকিল। এটা সময়ত চেলাইন শেষ হ'ল আৰু আলিয়ে আহি সকলো একুৱাই দিয়াত ক'কক লৈ বনুৰ মাক, দেউতাক আৰু পৱন আহি ঘৰ পালেহি। এদিন দুদিনকৈ চাৰিদিন যোৱাৰ পাচতে ক'কই আকৌ খোৱা বোৱা আৰম্ভ কৰিলে। ডা:মনিকাই কলে যে যিহেতু বেজীবোৰ চেলাইনৰ জৰিয়তে দিয়া হয় গতিকে গোটেইকেইটা চেলাইন দিব লাগিব। ডাইৰেক্ট ইনজেকচন দিলে ক'কই সহ্য কৰিব নোৱাৰিব। নহলেতো ঘৰতে বেজী কেইটা দিয়াব পাৰিলে হয়। বনুৰ মাকে কলে ক'কটো সম্পূৰ্ণ কৰক। এইবাৰৰ পাচত আকৌ ভবিষ্যতে নহলেই হয়। বাৰে বাৰে ইমান কষ্ট পালে বৰ দুখ লাগে। চৈধ্য দিন পাৰ হৈ গ'ল আৰু তেজ পৰীক্ষা কৰাৰ পাচত ডা:মনিকাই ক'কক বেবেচিয়া মুক্ত বুলি ঘোষণা কৰিলে। ক'ক আৰোগ্য হোৱাৰ পাচত অধিক তজবজীয়া আৰু চঞ্চলা চপলা হৈ পৰিল। মানুহ ভালপোৱা ক'কই কুকুৰ একেবাৰে দেখিব নোৱাৰা হ'ল। আনকি কুকুৰ শব্দটো শুনিলেও ভুকি মেলি হুলস্থূল লগোৱা হ'ল। এদিন দুদিনকৈ আহি ক'কৰ দুবছৰীয়া জন্মদিন পালেহি। ক'কক মিৰ্জালৈ নি অনিমা, বনুৰ মাক দেউতাক আৰু পৱনে ক'কৰ জন্মদিন পালন কৰিলে। সৰুৰে পৰা ক'ক সাহসী আছিল। কিন্তু দুবাৰ বেমাৰ হৈ হস্পিতাললৈ অহা যোৱা কৰি উগ্ৰ সাহসী হ'ল। ক'ক চালাকো

হ'ল। ভাল কাপোৰ কানি পিন্ধা মানুহক বৰকৈ নুভুকে কিন্তু বেয়া কাপোৰ কানি পিন্ধা মানুহ দেখিলে ভুকি ভুকি পাগল হৈ যায়। লগতে অসমীয়া ভাষাত সন্মাম সহকাৰে ডিগ্ৰীও আহৰণ কৰিলে। ক'কৰ আগত অসমীয়াত কথা পাতিলে সকলো বুজি পাই বাবে বনুৰ মাক দেউতাকে কিছুমান শব্দ অসমীয়াত নকৈ ইংৰাজীত কোৱা আৰম্ভ কৰিলে।

বেবেচিয়াৰ পৰা দ্বিতীয়বাৰ আৰোগ্য হোৱা অলপ দিন পাৰহৈ গৈছিলহে, তেনেতে বনুৰ দেউতাকে ক'কক পেছাব কৰাওতে দেখিলে যে ক'কৰ পেছাবত তেজ গৈছে। এদিন দুদিকৈ প্ৰায় এসপ্তাহ দহ দিন মান যেতিয়া অকণ অকণ তেজ যাবলৈ ধৰিলে বনুৰ দেউতাকে বনুৰ মাকক কলে, এনে কথাই কথা নহয়, কাইলৈ ক'কক খানাপাৰালৈ লৈ গৈ দেখুৱাই আনিম। খানাপাৰা শব্দটো শুনিয়েই ক'কই ভৌ ভৌ কৈ ভুকি টাটাকক গালি পৰা আৰম্ভ কৰিলে। অৰ্থাৎ খানাপাৰালৈ মই নাযাও। টাটাকে ক'কলৈ চাই কলে 'থিক আছে বাৰু খানাপাৰালৈ নিনিও, মনে মনে থাক। লগে লগে ক'ক চুপ হৈ গ'ল। বনুৰ দেউতাকে ক'কই নুশুনাকৈ পৰনক ফোন কৰি পাচদিনা পুৱা আঠ বজাত আহিবলৈ কলে। পুৱা সোনকালে গলে ট্ৰেফিক জাম নাথাকে আৰু খানাপাৰাৰ হস্পিতালত ভিৰ নটা-চাৰে নটা মান বজাতহে আৰম্ভ হয়। পাচদিনা পুৱা আঠ বজাত পৰন আহি উপস্থিত হ'লহি। বনুৰ মাকে ক'কক দুদদানিৰে পানী খুৱাই বেণ্টডাল লগাই দিলে আৰু ক'কক কলে "ক'ক মই নাযাও, তই টাটাৰ লগত গৈ হস্পিতাললৈ যা আৰু চেক আপ কৰাই আহগৈ।" মাকৰ কথা শুনাৰ পাচত ক'ক টাটাকৰ লগত চিৰিৰে গাড়ীৰ ওচৰলৈ নামি গ'ল। পৰনে ক'ক আৰু বনুৰ দেউতাকক লৈ খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী কলেজৰ হস্পিতাল পালেগৈ। ক'কৰ পেছাবত তেজ যোৱা বুলি শুনি ডা:মনিকাই ককলৈ চাই ক'লে "কক তই বৰ বেমাৰী হলি অ'।" পৰীক্ষা কৰাৰ পাচত ডা:মনিকাই কলে "ক'কৰ পেছাব কালচাৰ কৰিব লাগিব আৰু এখন এক্সৰে কৰিব লাগিব। কাইলৈ পেছাব লৈ আহিব আৰু ক'কক খালী পেটে লৈ আহিব। এতিয়া মই স্ত্ৰী ৰোগ বিশেষজ্ঞলৈ (Gynecologist) ৰেফাৰ কৰি দিছো। আপুনি এতিয়া তাত দেখুৱাই অপিনিয়ন লৈ যাওক। কাইলৈ এক্সৰে কৰি, পেছাব দি গুচি যাব পাৰিব। কালচাৰ কৰিবলৈ তিনিদিন সময় লাগিব। তিনিদিন পাচত আহিব আৰু তেতিয়া ৰিপৰ্টবোৰ কলিতা চাৰক দেখুৱাই চিকিৎসা আৰম্ভ কৰিম।" ডা:মনিকাৰ কথা মতে বনুৰ দেউতাকে ক'কক লৈ স্ত্ৰী ৰোগ বিশেষজ্ঞৰ ওচৰ পালেগৈ। ক'কক ভালদৰে পৰীক্ষা কৰি বিশেষজ্ঞই তেজ যোৱাতো কোনো গাইনকলজিকেল প্ৰব্লেম নহয় বুলি লিখি দিলে। বনুৰ দেউতাক আৰু পৰনে ক'ক লৈ ঘৰ পালেহি আৰু বনুৰ দেউতাকে বনুৰ মাকক সকলো কথা বিবৰি কলে। বনুৰ মাকে লগে লগে বনুক ফোন কৰি সকলো কথা জনাই দিলে।

পাচদিনা পুৱা ক'কক লৈ পৱন, বনুৰ মাক, দেউতাক গৈ খানাপাৰা পালেগৈ। লেবৰেটৰীত ক'কৰ পেছাব জমা দি বনুৰ দেউতাকে আহি ডা:মনিকাক লগ ধৰিলে। ডা:মনিকাই বাহিৰত ববলৈ কৈ ৰেডিঅলজীৰ ডাক্টৰৰ লগত আলোচনা কৰি আহিলগৈ। কিছু সময় পাচত ডা:মনিকাই ক'কক হস্পিতালৰ বাহিৰত ৰাখিথোৱা মবাইল এক্সৰে ভান খনলৈ লৈ যাবলৈ কলে। হস্পিতালৰ এক্সৰে মেচিন বেয়া হৈ আছে বাবে মবাইল ভানত এক্সৰে কৰিব লাগিব। মবাইল ভানৰ ওচৰ পাই ক'ক ভানত নুঠা হ'ল। ভৰি মাৰি মাৰি ভুকি ভুকি নিজৰ আপত্তি জনালে। উপায় নাপাই ক'কক কোলাত লৈ বনুৰ দেউতাক আৰু মাক ভানৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল আৰু ৰেডিঅলজীৰ ডাক্টৰে কোৱা মতে জোৰেৰে ধৰি থাকিল। এক্সৰে হোৱাৰ পাচত বনুৰ দেউতাকে গৈ ডা:মনিকাক লগত লৈ অধ্যাপক কলিতাক লগ ধৰি কেনে ধৰণৰ চিকিৎসা হব সুধিলেগৈ। প্ৰফেচৰ কলিতাই কলে যে এক্সৰে ৰিপৰ্ট আৰু ইউৰিনৰ কালচাৰ ৰিপৰ্ট চাইহে কি চিকিৎসা দিয়া হব ঠিৰাং। কৰা হব। সেয়ে ক'কক লৈ বনুৰ মাক-দেউতাক আৰু পৱন ঘৰলৈ উভতি আহিল। তিনি দিনৰ পাচত ক'কলৈ বনুৰ মাক দেউতাক খানাপাৰা বুলি পুৱাই ঘৰৰ পৰা যাত্ৰা কৰিলে। পৱন ঘৰলৈ যোৱা বাবে বনুৰ দেউতাকে নিজেই গাড়ী চলালে আৰু বনুৰ মাকে গাড়ীত গৈ থাকোতে বনুৰ দেউতাকক কলে "বুজিছা ক'কটো আৰু নতুন ফ্লেটত থাকিবলৈ নাপাব। ইটোৰ পাচত সিটো বেমাৰ লাগি থাকে।" মাকৰ কথা শুনি ক'কই ভুকি ভুকি গালি পাৰি তীব্ৰ প্ৰতিবাদ কৰিলে, যেন কলে "কিয় নাপাম। বেমাৰ হৈছে ভাল হব। বেমাৰ কাৰ নহয়।" ক'কৰ প্ৰতিবাদ দেখি মাকে কলে "অ পাৰি দে থাকিবলৈ পাৰি। তোকো বাৰ এটা ক্ৰম দিম।" লগে লগে ক'ক চুপ হ'ল। বনুৰ দেউতাকে ক'কৰ কাণু দেখি হাঁহি ৰাখিব নোৱাৰা হ'ল। টাটাকৰ হাঁহি দেখি ক'কৰ আকৌ খং উঠিল আৰু এইবাৰ ভুকি ভুকি টাটাকক গালি দিলে "এইটো কি হাঁহিব লগা কথা।" খানাপাৰা পাই বনুৰ দেউতাকে লেবৰেটৰীৰ পৰা ৰিপৰ্ট আনিবলৈ গ'ল আৰু ক'কই অভ্যৰ্থনা কক্ষত মাকৰ লগত বহি হস্পিতাললৈ অহা কুকুৰ বোৰক ভুকাত লাগিল। লেবৰেটৰীৰ পৰা ৰিপৰ্ট আনি বনুৰ দেউতাকে ডা:মনিকাৰ হাতত দিলে। ৰিপৰ্টবোৰ পঢ়ি ডা:মনিকাই কলে এবাৰ কলিতা চাৰকো দেখুৱাই লও। এই বুলি ডা:মনিকা প্ৰফেচৰ কলিতাৰ চেম্বাৰ পালেগৈ আৰু পাচে পাচে বনুৰ দেউতাকো প্ৰফেচৰ কলিতাৰ ওচৰ পালে। ৰিপৰ্টবোৰ চাই ডা:কলিতাই কলে যিহেতু কালচাৰত একো নোলাল আৰু গাইনী প্ৰলেম নাই গতিকে এণ্টিবায়টিক ইনজেকচন আৰু পেছাবৰ বাবে ইউৰিপেট দিয়া। লগতে ভিটামিন আৰু ফুডচাপ্লিমেন্ট দিবা। প্ৰফেচৰ কলিতাই বনুৰ দেউতাকলৈ চাই কলে "ক'কক অলপ পানী বেচিকৈ খুৱাব। কালচাত একো পোৱা নগল বাবে এমাহমান পাচত আকৌ এবাৰ পেচাব কালচাৰ কৰিব লাগিব। আজি এটা ইনজেকচন ইয়াত দি লৈ যাওক। বাকীকেইটা ঘৰৰ ওচৰতে দিয়াব পাৰিব।" বনুৰ দেউতাকে

প্ৰফেচৰ কলিতাৰ কথাত মূৰ জোকাৰিলে। ডা:মনিকাই প্ৰেচকিপচনত ঔষধ লিখি দিলে আৰু বনুৰ দেউতাকে ফাৰ্মাচীৰ পৰা কিনি আনিলেগৈ। আলিৰ হাতত প্ৰেচকিপচন খন দি বনুৰ দেউতাকে ক'কক এখন বেজী দিয়া টেবুলৰ ওপৰত উঠাই দিলে। অলপ পাচত আলি আহি ক'কক এণ্টিবায়টিক বেজী এটা দিলেহি আৰু বনুৰ মাক দেউতাকে ক'কক লৈ ঘৰলৈ উভতি আহিল। পাচদিনা বনুৰ দেউতাকে পৰনক লৈ ঘৰৰ ওচৰৰ পেট এণ্ড ভেটত ক'কক দ্বিতীয় এটা বেজী দিয়ালে। তিনিটা বেজী লোৱাৰ পাচত ক'কৰ পেচাবত তেজ।যোৱা বন্ধ হ'ল আৰু বনুৰ মাক দেউতাকে ভাবিলে ক'ক ভাল হ'ল।

সাতটাকৈ এণ্টিবায়টিক বেজী লোৱা এমাহ মানহে হৈছিল, ক'কৰ পেছাবত আকৌ তেজৰ চেকুৰা দেখা গ'ল। বনুৰ দেউতাকে তৎক্ষণাত ক'কক খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী হস্পিতালৈ লৈ গ'ল। ডা:মনিকাই পৰীক্ষা কৰি কলে আলট্ৰা চাউণ্ড কৰিব লাগিব। আপুনি ফিজটো কাউণ্টাৰত জমা কৰি আহি ৰিচিপট খন মোক দিয়ক। মই আলট্ৰাচাউণ্ড কৰা ডাক্টৰককৈ যদি বেচি পেচেন্ট নাই আজিয়েই কৰাই দিম। ক'কক লৈ বাহিৰৰ অভ্যৰ্থনা কক্ষত অপেক্ষা কৰক। বনুৰ দেউতাকে কাউণ্টাৰত টকা জমা দি ৰিচিপট খন ডা:মনিকাৰ হাতত দিলেহি আৰু ক'কক লৈ বনুৰ মাক বেঞ্চত বহি থাকিল। ক'কয়ো অন্যান্য কুকুৰবোৰক ভুকি ভুকি নিজৰ উপস্থিতি জাহিৰ কৰিব ধৰিলে। মাক আৰু টাটাকৰ ধমকিতো ককুৰ দেখি ক'কৰ চুপ থকাৰ মন নহ'ল। অলপ পাচত ডা:মনিকাই বনুৰ টাটাকক মাতিলে আৰু ক'কক এখন টেবুলত বহাবলৈ কলে। লগতে এজন সহায়কাৰী ড্ৰেচাৰক মাতি ক'কৰ পেট খুৰাই দিবলৈ কলে। ক'কক নি টেবুলত বহাই দি মাক দেউতাকে জোৰেৰে ধৰি থাকিল আৰু ক'কই সুৰসুৰণি উঠাত পেট খুৰাবলৈ নিদি লৰচৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। পৰন আৰু আন এজন সহায়কাৰী আহি মুঠ চাৰিজনে ধৰাৰ পাচত পেট খুৰুৱা কামটো যেনিবা সমাধা হ'ল। পেট খুৰুৱা হোৱাৰ পাচত ক'কক আলট্ৰাচাউণ্ড কামলৈ লৈ যোৱা হ'ল। আলট্ৰাচাউণ্ড কামত চাৰ্জাৰী বিভাগৰ অধ্যাপক এগৰাকী বহি আছিল। ক'কক বিচনা এখনত শুৱাই দিবলৈ কৈ তেও কম্পিউটাৰত ককৰ তথ্য সমূহ ভৰাই দি ক'কৰ আৰট্ৰাচাউণ্ড আৰম্ভ কৰিলে। টাটাকে মূৰৰ ফালে আৰু মাকে ভৰিৰ ফালে ক'কক ধৰি থাকিল। আলট্ৰাচাউণ্ড কৰি থাকোতেই অধ্যাপক গৰাকীয়ে কলে, কিডনীত বহুতো সৰু সৰু পাথৰ। পেছাবত তেজ যোৱাৰ মূল কাৰণ এই পাথৰবোৰ। অধ্যাপক গৰাকীয়ে বনুৰ দেউতাককো কম্পিউটাৰৰ মনিটৰত কিডনী আৰু পাথৰ দেখুৱাই দিলে। আলট্ৰাচাউণ্ড কৰি উঠি অধ্যাপক গৰাকীয়ে ৰিপৰ্ট আৰু ঔষধ লিখি দিলে। পাথৰ ওলাই যাবৰ বাবে দিয়া ঔষধটো স্পেইনৰ পৰা আমদানি কৰি অনা হয়। প্ৰেচকিপচন আৰু ৰিপৰ্ট লৈ বনুৰ দেউতাক ডা:মনিকাৰ ওচৰ পালেগৈ। ডা:মনিকাই ৰিপৰ্ট আৰু প্ৰেচকিপচন চাই কলে, চাৰে ঔষধ লিখি

দিছেই। আপুনি ফাৰ্মাচীৰ পৰা কিনি লৈ গৈ নিয়মিত খুৱাব। এবটল খুওৱাৰ পাচত যদি ভাল নহয় তেতিয়া আকৌ আহিব। যদি ভালহৈ যায় তেন্তে নাহিলেও হব। ডা: মনিকাৰ লগত কথা পতাৰ পাচত ফাৰ্মাচীৰ পৰা ঔষধ কিনি বনুৰ মাক দেউতাক ক'কক লৈ ঘৰ পালেগৈ।

ক'কক ঔষধ খুওৱাটো এটা ডাঙৰ সমস্যা। আগতে কিনি অনা বহুতো ভিটামিন, কেলচিয়ামৰ বটল অলপ চলপ খুৱাই পেলাই দিব লগা হৈছিল। ঔষধ খুৱাব লগা হলেই বনুৰ মাকৰ পৰা বনুৰ টাটাকে গালি খাব লগা হয়। কাৰণ বনুয়ে ক'কক আনি নিজে অষ্ট্ৰেলিয়ালৈ গুচি গ'ল। সেয়ে ওৰহৰ খং সদায় ভগা ঢাৰিত পৰে। কিন্তু গালি পাৰিলেও ক'কক কিন্তু ঔষধ ঠিক মতে খুৱাই। পাথৰৰ ঔষধটো মিঠা আছিল বাবে ক'কক কম কষ্টতে খুৱাব পৰা হ'ল। টাটাকে থিয় কৰি ধৰি মিঠা মিঠা বুলি চিঞৰি থাকে আৰু মাকে প্লাষ্টিকৰ চামুচত ঔষধ লৈ মুখত ঢালি দিয়ে। এনেদৰে বহুতো কষ্টৰে এবটল খুওৱা হ'ল, কিন্তু ক'কক পেছাবত তেজ যোৱাটো বন্ধ নহল। গতিকে ক'কক আকৌ খানাপাৰাৰ ভেটনেৰী কলেজৰ হস্পিতাললৈ লৈ যোৱা হ'ল। ক'কক পৰীক্ষা কৰি ডা: মনিকাই ক'লে পাথৰ ঔষধটো আৰু এবটল খুৱাই চোৱা যাওক। আপুনি ঔষধটো কিনি লৈ যাওক। লগতে ইউৰিপেটো খুৱাই থাকক। এইবুলি ডা: মনিকাই প্ৰেচকিপচন লিখি দি ক'কক কলে "ক'ক তোৰ স্বাস্থ্য পাতি ইমান ভাল আৰু তই ইমান মৰম লগা কিন্তু তোৰ ভিতৰৰ বেমাৰবোৰহে নুগুছে।" ক'কলে ফাৰ্মাচীৰ পৰা ঔষধ কিনি বনুৰ মাক দেউতাক ঘৰ পালেগৈ। ইতিমধ্যে বনুহতৰ নতুন ফ্লেটটোৰ কাম শেষ হৈছিল। খ্ৰীষ্টমাচৰ বন্ধত বনু অষ্ট্ৰেলিয়াৰ পৰা আহিব বাবে তাৰ আগতে নতুন ফ্লেটলৈ যাবৰ বাবে বনুৰ মাক দেউতাকে বস্তু স্থানান্তৰ কৰা আৰম্ভ কৰিলে। বনুৰ মাকৰ চিন্তা সোনকালে নগলে গোটেই পৰিয়ালটো মানে বনু, ক'ক, বনুৰ মাক আৰু দেউতাক চাৰিও একেলগে নতুন ফ্লেটত থকাই নহব। নতুন ফ্লেটলৈ যাব বুলি গম পাই ক'কৰ গাত তত নাইকিয়া হ'ল। পাৰিলে যেন তায়ে বস্তু বাহানি পেক কৰিব। সৰহভাগ বস্তু চিফট কৰাৰ পাচত এদিন ট্ৰাকত বিচনা পত্ৰ লৈ ক'ক, বনুৰ মাক আৰু বনুৰ দেউতাক হাতীগড় চাৰিআলিৰ নতুন ফ্লেটৰ বাসিন্দা হ'লগৈ। নতুন ঠাই, নতুন ফ্লেটলৈ গৈ ক'কৰ মনত অসীম আনন্দ। কাৰণ বেলকনিত ৰড পুৱাব পাৰে, তলৰ মুকলি ঠাইত ঘূৰিব পাৰে। তাৰোপৰি নিজৰ কামত বিচনাত শুই শুই টিভি চাব পাৰে। নতুন ফ্লেটত কেইদিনমান ঔষধ খুওৱাৰ পাচত দ্বিতীয়টো ঔষধৰ বটল শেষ হ'ল আৰু ক'কৰো পেছাবত তেজ যোৱা নাইকিয়া হ'ল। ইতিমধ্যে বনু অষ্ট্ৰেলিয়াৰ পৰা অহা তাৰিখ পালেহি আৰু বনুৰ দেউতাক, মাক আৰু ক'কক লৈ বনুক আনিবৰ বাবে পৱন এয়াৰপৰ্ট পালেগৈ।

বনুক আদৰিবৰ বাবে ক'ক, বনুৰ মাক, বনুৰ দেউতাক আৰু পৰন গুৱাহাটীৰ লোকপ্ৰিয় বৰদলৈ আন্তৰাষ্ট্ৰীয় বিমান বন্দৰৰ আগমন কক্ষৰ বাহিৰত অপেক্ষা কৰি ৰ'ল। কলিকতাৰ পৰা আহি সময়মতেই বনু অহা বিমান গুৱাহাটী বিমান বন্দৰত অবতৰণ কৰিলে। অবতৰণ কৰাৰ লগে লগে বনুয়ে টাটাকক ফোন কৰি আহি পোৱা কথাটো জনাই দিলে। বনু আহি পোৱা বুলি গম পাই ক'ক অস্থিৰ হৈ নেগুৰ মাৰি টাটাকক আগমন দুৱাৰৰ ফালে টানিবলৈ ধৰিলে। টাটাকে ক'কক কলে "ক'ক অধৈৰ্য্য নহবি। বস্তু বাহানি লৈ বাহিৰ ওলাবলৈ আৰু কমেও ১০ মিনিট সময় লাগিব।" লগে লগে ক'ক শান্ত হৈ পকাত বহি পৰিল। পৰনে বনুৰ দেউতাকলৈ চাই কলে "চাৰ, ক'কটো সৰবজান বস্তু হয়। আপোনালোকে মোৰ লগত গাড়ীত এৰি থৈ কৰবালৈ গ'লে আপোনালোকক মই দেখাৰ আগৰে পৰা নেগুৰ মাৰি জপিয়াই সাজু হৈ যায়। মই গম পাও যে আপোনালোক আহি পাবৰ হৈছে। আৰু সচাকৈ আপোনালোক আহি পাই যায়হি। আৰু আজি দেখিলে বনু বাইদেউৰ ফ্লাইট আহি পোৱাৰ লগে লগে ক'ক নেগুৰ মাৰি অস্থিৰ হৈ পৰিছিল আৰু তাৰ পাচতে বনু বাইদেউৰ ফোন আহিছিল।" পৰনৰ কথাত বনুৰ দেউতাকে হাঁহিলে আৰু ক'কই নেগুৰ মাৰি মাৰি পৰনৰ কথাত সন্মতি জনালে। অলপ পাচতে ট্ৰলী ঠেলি হাঁহি হাঁহি বনু গেটৰ ফালে আগবাঢ়ি আহিল। আন কোনেও দেখাৰ আগতে ক'কই বনুক দেখা পাই ক'কই টাটাকক গেটৰ ওচৰলৈ টানি লৈ গ'ল আৰু বনুয়েও ক'কক দেখা পাই ক'ক বুলি কোলাত তুলি চুমা খোৱাত লাগিল আৰু ক'কয়ো বনুক চেলেকাত লাগিল। বনুৰ মাকে আগবাঢ়ি গৈ বনুক সাবতি ধৰিলে কিন্তু ক'কই চেলেকা বনুৰ গালত চুমা খোৱাৰ পৰা বিৰত থাকিল। বনুৰ মাকৰ ক'কলৈ অত্যন্ত মৰম যদিও চেলেকিলে ঘিণ কৰে বাবে ক'কক চেলেকিব নিদিয়ে আৰু বনুক চেলেকিলেও ভাল নাপায়। পৰনে আগবাঢ়ি আহি ট্ৰলীখন ঠেলি ঠেলি গাড়ীৰ ফালে আগুৱাই গ'ল আৰু বনুয়ে ক'কক কোচত লৈ পৰনৰ পাচে পাচে গ'ল। বনুৰ পাচে পাচে বনুৰ মাক আৰু দেউতাকো গাড়ীৰ ওচৰ পালেগৈ। বনুৰ বস্তু বাহানি গাড়ীৰ ডিকিত ভৰাই দিয়াৰ পাচত সকলো ঘৰলৈ বুলি ৰাওনা হ'ল। গোটেই ৰাস্তাটো ক'ক বনুৰ কোলাত বহি আহিল আৰু মাজে মাজে ভুকি ভুকি নিজৰ কথাবোৰ কৈ আহিল।

ঘৰ পোৱাৰ পাচত বনুয়ে কাপোৰ কানি সলাই মাকৰ লগত নিজৰ নতুন ফ্লেটটো চোৱাত লাগিল। টাটাকে নিজৰ কামত লাগিল। কিন্তু ক'কই বাৰে বাৰে বনুৰ চুটকেচ দুটাৰ ওচৰলৈ গৈ ভুকিবলৈ ধৰিলে। ক'কৰ চুটকেচৰ ওচৰত ভুকভুকনি শুনি বনুৰ মাকে বনুক কলে "বনু ক'কলৈ কি আনিছ উলিয়াই দে। নহলে আমাক কথা এষাৰ ভালদৰে পাতিবলৈ নিদিব। ক'কৰ ভুকভুকনিৰ লগতে টাটাৰৰো ভুকভুকনি আৰম্ভ হব।" ক'কৰ কাণ্ড দেখি হাঁহি হাঁহি বনু চুটকেচ খোলাত লাগিল আৰু এটা এটাকৈ বস্তুবোৰ উলিয়াবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। বনুৰ গাতে গা লগাই

ক'কয়ো নেগুৰ মাৰি মাৰি বস্তু চোৱাত লাগিল। ক'কক বনুয়ে টি চাৰ্ট এটা উলিয়াই দি কলে "ক'ক এইটো দহ নম্বৰৰ ৰুণী টি চাৰ্ট তোলৈ আনিছো। তই এইটো পিন্ধি ফুৰিবি আৰু ৰুণীৰ দৰে ফেমাচ হব লাগিব।" কিন্তু পাপীৰ পিঠাত মনৰ দৰে ক'কৰ ধান্দা তাইলৈ অষ্ট্ৰেলিয়াৰ পৰা কি কি খোৱা বস্তু আনিছে। বনুয়ে চুটকেচৰ পৰা ক'কলৈ অনা খোৱা বস্তুৰ পেকেটবোৰ এটা এটাকৈ উলিয়াই মজিয়াত থলে। পেকেটবোৰ দেখি ক'কৰ তেলেকা চকু কেইটা আৰু ডাঙৰ হ'ল আৰু ক'কই আনন্দত নেগুৰ মাৰিবলৈ ধৰিলে। বনুয়ে এটা পেকেট খুলি ক'কক এডাল লাঠি(stick) উলিয়াই খাবলৈ দি ক'লে "ক'ক এইদাল কেংগেৰু মাংস দি বনোৱা লাঠি। তই খাই ভাল পালেও কিন্তু দিনে এডালহে পাবি। ভুকি ভুকি মোক খুজি নাথকিবি।" ক'কই লাঠিদাল শুঙি শুঙি অকমান টেষ্ট কৰি খাই চালে। খাই বোধহয় খুউব ভাল পালে। সেয়ে টপাটপ খাই শেষ কৰিলে। খাই উঠি বনুলৈ চাই আৰু লাগে বুলি পুনৰ ভুকিবলৈ ধৰিলে। বনুয়ে আৰু এডাল লাঠি খাবলৈ দিলে আৰু অষ্ট্ৰেলিয়াৰ পৰা অনা সকলো খোৱা বস্তু ক'কৰ খাদ্য ৰখা পাত্ৰটোত ভৰাই থৈ দিলে। ক'কৰ আৰু এডাল কেংগেৰু লাঠি খোৱাৰ মন আছিল আৰু সেয়ে খোৱা বস্তু ৰখা পাত্ৰতোলৈ (container) চাই দুবাৰ মান ভুকিলে যদিও মাকৰ ধমধমনি খাই চুপ হ'ল। এটা বস্তু খাই ভাল পালে ক'কক লাগিয়েই থাকে, লাগিয়েই থাকে আৰু শেষ হলেহে শান্তি দিয়ে। বনু অহা বাবে সেই দিনা ৰাতি ক'ক বনুৰ লগতে কম্বলৰ তলত শুলে। মাক দেউতাকে ক'কক তেওলোকৰ লগত শুবলৈ নিদিয়ে বাবে বনু আহিলে ক'ক বনুৰ লগত বিচনাত শুবলৈ পাই বাবে সেইকেইদিন ক'ক নিজৰ বিচনাত নুশুৱে, বনুৰ লগতহে শোৱে। পাচদিনা পুৱা সোনকালে শুই উঠি ক'কই কেংগেৰু লাঠি খোৱা কনটেইনাৰটোলৈ চাই ভুকিবলৈ ধৰিলে। পুৱাই তই এনেদৰে ভুকিবলৈ ধৰিলে যেন তিনিদিন মান খাবলৈ পোৱা নাই। বনুৰ মাকে পেট এণ্ড ভেটৰ পৰা আনি খোৱা এডাল চিকেন লাঠি ক'কক খাবলৈ দিলে। ক'কই লাঠি দালৰ ফালে ঘূৰিয়েই নাচালে। মাকে ধমকি দিয়াত চুপ হ'ল যদিও মাক বনুৰ কোঠাৰ পৰা ওলাইযোৱাৰ পাচত পুনৰ বনুলৈ আৰু বনুৰ কামত কেংগেৰু লাঠি থকা কনটেইনাৰটোলৈ চাই ভুকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। উপায় নাপাই বনু বিচনাৰ পৰা উঠি আহি ক'কক এডাল অষ্ট্ৰেলিয়াৰ পৰা অনা কেংগেৰু লাঠি খাবলৈ দিলে। ক'কয়ো কেংগেৰু মাংসৰ লাঠিদাল গো গ্ৰাসে গিলি কিছু সময়লৈ চুপ হৈ বনুৰ বিচনাত বনুৰ লগত শুই পৰিল।

এটা সময়ত বনু শুই উঠি মুখ হাত ধুই মাক দেউতাকৰ লগত ব্ৰেকফাষ্ট খাবলৈ বহিলহি। বহুত দিনৰ পাচত ঘৰৰ তিনিও একেলগে ৰাতিপুৱাৰ জলপান খাবলৈ বহিছে। তিনিওৰে মুখত আনন্দৰ হাঁহি। ক'কও আহি ডাইনিং টেবুলৰ তলত বনুৰ ভৰিৰ কাষত বহিলহি। বনুৰ মাকে ক'কক চিকেনৰ লাঠি এডাল আৰু বাতিত পেডিগ্ৰী কেইটামান খাবলৈ দিলে। ক'কই সেইফালে

ঘূৰিয়েই নাচালে। বনুৰ মুখলৈ চাই ক'কই ভুকিবলৈ ধৰিলে। জলপান খাওতে অশান্তি কৰা দেখি বনুৰ মাকে ক'কক ধমক এটা দিলে যদিও ক'ক চুপ নহল। বনু, মাক, দেউতাক তিনিও বুজিলে যে ক'কক কেংগেৰু মাংস দিয়া লাঠি খাবলৈ লাগে। কিন্তু তিনিও নুবুজা ভাবত নিজৰ ব্ৰেকফাষ্ট খোৱাত লাগিল। ক'কৰ অশান্তি যেতিয়া নকমিল, বনুয়ে উঠি গৈ কেংগেৰু লাঠি এডাল আনি ক'কক দিলেহি আৰু ক'কয়ো টপাটপ গিলি শেষ কৰি পুনৰ বনুৰ মুখলৈ চাই লাহেকৈ ভুক এটা মাৰিলে। তাৰ অৰ্থ হ'ল আৰু এডাল পালে ভাল আছিল। ব্ৰেকফাষ্ট খাই উঠাৰ অলপ সময় পাচত মিৰ্জাৰ পৰা অনিমাৰ ফোন আহিল। অনিমাই খবৰ দিলে "বাইদেউ লৰাৰ হোষ্টেললৈ কোনোবাই এটা সৰু কুকুৰ পোৱালী আনিছে। নাম বোলে তাৰ কিৰি। হোষ্টেলৰ লৰাবোৰে বৰ মৰম কৰিছে। ক'কক আনিলে ক'কই খেলিব পাৰিব। আপোনাৰ ছোৱালীকো লৈ আহিব। তাই কুকুৰ ভাল পাই নহয়, কুকুৰ পোৱালীটো দেখিলে ভাল পাব।" মাকে বনুক অনিমাই কোৱা কথাখিনি কোৱাত বনুয়ে মাকক ক'লে মা তেনেহলে কাইলৈ আমি লাঞ্চ খোৱাকৈ মিৰ্জালৈ যাম। হোষ্টেলৰ কেটাৰিং ঠিকাদাৰ সুবল দাদাক কথাটো কৈ থোৱা। মই পৰনক ফোন কৰি এতিয়াই কৈ থম। এই বুলি বনুয়ে পৰনক ফোন কৰি পাচদিনা ১১মান বজাত আহিবলৈ জনাই দিলে। সকলো নিজৰ নিজৰ কাম কাজত লাগিল। ক'কই আহি মনে মনে টাটাকৰ ওচৰত বহি সৰু সৰুকৈ ভুকিবলৈ ধৰিলে। ঘৰৰ ভিতৰত ক'কই টাটাককে আটাইতকৈ চল পাই। ক'কই কিয় ভুকিছে টাটাকে কথাটো বুজি পালে। টাটাকে মনে মনে চুৰকৈ আনি মাক আৰু বনুয়ে নেদেখাকৈ এডাল কেংগেৰু লাঠি আনি দিব লাগে, যিদৰে মনে মনে টাটাকে মাকে গম নোপোৱাকৈ জেমচ খাবলৈ দিয়ে। টাটাকৰ ক'কলৈ দুখ লাগিল আৰু মনে মনে কনটেইনাৰৰ পৰা এডাল কেংগেৰু মাংসৰ ষ্টিক আনি ক'কক খাবলৈ দিলে। ককয়ো চুপ চাপকৈ কোনো শব্দ নকৰি মনে মনে লাঠিডাল খাই তৃপ্তিৰে টাটাকৰ মুখলৈ চালে। দুপৰীয়া ভাত খাবৰ সময়ত ক'ককো চিকেন ভাত খাবলৈ দিয়া হ'ল। কিন্তু ক'ক ভাতৰ ওচৰলৈ নগৈ ডাইনিং টেবুলৰ ওচৰত বহি মাকৰ মুখলৈ চাই চাই ভুকিবলৈ ধৰিলে। ইতিমধ্যে বনুৰ পৰা দুডাল আৰু টাটাকৰ পৰা এডাল কেংগেৰু লাঠি খাই টেঙৰ ক'কই বুজিলে এইবাৰ মাকৰ ওচৰত চেণ্টি মাৰি বলাব পৰা যাব। ৰাতিলৈ টাটাক আৰু বনুৰ ওচৰত চেপ্টা দিয়া যাব। দুপৰীয়া একো নোখোৱা দেখি মাকে ক'কক এডাল কেংগেৰু মাংসৰ লাঠি আনি দি ক'লে "চা ক'ক তই আজি ইতিমধ্যে দুডাল খালিয়েই। এনেদৰে খালে তিনি চাৰি দিনতে সকলো পেকেট শেষ হব আৰু তোৰ বেমাৰো হব পাৰে। গতিকে আজি এইডালেই শেষ। আৰু যদি দিগদাৰ কৰ, তেন্তে মই সকলো কেংগেৰু ষ্টিক নি ডাষ্টবিনত পেলাই থৈ আহিম।" ক'কই লাঠি খাই খাই মাকৰ মুখলৈ চাই মূৰ জোকাৰিলে আৰু নেগুৰ মাৰিলে। মাক আতৰি যোৱাত টাটাকলৈ কেৰাকৈ চাই লাহেকৈ ভুক বুলি টাটাকক বুজাই দিলে যে মাকে টাটাকৰ পৰা মনে মনে যে

এডাল খাইছিল গমেই নাইপোৱা। গধূলি সময়ত বনু আৰু টাটাকে ক'কক গাড়ীত তুলি ফুৰাবলৈ নিবলৈ সাজু হ'ল। টাটাকে বনুৰ কাণে কাণে ফুচফুচাই কলে "বনু, পকেটত এডাল কেংগেৰু ষ্টিক লৈ ল। ৰাষ্ট্ৰত দোকান দেখি কেডবেৰিজ, জেমচ লাগে বুলি ভুকিলে তাকেই দিবি।" টাটকৰ কথা শুনি বনুয়ে মনে মনে এডাল কেংগেৰু ষ্টিক মাকে নেদেখাকৈ পকেটত ভৰাই ললে।" গাড়ীত উঠাৰ পাচত বনুয়ে টাটাকক গালি পাৰি কবলৈ ধৰিলে "টাটা তুমি কিয় মনে মনে ক'কক কেডবেৰীজ, জেমচ খাবলৈ দিয়া। কুকুৰৰ বাবে এইবোৰ খুউব বেয়া। ক'কক মাৰিব খুজিছা নেকি? আজিৰ পৰা আৰু কেতিয়াও নিদিও বুলি প্ৰমিজ কৰা। নহলে মই মাক গৈ কৈ দিম। তেতিয়া মোক দোষ নিদিবা। " টাটাকে বনুক কলে "তই সৰু থাকোতে তোকো মনে মনে জেমচ, কেডবেৰিজ খুৱাইছিলো। তোৰ দাত বেয়া কৰা বুলি মাৰৰ পৰা বহুতো গালিও খাইছিলো। ক'ক মোৰ মৰমৰ সৰু ছোৱালী আৰু তোৰ একমাত্ৰ ভনীয়েৰ। সেয়েহে মৰমতে মাজে সময়ে খুৱাও। সদায় নুখুৱাও নহয়"। গাড়ী অলপদূৰ যোৱাৰ পাচতে ক'কই ভুকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। জেমচ, কেডবেৰিজ শব্দ দুটা শুনি ক'ক লোভত থাকিব নোৱাৰা হ'ল। বনুয়ে ককলৈ চাই কলে "ক'ক আজিৰ পৰা তোৰ জেমচ আৰু কেডবেৰিজ বন্ধ। আজি এই কেংগেৰু লাঠিদালকে গাড়ীত খা। আগতে তিনিডাল খালিয়েই। আজি এই চাৰি নম্বৰৰ ডালেই শেষ। তই বস্তু এটা ভালপালে কিয় অনবৰত খাই থাকিবলৈ লাগে?" টাটাকে যে এডাল কেংগেৰু ষ্টিক ক'কক মনে মনে খুৱাইছে বনুয়েও গম নাপায়। এই বুলি বনুয়ে কেংগেৰু ষ্টিকদাল ক'ক খাবলৈ দিলে। ষ্টিকদাল খাই ক'কই গাড়ীৰ খিড়ীকীৰে মূৰ উলিয়াই ৰাস্তাৰ কুকুৰবোৰক ভুকি গ'ল আৰু বনুয়ে টাটাকৰ লগত কথা পাতি কলেজৰ বিষয়ে বহু খবৰ জনালে। হাইকৰ্টৰ ফালে গ'লে ক'কই দিগদাৰ কৰিব বুলি টাটাকে বি.বৰুৱা কলেজ-জি এচ ৰ'ড-গণেশগুৰি হৈ বনুহতৰ নতুন ফ্লেট পালগৈ।

পাচদিনা পুৱা ১১বজাত পৱন আহি পালেহি আৰু কিৰিক চোৱাৰ লগতে ক'কক দেখুৱাবৰ বাবে সকলোৱে মিৰ্জালৈ যাত্ৰা কৰিলে। জালুকবাৰী পাৰহৈ লংকেশ্বৰ মন্দিৰৰ ওচৰ পাওতেই ক'কই ভুকিবলৈ ধৰিলে। বনুৰ মাকে গাড়ী ৰাখিবলৈ কোৱাত পৱনে মন্দিৰৰ তলতে ৰাস্তাৰ কাষত গাড়ী ৰাখি দিলে। বনুৰ মাকে গাড়ীৰ পৰা এখন পেপাৰ উলিয়াই ৰাস্তাত পাৰি দিলে আৰু ক'কই তিনটামান পাকঘূৰণি মাৰি কাগজ খনত পেছাব কৰিলে। আচলতে আহোতে লৰালৰিৰ কোবত ক'কক পেছাব কৰাবলৈ পাহৰাত ৰাস্তাতে কামফেৰা কৰাব লগা হ'ল। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় পাৰ হৈয়েই গুৱাহাটী বিমানবন্দৰলৈ যোৱা পথৰ দাতিত এটা পাহাৰৰ চূড়াত অবস্থিত লংকেশ্বৰ মন্দিৰ। পাহাৰেৰে প্ৰায় ৪৫২ টা খটখটী বগোৱাৰ পাচত লংকেশ্বৰ মন্দিৰত উপস্থিত হব পাৰি। শিৱৰ আন এটা নাম লংকেশ্বৰ আছিল আৰু সেই নামেৰে এই শিৱ

মন্দিৰটোৰ নামাকৰণ হৈছিল। এই মন্দিৰৰ পৰা পশ্চিম গুৱাহাটী আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ নান্দনিক দৃশ্য উপভোগ কৰিব পাৰি বাবে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় আৰু অসম অভিযান্ত্ৰিক মহাবিদ্যালয়ৰ বহুতো প্ৰেমিক যুগলে এই মন্দিৰ দৰ্শন কৰিবলৈ যায়। অবশ্যে নিতৌ সাধাৰণ দৰ্শকৰ উপস্থিতিও থাকে। কিংবদন্তী মতে এই শিৱ মন্দিৰত পূজা অৰ্চনা কৰিলে সকলো পাপৰ পৰা মুক্ত হব পাৰি। ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজত পঢ়ি থকাৰ সময়ত বনুৰ দেউতাক কেতিয়াও এই মন্দিৰলৈ যোৱা নাছিল যদিও বহুতো বন্ধু এই মন্দিৰ দৰ্শন কৰিবলৈ যোৱা কথা মনত আছিল। সেয়ে এবাৰ বনুৰ মাকক লগত লৈ বনুৰ দেউতাকে বিয়াৰ পাচত এবাৰ এই মন্দিৰ দৰ্শন কৰিবলৈ গৈছিল।

ক'কৰ পেছাব কৰা হোৱাৰ পাচত বনুহতে পুনৰ মিৰ্জালৈ বুলি যাত্ৰা কৰিলে। গুৱাহাটী বিমান বন্দৰ পাৰ হোৱাৰ লগে লগে ক'ক অধৈৰ্য হৈ উচপিচ কৰিবলৈ ধৰিলে। ক'কই ভাবিলে মিৰ্জালৈ গ'লে তাইক অনিমাৰ লগত এৰি থৈ আহিব পাৰে। সেয়ে তাইৰ মিৰ্জালৈ যোৱাৰ মন নাই। ক'কৰ দেহৰ ভাষা আৰু এক্সপ্ৰেচন দেখি বনুৰ মাকে ক'কক ক'ল "ক'ক বনু বা আহিছে, তোক মিৰ্জাত অনিমাৰ লগত থৈ নাহো নহয়। আমি মিৰ্জাত ফুৰিবলৈ আৰু কিৰিক চাবলৈহে আহিছো।" মাকৰ কথা শুনি ক'ক শান্ত হৈ বনু আৰু মাকৰ মাজত নিশ্চুপ হৈ বহি ৰ'ল। কেই মিনিটমান পাচতে গাড়ী গৈ নিটচ মিৰ্জা কেম্পাচ সোমালগৈ। পৰনে গাড়ী নি বয়জ হোষ্টেলৰ ডাইনিং হলৰ সন্মুখত ৰখাই দি অনিমাক সকলো আহি পোৱা বুলি খবৰটো জনাই দিলে। লৰালৰিকৈ অনিমা আহি ডাইনিং হল পালেহি। বনুৰ মাকে অনিমাক সুধিলে নতুন কুকুৰৰ পোৱালী কিৰি ক'ত। অনিমাই ক'লে যে চিকিণ্ডিট ইনচাৰ্জ বসুমতাৰীৰ লগত আছে। অনিমাই বসুমতাৰীক ফোন কৰি দিয়াত বসুমতাৰীয়ে কিৰিক লৈ ডাইনিং হলৰ ওচৰ পালেহি। কিৰিক দেখি বনুৰ মাকে কিৰি বুলি মৰম কৰিবলৈহে পালে ক'কই টাটাকক দৌৰাই আনি কিৰিৰ ওপৰত জাপমাৰি আক্ৰমণ কৰিবলৈ বুলি বাঘৰ পজ লৈ ভুকিবলৈ ধৰিলে। মাকে কিৰিক মৰম কৰাটো ক'কৰ অকনো সহ্য নহল। ভুকি থকা দেখি ভয় খাই কিৰি পিচুৱাই থাকিল আৰু ক'কই গুজৰি গুমৰি থাকিল। পাৰিলে যেন কিৰিক ফালি চিৰাচিৰ কৰি পেলাব। ক'কৰ ইৰ্ষাদেখি সকলোৰে হাঁহি উঠিল যদিও তেতিয়াৰ পৰাই ক'ক আৰু কিৰিৰ সম্পৰ্ক নেউল আৰু সাপৰ দৰে হ'ল। যেতিয়াই ক'কই কিৰিক দেখে নেউলে সাপ দেখিলে খেদি যোৱাৰ দৰে খেদি যাই আৰু কিৰি দৌৰ মাৰি পলাই যায়। তাৰোপৰি ঘৰত ক'কই ভাত পানী নাখালে মাকে কিৰিক দি দিম বুলি কলেই ক'কই টপাটপ খোৱা হ'ল। কিৰি শব্দটো শুনিলেও ক'কই ভুক ভুক কৰা হ'ল। হোষ্টেলত ভাতপানী খাই বনু হতে অনিমাৰ পৰা বিদাই লৈ নিজৰ গুৱাহাটীৰ ঘৰলৈ উভটিল।

বনু অষ্ট্ৰেলিয়াৰ পৰা অহাৰ পাচত কংগেৰু মাংসৰ লাঠি বা ষ্টিক খাবলৈ পাই ক'কই আন কোনো খাদ্য নোখোৱা হৈছিল। অনবৰতে কেৱল কংগেৰু মাংসৰ লাঠি খাবলৈ লাগে। মিৰ্জাত কিৰিক দেখি অহাৰ পাচত বনুৰ মাকে এটা বুদ্ধি উলিয়ালে। ক'কই যেতিয়া ভাত আৰু মাংস সানি দিলে নাখাই, মাকে কোৱা আৰম্ভ কৰিলে "ক'ক নাখাৰ যদি নালাগে খাব। মই কিৰিক দি দিম।" মাকৰ এই কথা শুনিলে লগে লগে ক'কই কপাকপ খোৱা আৰম্ভ কৰে। ক'কই মাকক দিগদাৰ কৰিলে মাকে বনুৰ টাটাকক কোৱা আৰম্ভ কৰে "হেৰা শুনিছা, কাইলৈ মিৰ্জালৈ যাম। ক'ক অনিমাৰ লগত থৈ আহিম আৰু কিৰিক আমাৰ ঘৰলৈ লৈ আহিম। কিৰিটো যে ইমান ভাল কুকুৰ।" মাকৰ কথাষাৰ শুনিলেই ক'ক শান্ত শিষ্ট হৈ পৰি মাকৰ গাত গা লগাই নেগুৰ মাৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। ক'কক ভাত খুওৱা আৰু অযথা ভুকিলে শান্ত কৰাৰ এটা নতুন আৰু কাৰ্যকৰী উপায় বিচাৰি পোৱাত বনুৰ মাক দেউতাকৰ লগতে বনুয়েও ভাল আমোদ পালে। ক'কয়ো দিনত এডালতকৈ বেচি কংগেৰু লাঠি খুজি দিগদাৰ নকৰা হ'ল। দুদিনমান পাচত বনুয়ে টাটাকক ক'লে "টাটা গান্ধী মন্দপ, ভূবেনেশ্বৰী মন্দিৰ আৰু গীতা মন্দিৰৰ ওচৰৰ পৰা ক'কক ভালকৈ গুৱাহাটী খন দেখুৱাই দিও।" টাটাকে ক'লে ঠিক আছে কাইলৈ প্ৰথমে ঘৰৰ ওচৰৰ গীতা মন্দিৰৰ পৰাই আৰম্ভ কৰিম, তাৰ পাচত গান্ধী মন্দপ আৰু শেষত ভূবেনেশ্বৰী মন্দিৰ। ক'কই বৰ ভাল পাব। লগতে অলপ মিষ্টি ভোজন কৰিবলৈ পালেতো কথাই নাই।" বনুয়ে লগে লগে কলে "মিষ্টি ভোজন নহব। ভুকিলেও কিৰিক আনিম বুলি মই চুপ কৰাই দিম।"

পাচদিনা পুৱা চাহ জলপান খাই বনু, বনুৰ মাক আৰু বনুৰ টাটাক ক'কক পাহাৰৰ ওপৰৰ পৰা গুৱাহাটী চহৰৰ সৌন্দৰ্য দেখুৱাবৰ বাবে প্ৰথমে মাদাৰ টেৰেচা পথত থকা গীতা মন্দিৰলৈ বুলি ৰাওনা হ'ল। পৰনে সুধিলে "চাৰ ক'কক অকনিৰ নামঘৰো দেখুৱাব নেকি?" অকনিৰ নামঘৰ মাদাৰ টেৰেচা পথত থকা এটা সুন্দৰ নামঘৰ। বনুৰ দেউতাকে ক'লে নেদেখুৱাও। কুকুৰক নামঘৰৰ ভিতৰত সোমাব নিদিব নহয়। শংকৰ দেৱে যদিও কৈছিল 'কুকুৰ শৃগাল গৰ্ধবৰো আত্মা ৰাম, জানিও সবাকৈ পাৰি কৰিবা প্ৰণাম' আমাৰ মানুহ এতিয়াও গুৰুৰ আৰ্দ্ৰশৰ ওচৰ পোৱাগৈ নাই। বুজিলি নহয়।" বনুয়ে পৰনক সুধিলে পৰন ডগৰ ইংৰাজী স্পেলিং কোৱাচোন। পৰনে তপৰাই মাত দিলে D-O-G. বনুয়ে এইবাৰ কলে, পৰন লেটাৰ কেইটা ওলোটাই কোৱাচোন। পৰনে লগে লগে উত্তৰ দিলে G-O-D. জি অ ডি হ'লে শব্দটো কি হ'ব। পৰনে উত্তৰ দিলে গড। গড মানে কি? পৰনে পুনৰ উত্তৰ দিলে ভগবান। বনুয়ে হাঁহি হাঁহি ক'লে এতিয়া গম পালা DOG ৰ ওলোটাটোয়েই হ'ল GOD। দুয়ো ইপিঠি সিপিঠি। বনুৰ টাটাকে মাত লগালে কিজানি সেই বাবেই গুৰু জনাই কুকুৰ শৃগাল গৰ্ধবৰো আত্মা ৰাম বুলি কৈছিল। বনুৰ মাকে টপৰাই কলে "শংকৰ দেৱে ইংৰাজী জানিছিল বুলি কতো পঢ়া নাই দেই।" বনুৰ দেউতাকে উত্তৰ

দিলে "কিজানি কুকুৰ যুধিষ্ঠিৰৰ শেষ সংগী আছিল নহয়, সেই বাবেই কৈছিল। নতুবা তেও সকলোৰে আত্মা যে একেই অন্ততৰৰ পৰা উপলব্ধি কৰিছিল।" এই দৰে কথা বতৰা চলি থাকোতেই পৱনে গাড়ী নি গীতা মন্দিৰৰ পাৰ্কিংত ৰখাই দিলেগৈ।

গীতা মন্দিৰ আজি কালি গুৱাহাটীৰ এক উল্লেখযোগ্য মন্দিৰ বা লেণ্ডমাৰ্ক। গীতা মন্দিৰৰ সমীপবৰ্তী অঞ্চলক গীতা নগৰ বুলি কোৱা হয়। অঞ্চলটোৰ গীতা নগৰ থানা, গীতা নগৰ ষ্টেট বেংক সকলো নামৰে মূল হ'ল গীতা মন্দিৰ। গীতা নগৰৰ ইতিহাস পাচে বৰ পুৰণি নহয়। অসমৰ প্ৰাক্তন মূখ্যমন্ত্ৰী তথা এসময়ৰ পাঞ্জাবৰ ৰাজ্যপাল ৩মহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী দেৱে ১৯৬০ চনৰে পৰা গুৱাহাটীত এটা গীতা মন্দিৰ বনোৱাৰ সপোন মনত পুহি ৰাখিছিল। সেই সপোন কাৰ্যকৰী কৰাৰ বাবে ৩চৌধুৰী দেৱে তেওৰ বন্ধু সতীশ চন্দ্ৰ কাকতি, চিদানন্দ দাস, গৌৰীশংকৰ ভটাচাৰ্য্য, প্ৰবীন ফুকন, ৰমেশ চন্দ্ৰ চৌধুৰী আৰু আন কিছু ব্যক্তিৰ লগত কথাটো আলোচনা কৰিলে। সকলোৱে তেওৰ কথাত হয়ভৰ দিলে আৰু গুৱাহাটীৰ ওচৰে পাজৰে সকলোৱে গীতা মন্দিৰৰ বাবে সুবিধাজনক চৰকাৰি মাটি বিচৰাত লাগিল। অৱশেষত বৰ্তমানৰ মাডাৰ টেৰেছা পথ বা জু-নাৰেংগী পথত অৱস্থিত সৰু পাহাৰটো সকলোৰে পচন্দ হ'ল। প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্যৰে ভৰপূৰ অতি মনোমোহা এটুকুৰা মানুহৰ সমাগম নোহোৱা শান্ত পৰিবেশৰ ঠাই। এতিয়া অবশ্যে তাহানিৰ ৰামো নাই অয্যেধ্যাও নাই। বে-দখল আৰু পাহাৰ কটাৰ ফলত প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্য বহু পৰিমাণে লান পৰিল। মন্দিৰৰ বাবে স্থান নিৰ্বাচন হোৱাৰ পাচত মন্দিৰ নিৰ্মাণৰ বাবে এক সংস্থা আৰু এখন সমিতিৰ দৰকাৰ হ'ল। সেয়ে দানবীৰ কেশৱ কান্ত বৰুৱাৰ সভাপতিত্বত ১৯৬৯ চনৰ অক্টোবৰ মাহত এখন সভা বহিল আৰু তাতে গীতা সমাজ নামে এক সংস্থাৰ জন্ম দিয়া হ'ল। সেই বছৰৰে ডিচেম্বৰ মাহত গীতা সমাজক চৰাইটি হিচাবে পঞ্জীয়ন কৰা হ'ল। গীতা সমাজে চৰকাৰৰ ওচৰত মাটি আবন্তনৰ বাবে আবেদন জনালে আৰু চৰকাৰেও তৎক্ষণাত মাটিৰ আবন্তন দিলে। অসমত ৰাজনৈতিক পট পৰিবৰ্তন হোৱাত মূখ্যমন্ত্ৰীৰ গাদী এৰি ৩মহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰীদেৱ পাঞ্জাবৰ ৰাজ্যপাল হিচাবে পাঞ্জাবলৈ যাব লগা হ'ল। ইয়াৰ লগে লগে গীতা মন্দিৰৰ লগত পাঞ্জাবৰ যোগসূত্ৰ স্থাপন হ'ল। ৩চৌধুৰীদেৱে মন্দিৰৰ নিৰ্মাণৰ বাবে নিজৰ দৰমহাৰ পৰা এমাহৰ দৰমহা দান হিচাবে আগবঢ়ালে আৰু মন্দিৰ নিৰ্মাণৰ বাবে ধন যোগাৰ কৰাৰ কামত লাগিল। ৩মহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰীদেৱৰ অনুৰূপত তেতিয়াৰ পাঞ্জাবৰ মূখ্য মন্ত্ৰী জ্ঞানী জাইল সিং আৰু তেখেতৰ মন্ত্ৰী সভাৰ সদস্য সকলৰ লগতে পাঞ্জাব বিধান সভাৰ প্ৰতিজন সদস্যই নিজৰ এমাহৰ দৰমহা গুৱাহাটীত গীতা মন্দিৰ নিৰ্মাণৰ বাবে আগবঢ়াই। ৩ চৌধুৰী দেৱৰ ব্যক্তিত্বৰ বাবেই এই কাম সম্ভৱ হৈছিল। ৩চৌধুৰী দেৱৰ অনুৰূপত জ্ঞানী জেইল সিং ডাঙৰীয়াই আনুষ্ঠানিক ভাবে মন্দিৰৰ আধাৰশিলা স্থাপন কৰে আৰু পৰবৰ্তী সময়ত ১৯৮১

চনত ভাৰতৰ ৰাষ্ট্ৰপতি হিচাবে জ্ঞানী জেইল সিং ডাঙৰীয়াই গীতা মন্দিৰ আনুষ্ঠানিক ভাবে উদ্বোধন কৰে।

গীতা মন্দিৰৰ মুকলি পৰিবেশত ফুৰিবলৈ পাই ক'কই বৰ ভাল পালে আৰু টাটাকক ইফালৰ পৰা সিফাললৈ দৌৰাবলৈ ধৰিলে। বনু আৰু মাক মন্দিৰৰ ভিতৰলৈ গ'ল আৰু টাটাকে ক'কক কোচত লৈ ওপৰলৈ ডাঙি ধৰি গুৱাহাটী চহৰৰ সৌন্দৰ্য্য দেখুৱাত লাগি। বনু আৰু মাক মন্দিৰৰ পৰা ওলাই আহিল আৰু সকলোৱে গাড়ীত উঠি গান্ধী মন্দিৰলৈ বুলি যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে। বনুলৈ চাই টাটাকে কলে "বনু আজি কালি ইয়াত অসমীয়া চিৰিয়েল আৰু চিনেমাৰ চুটিং চলে। আমি চিৰিয়েলত গীতা মন্দিৰ প্ৰায়ে দেখো। ৩মহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী দেৱ যে গীতা মন্দিৰৰ মূল হোতা আছিল বহুতো গুৱাহাটী বাসীয়ে নাজানে। ক'কক দেখুৱাবলৈ অহা বাবে তয়ো গম পালি।"

শৰণীয়া পাহাৰৰ ওপৰত অৱস্থিত গান্ধী মন্দিৰত ক'কক লৈ বনুহত সকলো গাড়ীৰ পৰা নামিল। গান্ধী মণ্ডপৰ ওপৰৰ পৰা সেউজীয়া গুৱাহাটী খন বৰ ধুনীয়া দেখি। বনুৰ মাক দেউতাক কেইবাবাৰো আহিছে যদিও বহু দিনৰ পাচত বনুৰ এয়া দ্বিতীয় গান্ধী মণ্ডপ দৰ্শন। সেয়ে বনুৰ দেউতাকে বনু আৰু ক'কক কোৱা আৰম্ভ কৰিলে "মোহন দাস কৰমচান্দ গান্ধী অসমলৈ দুবাৰ আহিছিল। এবাৰ ১৯২১ চনত আৰু এবাৰ ১৯৪৬ চনত। তেও আহি এই শৰণীয়া পাহাৰৰ তলতে আছিলহি। সেয়ে স্বাধীনতাৰ পাচত এক গান্ধীৰ বাবে স্মৃতি সৌধ নিৰ্মাণ কৰাৰ কথা ভবা হ'ল, এই শৰণীয়া পাহাৰকে নিৰ্বাচন কৰা হ'ল। ১৯৭০ চনত তেতিয়াৰ ভাৰতৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী ইন্দিৰা গান্ধীয়ে এই মন্দিৰটো উদ্বোধন কৰিছিল।" বনুয়ে টাটাকলৈ চাই কলে "টাটা আমি গান্ধী মন্দিৰৰ ইতিহাস খুচৰিবলৈ অহা নাই। আমি গুৱাহাটীৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্য ক'কক দেখুওৱাৰ লগতে নিজেও চাবলৈ আহিছো। ক'কই এইবোৰ একো বুজি নাপায়। তুমি ওপৰলৈ ডাঙি ডাঙি ক'কক গুৱাহাটী দেখুওৱা আৰু ময়ে ময়ে মন্দিৰৰ ভিতৰলৈ যাও। তাৰ পাচত আমি ক'কক ৰাখিম আৰু তুমি ভিতৰলৈ যাবা।" বনুৰ কথাত টাটাকে ক'কক ডাঙি ধৰি তলৰ গুৱাহাটী চহৰৰ মনোমোহা দৃশ্য দেখুৱাত লাগিল। গান্ধী মণ্ডপৰ পৰা উভতিবৰ সময়ত পৰনে কলে "চাৰ ভূবেন্দ্ৰ পাহাৰৰ ওপৰৰ ক'কই আগতে এবাৰ গুৱাহাটী দেখোন চালেই। তাতকৈ ক'কক এতিয়া মেডিকেল কলেজৰ পাহাৰৰ ওপৰৰ পৰা গুৱাহাটী দেখুওৱা ভাল হব।" পৰনৰ কথাত বনুয়ে কলে "থিক আছে তেন তালৈকে লৈ বলা।" বনুয়ে সন্মতি দিয়াত টাটাকৰ কথালৈ অপেক্ষা নকৰাকৈ পৰনে উলুবাৰী পোৱাৰ লগে লগে মেডিকেল কলেজৰ পাহাৰৰ ওপৰলৈ গাড়ী দৌৰালে। মেডিকেল কলেজৰ ওপৰৰ পৰা ক'কক গুৱাহাটী খন দেখুওৱাৰ পাচত বনুয়ে ক'কক ক'লে "ক'ক তই ভূবেন্দ্ৰ মন্দিৰ, গীতা মন্দিৰ, গান্ধী মণ্ডপ আৰু মেডিকেল কলেজৰ পৰা গুৱাহাটী খন দেখিলি। বহুতো গুৱাহাটীৰ বাসিন্দাই কিজানি এনেদৰে ওপৰৰ পৰা গুৱাহাটীৰ

আচল সৌন্দৰ্য্য দেখা নাই। তই বৰ লাকী কুকুৰ।" বনুৰ টাটাকে লগে লগে ক'লে "আমাৰ অফিচৰ ডি.কে.নাথে সদায় ক'কৰ কথা ওলালে কয়, ক'ক আগৰ জন্মত ঋষি মুনি আছিল। ক'কৰ জীৱটো ঋষি মুনিৰ জীৱ।" টাটাকৰ কথা শুনি ক'কই মূৰ জোকাৰি সন্মতি জনালে। ক'কই মূৰ জোকাৰা দেখি বনু, বনুৰ মাক আৰু টাটাকৰ হাঁহি উঠিল। পৰনে পাচে নাহাঁহি মন্তব্য দিলে"সেই কাৰণেই কিজানি ক'ক সৰবজান বস্তু নেকি।" পৰনৰ কথাত বনুয়ে হাঁহি পৰনক কলে "পৰন, ক'ক কিবা চাউল, ডাইল, আলুৰ দৰে বস্তু নেকি? ক'ক এটা জীৱ থকা প্ৰাণী হে হয়।" পৰনলৈ চাই বনুৰ মাকে ক'লে "পৰন ক'কক বস্তু বুলি নকৰা। ক'কই কোনোবা দিনা তোমাক খুউব গালি দিব। চাবা দেই মই ক'কৰ খং উঠাই দিম।" এই বুলি বনুৰ মাকে ক'কলৈ চাই খঙৰ ভাবেৰে ক'লে "এই ক'কটো শণি বস্তু।" লগে লগে ক'কই মাকক ভুকি ভুকি গালি পাৰা আৰম্ভ কৰিলে। নৰয় হে নৰয়। মাকে তেতিয়া কলে "নহয় নহয় ক'ক ভাল ছোৱালী।" লগে লগে ক'ক চুপ। আচলতে মাকে ক'কক এদিন খঙতে শণি বস্তু বুলি গালি পাৰিছিল। ক'কই কি বুজিলে, তাৰ পাচৰ পৰাই ক'কই শণি বস্তু বুলিলেই খঙত ভুকি গালি দিয়া আৰম্ভ কৰে। ক'কৰ কাণু দেখি পৰন আচৰিত হ'ল আৰু পৰনৰ মনত বিশ্বাস গাঢ় হ'ল যে ক'ক সৰবজান হয় আৰু মানুহৰ সকলো কথা বুজি পায়।

এদিন দুদিনকৈ সময় পাৰহৈ গ'ল আৰু বনুৰ উভতি যোৱাৰ সময় পালেহি। সকলোৰে মাজত চলা কথা বাৰ্তাৰ পৰা ক'কই কথাটো বুজি পালে। সেয়ে বনুয়ে বস্তু বাহানি চুটকেচত ভৰোৱা আৰম্ভ কৰোতেই ক'কই ভুকা আৰম্ভ কৰিলে। বস্তু বাহানি চুটকেচত ভৰোৱাৰ পাচত চুটকেচ আৰু বনুলৈ চাই ভুকি ভুকি বুজাই দিলে যে ইমান সোনকালে যাৱই নে? আৰু কিছুদিন থাকি যা। উভতি যোৱাৰ আগতে শেষ ৰাতিৰ বাবে ক'ক বনুৰ লগত কঞ্চলৰ তলত শুই পৰিল। পাচদিনা পুৱা সকলো এয়াৰপৰ্টলৈ যাবলৈ সাজু হ'ল। পৰনে চুটকেচ নিবলৈ অহাত পৰনলৈ আৰু চুটকেচ দুটালৈ চায়ো ভুকি ভুকি পৰনক কলে, চুটকেচ নিনিবি বনু বাক যাব নিদিও। এটা সময়ত ক'কলৈ বনুহত গাড়ীত উঠিল আৰু পৰনে বিমান বন্দৰলৈ বুলি গাড়ী চলাবলৈ ধৰিলে। বনু আৰু মাকৰ মাজত পাচৰ চিটত ক'ক চুপ চাপ বহি থাকিল। বিমান বন্দৰত বনুক বিদায় দি সকলো বিষন্ন মনৰে ঘৰলৈ উভতি আহিল।

বনু যোৱাৰ এসপ্তাহ পাৰ হোৱাই নাছিল, পেছাব কৰাওতে টাটাকে ক'কৰ পেছাবত আকৌ তেজ দেখিলে। তেজ দেখা কথাটো মাকক কোৱাত মাকে তৎক্ষণাত খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী কলেজলৈ নিয়াটোৱেই ভাল হব বুলি মন্তব্য দিলে। পাচদিনা পুৱা ক'কক লৈ বনুৰ মাক টাটাক খানাপাৰা পালেগৈ। ডা: মনিকাই ক'কক পৰীক্ষা কৰি কলে আকৌ আল্ট্ৰা চাউণ্ড আৰু পেছাবৰ কালচাৰ কৰিব লাগিব। ৰিপৰ্টবোৰ চাইহে ঔষধ দিম। কাইলৈ পুৱা সোনকালে ক'কক লৈ আহিব আৰু

লগতে পেছাব লৈ আহিব। এইবাৰ ক'কৰ খাদ্য সমূহো সলনি কৰিব লাগিব। নহলে বাৰে বাৰে যদি কিডনীত ষ্টন আৰু ইনফেকচন হৈ থাকে কিডনী নষ্ট হৈ যাব। ডা: মনিকাৰ পৰা বিদায়লৈ বনুৰ মাক দেউতাক ঘৰলৈ উভতিল। পৰনক পাচদিনা পুৱা আহিবলৈ কৈ ক'কলৈ ফ্লেটৰ ভিতৰ সোমাই মাকে বনুক খবৰটো দিয়াত বনুয়ে ফোনতে এসোতা কান্দিলে।

পাচদিনা পুৱা আঠ বজাত ক'কক লৈ বনুৰ মাক দেউতাকে খানাপাৰাৰ ভেটেনেৰী কলেজৰ হস্পিতাললৈ বুলি ৰাওনা হ'ল। খানাপাৰা পাই বনুৰ টাটাকে কাউণ্টাৰত নাম ভৰ্ত্তি কৰাই লেবৰেটৰীত কালচাৰ কৰিবৰ বাবে পেছাব দি থৈ আহিলগৈ। ডা: মনিকাৰ হাতত প্ৰেচকিপচন দি টাটাকে ক'লে "পেছাব লেবৰেটৰীত দি আহিলো। এতিয়া আল্ট্ৰা চাউণ্ড কৰিলেই হ'ল।" বনুৰ টাটাকক ডা: মনিকাই অভ্যৰ্থনা কক্ষত বহিবলৈ কৈ ডা: মনিকা আল্ট্ৰা চাউণ্ড কৰা প্ৰফেচৰৰ কোঠালৈ সোমাই গ'ল আৰু বনুৰ টাটাক গৈ বনুৰ মাক আৰু ক'কৰ ওচৰ পালেগৈ। ইতিমধ্যে আন কুকুৰ দেখি ক'কই ভুকি ভুকি তালফাল লগোৱা আৰম্ভ কৰিছিলেই। টাটাকক দেখি ক'কৰ সাহ আৰু বাঢ়িল আৰু অলপ দূৰত বহি থকা চিআইএচএফৰ স্নিফাৰ ডগটোলৈ চাই জপিয়াই জপিয়াই ভুকিবলৈ ধৰিলে। ক'কৰ কাণু দেখি চিআইএচএফৰ কুকুৰটোৰ বোধহয় আমনি লাগিল। সেয়ে মূৰ দাঙি কেৰাহিকৈ চালে কিন্তু প্ৰশিক্ষিত কুকুৰ বাবে এবাৰো ভুকি প্ৰত্যুতৰ নিদিলে। অৱশেষত আমনি লগাত ক'ক মনে মনে থাকিল। তেনেতে ডা: মনিকাই আহি কলেহি যে আল্ট্ৰাচাউণ্ড এঘণ্টামান পাচত হব আৰু ক'কক নি পেটৰ নোম খুৰাবৰ বাবে এখন টেবুলত বহাই দি আলিৰ হাতত প্ৰেচকিপচন খন দিলেই হব। আলিয়ে ড্ৰেচাৰৰ হতুৱাই কামবোৰ কৰাই দিয়াৰ পাচত প্ৰেচকিপচন খন লৈ ডা: মনিকাক লগ ধৰিলেই হব। কথা মতেই কাম। বনুৰ টাটাকে ক'কক নি এখন খালী টেবুলৰ ওপৰত বহাই দিলে। মাক আৰু পৰনে ক'কক ৰখি থাকিল আৰু বনুৰ টাটাকে প্ৰেচকিপচন খন নি আলীৰ হাতত দিলে। আলী বৰ ভদ্ৰ মানুহ আৰু কামত বৰ ভাল। চেলাইন দিবৰ বাবে আলিয়ে সহজে ক'কৰ ভেইন বিচাৰি পাই যদিও আন কম্পাউণ্ডাৰে বহুতো খুচিব লাগে। বনুৰ দেউতাকৰ ইতিমধ্যে আলীৰ লগত ভালদৰে পৰিচয় হৈ গৈছিল আৰু আলীৰ কামৰ বাবে আলীক প্ৰশংসাও কৰিছিল। প্ৰেচকিপচন খন লৈ আলিয়ে ড্ৰেচাৰ এজনক কামটো কৰিবৰ বাবে বুজাই দিলে আৰু ক'কৰ ওচৰলৈ আহিল। ক'কলৈ চাই ক'লে "ক'ক তোৰ আগৰবাৰ খুৰুওৱা নোম ভালদৰে সম্পূৰ্ণকৈ গজাই নাই আকৌ খুৰাবৰ হ'লেই।" এনেতে আন এটা কুকুৰৰ গৰাকীয়ে আলীক চেলাইন খুলিবলৈ মাতি লৈ গলহি। বনুৰ মাক-দেউতাক আৰু পৰনে ক'কক জোৰ কৰি হেচামাৰি ধৰি থাকিল আৰি ড্ৰেচাৰ জনে ক'কৰ পেট খুৰাই পেলালে। ধুনীয়া ক'কজনী টকলা পেটেৰে দেখাত বেয়া হৈ পৰিল। অলপ পাচত ডা:

মনিকা আহি ক'কক আল্ট্ৰাচাউণ্ড ৰুমলৈ লৈ যাবলৈ কলে। এইবাৰ আন এজন অধ্যাপক চনগ্ৰাফী বা আল্ট্ৰাচাউণ্ড কৰিবৰ বাবে বৈ আছিল। ক'কক আল্ট্ৰাচাউণ্ড কৰি অধ্যাপক গৰাকীয়ে ক'লে এতিয়াও কিডনীত বহুতো পাথৰ বা ষ্টন আছে আৰু পাথৰবোৰে খুন্দিওৰা ফলতে ইনফেকচন আৰু ব্লিডিং হয়। মই ৰিপৰ্ট লিখি দিছো আৰু ৰিপৰ্টটো ডা:মনিকাক দিয়কগৈ। মই একো ঔষধ লিখি নিদিও। ক'কৰ আকৌ কিডনীত পাথৰ হোৱা বুলি শুনি মাকৰ চকুপানী ওলাল। আল্ট্ৰাচাউণ্ড ৰুমৰ পৰা ওলাই আহি বনুৰ টাটাকে ডা:মনিকাৰ হাতত ৰিপৰ্ট আৰু প্ৰেচকিপচন খন দিলেহি। ডা: মনিকাই ৰিপৰ্ট আৰু পুৰণি ৰিপৰ্ট সকলো পঢ়ি প্ৰফেচৰ কলিতাৰ লগত আলোচনা কৰিবৰ বাবে প্ৰফেচৰ কলিতাৰ কেবিনলৈ গ'ল। বনুৰ টাটাক ডা:মনিকাৰ টেবুলৰ সন্মুখতে বহি ৰ'ল। প্ৰফেচৰ কলিতাৰ কোঠাৰ পৰা উভতি আহি ডা:মনিকাই বনুৰ দেউতাকক ক'লে "এতিয়া ১০ টা এণ্টিবায়টিক বেজী লিখি দিছো আৰু আগৰ ঔষধটো আৰু এবটল খুৱাই চাওক। লগতে ক'কক কেৱল মাংস ভাতৰ বাহিৰে ষ্টিক, মিঠাই বা আন কোনো জাঙ্ক ফুড খাবলৈ নিদিব। এইবাৰ যদি ভাল নহয় অপাৰেচন কৰাৰ বাহিৰি আন চিকিৎসা নাই আৰু। আজি প্ৰথম বেজীটো ইয়াতে দিয়াই নিয়ক আৰু তাৰ পাচত বাকী কেইটা ঘৰৰ ওচৰতে দিয়াব পাৰিব।" ডা:মনিকাৰ কথামতে বনুৰ টাটাকে বেজী আৰু ঔষধ কিনি আনি আলীৰ হতুৱাই এটা বেজী ক'কক দিয়াই ঘৰ পালেহি।"

দ্বিতীয় বেজীটো দিয়াবৰ বাবে ক'কক টাটাকে পেট এণ্ড ভেটলৈ লৈ গ'ল। ক'কৰ সকলো বছেৰেকীয়া বেজি দিয়া, খাদ্যবস্তু পেট এণ্ড ভেটৰ পৰাই কিনা হয়। পেট এণ্ড ভেট ক'ক হতৰ নতুন ফ্লেটৰ পৰা মাত্ৰ ২০০ মিটাৰ মান দূৰত অৱস্থিত। গতিকে পেট এণ্ড ভেট ক'কৰ ভালদৰে চিনাকী। পেট এণ্ড ভেট গৈ পোৱাত ৰিচিপচনিষ্ট ছোৱালী জনীয়ে কলে "চাৰে বেলেগ পেচেন্ট চাই আছে। অলপ বহক মই মাতি দিম।" বনুৰ দেউতাকে শুধিলে "কাকতি আছে নে নাই? মই মাত্ৰ বেজী এটা দিয়াইহে নিম। ডাক্টৰক দেখুওৱা কাম নাই।" ৰিচিপচনিষ্ট ছোৱালী জনীয়ে উত্তৰ দিলে "কাকতি আছে, তেনে আপুনি কুকুৰটো ভিতৰলৈ লৈ যাওক।" ক'কক কুকুৰ বুলি কোৱা দেখি ক'কৰ খং উঠিল আৰু ৰিচিপচনিষ্ট জনীলৈ চাই ভুক ভুক কৰি বুজাই দিলে মোৰ নাম আছে, মোক কুকুৰ বুলি নকৰি। ক'কৰ কথা বুজি পাই টাটাকে ৰিচিপচনিষ্ট গৰাকীলৈ চাই ক'লে "এই কুকুৰ বুলি কোৱা বাবে বেয়া পাইছে। এইৰ নাম ক'ক। এইক ক'ক বুলি কব।" ৰিচিপচনিষ্ট গৰাকীয়ে ক'ক ক'ক বুলি মৰমেৰে মতাত ককয়ো নেগুৰ মাৰি আনন্দ প্ৰকাশ কৰিলে। বনুৰ টাটাকে ক'কক ভিতৰলৈ নি কাকতিৰ হতুৱাই বেজীটো দিয়াই ঘৰলৈ উভতিল।

ডা:মনিকাই কোৱাৰ দৰে বনুৰ মাকে ক'কৰ খাদ্য সলনি কৰিবৰ চেষ্টা কৰিলে যদিও ক'ক অলপো মান্তি নহল। লাগিলে গোটেই দিন ৰাতি লঘোণে থাকিব কিন্তু নিজৰ পচন্দৰ খাদ্য

নিদিলে নাখাব। এনেয়ে ক'কই পুৱা লাঠি বা ষ্টিক এডাল খোৱাৰ পাচত দিনটো একো নাখায়। গধূলী ৭টা মান বজাত মাংস আৰু লগত দুটামান ভাত। তাৰ পাচত ৯/১০ মান বজাত ৫০/৬০টা মান চিকেন এণ্ড ভেজিটেবল পেডিগ্ৰী গুটি। মাংসৰ হাড় আৰু লিভাৰ পাচে ক'কৰ বৰ প্ৰিয়। ক'ক অহাৰ পাচত ঘৰলৈ অনা সকলো মূৰ্গী মাংসৰ ঠেং আৰু লিভাৰ ক'কৰ পেটলৈ যায়। বনুৰ টাটাকে মূৰ্গীৰ ঠেং আৰু মাকে লিভাৰ খাই খুউব ভাল পাইছিল যদিও ক'ক অহাৰ পাচত সকলো ক'ককে দিয়া হ'ল। ক'কই হাড় খাই ভাল পাই বুলি গম পাই মিৰ্জাৰ কেটাৰিং কনট্ৰেকটৰ সুবলে চিকেন চাও বনোৱাৰ পাচত ৰোৱা হাড়বোৰ কোনোবা গুৱাহাটীৰ পৰা নিটচ মিৰ্জাৰ হোষ্টেললৈ গ'লে ক'কৰ বাবে পঠাই দিয়ে। গতিকে ষ্টিক, মাংস, হাড়, পেডিগ্ৰী আৰু মিঠাইৰ (তাকো পেড়া, কালাকান্দ, কাজু বৰফি। ৰসগোল্লা বেয়া পাই) বাহিৰে ক'কই আন একো নাখায়। কেচা ফলমূল ক'কই একেবাৰে নাখায়। একমাত্ৰ আৰবৰ খেজুৰী মাজে মাজে দুই এটা খাই জুতি লয়। ডা: মনিকাই কোৱা বাবে বনুৰ মাকে ক'কৰ খাদ্যাভাষ সলনি কৰিবলৈ ক'কক ডা: মনিকাই লিখি দিয়া নতুন খাদ্যবিধ আৰু কল, আপেল, তৰমুজ, কমলা আদি খাবলৈ দি চেষ্টা কৰি চালে যদিও ক'কই শুঙি শুঙি একোতেই মুখ নিদিলে। উপায়ান্তৰ হৈ ক'কক তাই ভালপোৱা খাদ্যবোৰকে আকৌ খাবলৈ দিব লগা হ'ল।

পাচটা বেজী আৰু লগতে বিদেশৰ পৰা আমদানি কৰি অনা ঔষধ খুউৱাৰ পাচত ক'কৰ পেছাবত তেজ যোৱা বন্ধ হৈ গ'ল। বনুৰ টাটাকে ডা: মনিকাক ফোন কৰি শুধিলে যে বাকী পাচটা ইনজেকচন দিয়াৰ লাগিবনে নালাগে। ডা: মনিকাই জনালে যে দহোটা বেজী দিয়াৰ লাগিব আৰু লগতে ঔষধৰ বটলটো খুৱাই শেষ কৰিব লাগিব। কথা মতেই কাম আৰু নিতৌ পেট এণ্ড ভেটলৈ নি বনুৰ টাটাকে ক'কক দহটা এণ্টিবায়টিক বেজী দি শেষ কৰিলে। ক'ক আকৌ আগৰ দৰে টনটনীয়া আৰু স্ফূৰ্টিবাজ হৈ পৰিল। অনবৰতে খেলিবলৈ আৰু গাড়ীত উঠি ঘূৰি ফুৰিবলৈ ভালপোৱা হ'ল।

ক'ক তজবজীয়া হৈ থকা সময়তে পেপাৰত খবৰ আহিল যে ৰঙালী বিহুৰ সময়ত ভডাফোনে গুৱাহাটীত এখন পাগ শ্ব আৰু পাগৰ প্ৰতিযোগিতা পাতিছে। খবৰটো পেপাৰত দেখি বনুৰ দেউতাকে বনুৰ মাকক কথাটো ক'লে। বনুৰ মাকে বনুক কথাটো জনোৱাৰ পাচত তিনিওৰে সন্মতি সহকাৰে সিদ্ধান্ত হ'ল যে ক'ককো পাগ শ্বলৈ নিয়া হব। ক'কই বহতো পাগ লগ পাই আনন্দ পাব। পাগ শ্বৰ দিনা সুন্দৰকৈ সাজ পোছাক পিন্ধাই ক'কক বিগ বজাৰৰ পাগ শ্বৰ ৰেম্পলৈ লৈ যোৱা হ'ল। ক'কই বিগ বজাৰৰ পাগ শ্বৰ ভেনু পাই বহুতো পাগ দেখি খঙত জ্বলি পকি উঠিল। ধুনপেচ মাৰি অহা আন এজনী পাগৰ লগত দুৰ্বাদল কাজিয়া লাগিল। বনুৰ মাকে টাটাকক কলে ক'কক কাষলৈ নি বহাই খোৱাগৈ। মাকৰ কথাত টাটাকে ক'কক নি খটখটীৰ

ওপৰত বহি পৰিল আৰু ক'কক মৰম কৰিবলৈ বহুতো দৰ্শক ক'কৰ ওচৰ চাপি আহিল। সকলোৰে লগত ক'কই আনন্দ মনেৰে খেলিলে। তেনেতে এটা মতা পাগে ক'কক দেখি ক'কৰ ওচৰলৈ গা ঘেলাবলৈ অহাত ক'ক খঙত অগ্নিশৰ্মা হৈ ভুকি ভুকি মতা পাগটোক বহু দূৰলৈকে খেদি থৈ আহিল। বেচেৰা মতা পাগে ক'কৰ ৰণচণ্ডী মূৰ্ত্তি দেখি নেগুৰ পেলাই পলাই তং নাপালে। ক'ক আহি পুনৰ মানুহৰ মাজত বহি খেলিবলৈ ধৰিলে। মুঠৰ ওপৰত ক'কই কুকুৰক একেবাৰে দেখিব নোৱাৰে আৰু মানুহ অত্যন্ত ভাল পায়। ক'কৰ কাণু দেখি বনুৰ মাকে ক'লে, ক'কক ননাই ভাল আছিল। ভাল পাব বুলি আনিছিলো কিন্তু তাই আন পাগৰ লগত খেলাটো দূৰৰে কথা ওচৰলৈকে আহিব নিদিয়। ৰেম্পত যে আন কুকুৰৰ লগত খোজ কাঢ়িব আশা কম। বনুৰ দেউতাকে বনুৰ মাকক কলে "আনিলো যেতিয়া যোগদান কৰায়েই যাও।" এনেতে প্ৰতিযোগিতাৰ এংকৰ মনালিছাই সকলো পাগৰে নাম লৈ একো একোটা নম্বৰ লিখা ষ্টিকাৰ পিন্ধাই দিলে। উচ্চতা, ওজন, সাধাৰণ স্বাস্থ্য, টীকাকৰণ আদি চোৱাৰ পাচত ক'ক মূল প্ৰতিযোগিতাৰ বাবে নিৰ্বাচিত হ'ল। প্ৰতিযোগিতা এজন বিচাৰক আছিল ক'কৰ চিনাকি ডা:শৰ্মা। ডা: শৰ্মাই বনুৰ দেউতাকলৈ চাই হাঁহি মাৰি কলে "ক'ককো আনিছে। ভালেই কৰিলে। লগবোৰ পাই ক'কই আনন্দ পাব।" বনুৰ দেউতাকে উত্তৰ দিলে " কুকুৰৰ লগ নলয়েই। বাৰে বাৰে মানুহৰ মাজত গৈ বহি থাকে। যি দুই এট ওচৰলৈ আহিছিল পহু খেদা দিলে।" বনুৰ দেউতাকৰ কথাত ডা: শৰ্মাই হাঁহিলে আৰু আন পাগ পৰীক্ষা কৰাত লাগিল। ৰেম্পত মূল প্ৰতিযোগিতা আৰম্ভ হ'ল। অকলে খোজ কাঢ়ি যোৱালৈকে ক'ক থিকেই গ'ল। কিন্তু ৰেম্পত আন পাগ অহাৰ লগে লগে ক'কই ভুকি মেলি খেদি হুলস্থূল লগালে আৰু টাটাকে উপায় নাপায় ক'কক ৰেম্পৰ পৰা নমাই মাকৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। গৰমৰ বাবে আৰু কাজিয়া পেচাল কৰি ক'কই ইতিমধ্যে জিভা উলিয়াই সা সা কৰা আৰম্ভ কৰিছিলেই। মাকে ক'লে "ক'কই বৰ গৰম আৰু অশান্তি পাইছে। ব'লা যাওগৈ। ইচ্ছা নাই যেতিয়া পৰবৰ্তী ৰাউণ্ডলৈ আৰু জোৰ কৰি নিনিবা।" ক'কৰ আকৌ গৰমো বেছি, ঠাণ্ডাও বেছি। গৰমত ফেন, এচি নহলে থাকিব নোৱাৰে আৰু ঠাণ্ডাত হিটাৰ নহলে থাকিব নোৱাৰে। ক'কৰ অশান্তি আৰু অসহযোগিতা দেখি টাটাকে ক'লে "ক'ক বল ঘৰলৈ যাও।" টাটাকৰ কথাত ক'কই নেগুৰ মাৰি গাড়ীৰ ওচৰলৈ বেগাই খোজ ললে। ক'কক লৈ মাক আৰু টাটক ঘৰ পালেগৈ। ককলৈ চাই মাকে ক'কক কলে "ক'ক তোক আৰু কোনোদিনে ডগ শ্বলৈ নিনিও। ক'কই নেগুৰ মাৰি সন্মতি জনালে। সেয়েই ক'কৰ প্ৰথম আৰু শেষ পাগ শ্বত যোগদান |

ক'কৰ লগত ঘৰ খনৰ সকলো মানুহে, মানে বনুৰ টাটাক আৰু মাকে অতি আনন্দ মনেৰে দিন কটাবলৈ আৰম্ভ কৰিছিলহে এমাহ মান যোৱাৰ পাচতে হঠাতে আকৌ ক'কৰ দেউতাকে ক'কৰ পেছাবত তেজৰ চেকুৰা দেখা পালে। দিন পাৰ হোৱাৰ লগে লগে টাটাকে দেখিলে যে ক'কৰ পেছাবত আকৌ তেজ যোৱা আৰম্ভ কৰিছে। টাটাকে মাকৰ আগত কথাটো অবগত কৰাত মাক দুখত ভাগি পৰিল। বনুক কথাটো জনোৱাত বনুয়েও মনত দুখ পালে। ডা: মনিকাক কথাটো জনোৱাত ডা: মনিকাই ক'লে যে এতিয়া অপাৰেচন কৰি কিডনী ষ্টন উলিওৱাৰ বাহিৰে আন উপায় নাই। কিন্তু ক'কৰ দৰে চঞ্চল চফল সুঠাম মৰমৰ কুকুৰটোক অপাৰেচন কৰি ঘূণীয়া কৰাৰ কথা বনুৰ মাক দেউতাকে ভাবিবই নোৱাৰে। তাৰোপৰি অপাৰেচনৰ পাচত যদি জপিয়াই মেলি দিয়ে তেন্তে ইনফেচন হব লাগিলে ক'কক বচোৱাটোৱেই কঠিন হব। ভৰ যৌৱনতে ক'কক অকালতে হেৰুৱাব লগা হব বুলি বনুৰ মাক দেউতাকৰ মন বিষাদেৰে ভৰি পৰিল। বনুয়েও অষ্ট্ৰেলিয়াতে চকুপানী টুকিলে। ক'কক তিল তিলকৈ মৃত্যু মুখলৈ আগবাঢ়ি যোৱা কথাটো ভাবিলেই বনুৰ মাক দেউতাৰ মন দুখ নেদনাৰে ভৰি পৰে। বিশেষকৈ ক'কক পেছাব কৰোৱাৰ পাচত বনুৰ টাটাকে সদায় দুখেৰে ক'কলৈ চাই ভাবে, বেচেষীয়ে একো বুজি নাপাই আৰু গম নাপায়। লাহে লাহে ক'কই পেছাব কৰিলে দিলে সময়ত পেছাব নকৰা হ'ল। বহু সময় পেছাব নকৰি থিয় হৈ থকা হ'ল। বহুতো ধমকি মাৰিলে অকমান অকমানকৈ কেইবাবাৰো পেছাব কৰা হ'ল। হয়তো তাই পেছাব কৰিলে কষ্ট পাই বাবে পেছাব কৰিবলৈ ভয় কৰা হ'ল। লগতে ক'কৰ খোৱা বোৱাও কমি যাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। ক'কৰ বেমাৰৰ বিষয়ে বনুয়েও অষ্ট্ৰেলিয়াতো ভেটেনেৰী ডাক্টৰৰ লগত আলোচনা কৰিলে। সকলো অপাৰেচনৰ বাহিৰে আন উপায় নাই বুলি মন্তব্য দিলে। বনুৰ মাকেও লগৰ সকলো বান্ধবীৰ আগত কথাটো কৈ কিবা সমাধান কোনোবাই কিজানিবা দিব পাৰে বুলি আশাৰে ৰ'ল। তেনেতে এদিন বনুৰ মাকৰ এগৰাকী বান্ধবী ৰাজুয়ে বনুৰ মাকলৈ ফোন কৰাত বনুৰ মাকে বান্ধবী ৰাজুক ক'কৰ কথাখিনি কৈ দুখ কৰিলে। ৰাজুয়ে বনুৰ মাকক জনালে যে তেওলোকৰ কুকুৰটোৰ এপিলেপ্চি হওতে ভেটেনেৰী ডাক্টৰে ভাল কৰিব নোৱাৰাত হিমিঅপেথিক ঔষধ খুৱাওতে ভাল হ'ল। গতিকে ক'ককো হিমিঅপেথিক খুৱাই এবাৰ শেষ চেষ্টা কৰা ভাল হব। মানুহৰ কিডনী ষ্টনৰ ক্ষেত্ৰত হিমিঅপেথিক যে যথেষ্ট কাৰ্যকৰী এই কথা বনুৰ টাটাকে জানিছিল। কিন্তু কুকুৰকো যে হিমিঅপেথিক ঔষধ খুৱাই ভাল কৰিব পাৰি এবাৰো ভবা নাছিল। ৰাজু হতৰ কুকুৰটো হিমিঅ খাই ভালপোৱা কথাটো কৈ বনুৰ মাকে বনুৰ দেউতাকক ক'ককো এবাৰ হিমিঅ খুৱাই চোৱাৰ কথা ক'লে। বনুৰ দেউতাকেও একমত হ'ল আৰু পাচদিনা পুৱাই ক'কৰ বাবে হিমিঅ ঔষধ আনিবলৈ যাব বুলি সিদ্ধান্ত ললে।

পাচদিনা পুৱা দহ বজাত বনুৰ টটাক গৈ ৰাজগড় ৰ'ডত থকা তেওলোকৰ চিনাকি দামোদৰ হোমিও ক্লিনিক পালেগৈ। দামোদৰ হোমিও ক্লিনিক অসম হোমিওপেথিক মেডিকেল কলেজৰ প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ পৰেশ চন্দ্ৰ শৰ্মা দেৱে স্থাপন কৰিছিল। তেখেতৰ ঔষধ বনুৰ খুড়া ক'কা (বনুৰ টটাকৰ খুড়াক) ৩৮ফুৰ্ণ ভূঞা দেৱে নিয়মিত ভাবে খাইছিল আৰু পৰেশ শৰ্মা দেৱৰ ঔষধ খাই বনু আৰু বনুৰ মাকৰ কেইবাটাও বেমাৰ ভাল হৈছিল। সেয়ে দামোদৰ হোমিও ক্লিনিকৰ ওপৰত বনুৰ মাকৰ বহুতো বিশ্বাস। বনুৰ দেউতাক দামোদৰ হোমিও ক্লিনিক গৈ গম পালে যে বাৰ্ধক্যজনিত কাৰণ গা বেয়া বাবে পৰেশ শৰ্মা দেৱৰ পুতেক ডা: কিশোৰ শৰ্মা দেৱেহে ঔষধ দি আছে। বনুৰ টটাকে ক'কৰ কিডনী ষ্টনৰ গোটেই কথাখিনি ডাক্টৰক বিস্তাৰিত ভাবে বুজাই ক'লে। ডা:কিশোৰ শৰ্মাই গোটেইখিনি কথা শুনাৰ পাচত বনুৰ দেউতাকক ক'লে "মই ঔষধ দিব পাৰিম। কিন্তু খুৱাব পাৰিব জানো? ঔষধৰ সোৱাদ বৰ ভাল নহয়। যদি ঔষধ খুৱাব পাৰে তেন্তে আপোনাৰ পেট কুকুৰৰ কিডনী ষ্টন গলি পেছাবৰ লগত ওলাই যাব আৰু সোনকালেই সম্পূৰ্ণ সুস্থ হব। এসপ্তাহৰ পাচতে আপুনি প্ৰমাণ পাব।" ডাক্টৰৰ কথাত বনুৰ দেউতাকে ক'লে আপুনি ঔষধ দিয়ক, আমি যেনেতেনে খুৱাম। শেষ আশা লৈ আপোনাৰ তালৈ আহিছো। আপোনাৰ দেউতাকে মোৰ পত্নী আৰু মোৰ ছোৱালীক ভাল কৰিছিল। আপুনি আমাৰ সকলোৰে মৰমৰ ক'কক ভাল কৰি দিয়ক।" বনুৰ টটাকৰ কথাত ডাক্টৰে হাঁহিলে আৰু ক'কৰ বাবে ঔষধ দি কেনেকৈ খুৱাব লাগিব সকলো বুজাই দিলে। এমাহৰ পাচত পুনৰ ঔষধ নিবৰ বাবে আৰু অৱস্থা কেনেকুৱা হ'ল তাৰ খবৰ জনাবৰ বাবে পুনৰ আহিবলৈ কলে। ঔষধ লৈ আনন্দ মনেৰে বনুৰ দেউতাক ঘৰ পালেহি। মনত সম্পূৰ্ণ বিশ্বাস হোমিওপেথিক ঔষধ খাই ক'ক এইবাৰ স্থায়ীভাৱে সম্পূৰ্ণকৈ ভাল হব।

হোমিও পেথিক ঔষধ অনাটো ঘিমান সহজ আছিল, ক'কক খুউৱাটো সিমানেই টান আছিল। কাৰণ ক'কই শুঙি পেলাই এটা বস্তু নাখাও বুলি ভাবিলে আৰু খুৱাব নোৱাৰি। কোনো পধ্যেই নিগিলে। ক'কই অসমীয়া ফকৰা 'নোধোও গা ধুৱালি, নাখাও ভাত খুৱালি, নিগিলো কি কৰ কৰ' সম্পূৰ্ণ মানি চলি মুখত ভৰাই দিলেও বহুতো বস্তু, ঔষধ আদি ফু ফু কৈ উলিয়াই দিয়ে আৰু মাকৰ পৰা স্কলৰ কোব খাই। কোব খালেও কিন্তু তল নপৰে। নাখাও মানে নাখাও। দুবিধ ঔষধৰ এবিধৰ বিশ টোপাল ঔষধ বিশ মিলিলিটাৰ পানীৰ লগত মিহলাই তিনিবাৰ খুৱাব লাগে আৰু আনবিধ দহ মিলিলিটাৰ পানীত দহ টোপাল মিহলাই খুৱাব লাগে। ক'কক ঔষধ খুৱাবৰ কাৰণে ফাৰ্মাচীৰ পৰা এটা চিৰিঞ্জ কিনি অনা হ'ল। লগতে ওচৰৰ দোকানৰ পৰা এপেকেট প্লাষ্টিকৰ সৰু চামুচ কিনি অনা হ'ল কাৰণ ষ্টিলৰ চামুচেৰে খুৱালে ক'কই দাতত দুখ পাই। গতিকে অভিজ্ঞতাৰ পৰা বনুৰ মাকে ক'কক ঔষধ খুৱাওতে প্লাষ্টিকৰ চামুচ ব্যৱহাৰ কৰাটো

অভ্যাসত পৰিণত হৈ গৈছে। তাৰ পাচত বনুৰ টাটাকে ক'ককলৈ জেবিজৰ পৰা এপেকেট কাজু বৰ্ফি আৰু এপেকেট পেৰা কিনি আনি ক'কক দেখুৱাই ফ্ৰীজত ভৰাই থৈ ক'কক কলে "চা ক'ক তই যদি সদায় ভালদৰে ঔষধ খাৰ তেন্তে সদায় এটা এটা খাবলৈ পাবি, নহলে গোটেই খিনি কিৰিক খাবলৈ দিম। তই ঔষধ নাখালে তোক মিৰ্জাত থৈ আহি কিৰিক আমাৰ ঘৰলৈ লৈ আহিম।" ক'কক ঔষধ খুৱাবৰ বাবে মাকে প্ৰথমটো ঔষধ পানীত মিহলাই বনাই ললে। বনুৰ টাটাকে এটা পেৰা কটাৰীৰে কাটি ৬/৭ টুকুৰ কৰি ক'কক দেখুৱাই বিচনাৰ ওপৰত থলে। ২০ মিলিলিটাৰ ঔষধ প্লাষ্টিকৰ চামুচেৰে এবাৰত ৩/৪ মিলিলিটাৰকৈ দিলে প্ৰায় ৫/৬ বাৰ খুৱাব লাগে। বনুৰ মাকে চামুচত ঔষধ লৈ ক'কক বিচনাৰ ওপৰত বহাই দি মুখ মেলিবলৈ ক'লে আৰু টাটাকে এটুকুৰা পেৰা ক'কক দেখুৱাই ক'লে "ক'ক ঔষধ চামুচ গিলি দিবি আৰু তেতিয়া এই পেৰা টুকুৰা খাবলৈ পাবি। নহলে কিৰিক খাবলৈ দিম।" ক'কই পেৰাৰ লোভত মুখ মেলিলে আৰু লগে লগে কপকৈ মাকে ক'ককৰ মুখত এচামুচ ঔষধ সুমুৱাই দিলে। সৰু আমাক কাল'মেঘ নামৰ এক লিভাৰৰ তিতা হোমিও ঔষধ পানীৰ লগত মিহলাই খুৱাওতে যিদৰে থু থু কৰি উলিয়াই দিছিলো, ঠিক তেনেদৰে ক'কই থু থু কৰি ঔষধ চামুচ মুখৰ পৰা উলিয়াই দি বিচনাৰ পৰা জাপমাৰি আনটো কোঠালৈ গৈ চকীৰ তলত লুকাই থাকিল।

ক'ক বিচনাৰ পৰা জাপমাৰি পলাই যোৱাৰ লগে লগে বনুৰ মাকে বনুৰ টাটাকক গালি পাৰা আৰম্ভ কৰিলে। "ক'কক ঔষধ খুৱাব নোৱাৰা, গা ধুৱাব নোৱাৰা তেন্তে জীয়েৰাৰ কথাত কুকুৰ কিয় আনিছিল। ক'কক আমাৰ ডিঙিত লগাই দি তষই নিজে চিডনীত মৌজ কৰি আছে। তাইক ঔষধ খুৱাবলৈ মাতি আনা।" মাকৰ কথাত বনুৰ দেউতাকৰ মনে মনে থকাৰ বাহিৰে কোনো উপায় নাছিল মনতে ভাবিলে 'এলচিচিয়ান আৰু ডবাৰমেন দুটা থকাৰ পাচত পাগ এটা আনিবলৈ কি চুটখৰে পাইছিল। ডবাৰমেনটো নাথাকে বুলি ভাবিয়েই পাগটো আনিছিলো আৰু ডবাৰমেন নাথাকাৰ পাচত পাগেই মোক পানী পানী খুৱাইছে।" ক'ক লুকাই থকা চকী খনৰ ওচৰলৈ গৈ বনুৰ টাটাকে ক'ক ওলাই আহ, পেৰা খাবি আহ, সোঁটো কিৰি আদি চিঞৰিবলৈ ধৰিলে যদিও ক'ক ওলাই নাছিল। উপায় নাপাই চকী খনৰ ওচৰত আঠুকাটি টাটাকে ক'কক টানি আনিলে আৰু কোচত তুলি নি পুনৰ মুখ ওফোণ্ডাই গালিপাৰি বহি থকা মাকৰ ওচৰত বহুৱাই দিলে। বনুৰ মাকে ক'লে "এনেকৈ ক'কক ঔষধ খুৱাব নোৱাৰিম। মই নতুন পদ্ধতি অবলম্বন কৰিম। ক'ক বাৰেৰে যদি মই তেৰেৰে। তুমি বিচনাৰ কাষৰ চকীখনত বহি ক'কক বিচনাৰ ফালে মুখ কৰাই থিয় কৰাই ধৰি ৰাখিবা। মই মুখ মেলাই এচামুচ ঔষধ মুখত ভৰাই দিম। ওপৰলৈ মুখ কৰি থাকিলে সহজে ফু ফু কৰি উলিয়াব নোৱাৰিব। তাৰ পাচত মুখৰ তিতা ভাবটো যাবলৈ এটুকুৰা পেৰা দিবা। দুই তিনি মিনিট মান পাচত দ্বিতীয় চামুচ খুৱাম।

ভালজনী মাকক জোকাই লৈছে। বেমাৰ মাতিব আৰু ঔষধ নাখাই আমাক অশান্তি কৰিব, এইটো নহব।" মাকৰ কথামতে বনুৰ টাটাকে চকীত বহি ক'কক বিচনাৰ ফালে মুখ কৰাই থিয় কৰাই দিলে। ক'কই গম পালে এইবাৰ ৰক্ষা নাই। মাকে ক'কক জোৰকৰি মুখখন মেলাই ডিঙিৰ ওচৰত এচামুচ ঔষধ ঢালি দি মুখৰ তলফালে হাতেৰে লাহে লাগে থাপ থাপকৈ মাৰি দিলে। থিয় কৰাই ধৰি ৰখা ক'কৰ কোনো উপায় নাছিল বাবে ক'কই ৰক্ষা পাবৰ বাবে কোটকৈ ঔষধ চামুচ গিলি দিলে। লগে লগে বনুৰ টাটাকে ক'কক বিচনাত উঠাই দি এটুকুৰা পেৰা খাবলৈ দিলে। এইবাৰ লোভত নহয়, মুখখনত তিতা লগা বাবে ক'কই পেৰা টুকুৰা চোবাই চোবাই খালে। ক'কই হয়তো ভাবিছিল এবাৰতে মানে এচামুচতে আজিলৈ ঔষধ শেষ। কিন্তু দুই মিনিটমানৰ পাচত যেতিয়া টাটাকে যেতিয়া বিচনাৰ পৰা নমাই পুনৰ ক'কক থিয় কৰি ধৰিলে ক'কই গম পালে যে তাইৰ বেয়া সময় আৰম্ভ হৈ গৈছে। মাকে পুনৰ এক চামুচ ঔষধ লৈ ক'কক মুখখন মেলাই ডিঙিত ঢালি দিলে। উপায়ান্তৰ হৈ ক'কয়ো ঔষধখিনি গিলি দিলে। টাটাকে পুনৰ ক'কক বিচনাত উঠাই আৰু এটুকুৰা পেৰা খাবলৈ দিলে। ক'কয়ো মুখৰ তিতা ভাবটো আতৰাবৰ বাবে পেৰা টুকুৰা গিলি নিদি চোবাই চোবাই খালে। এনেদৰে ৬বাৰ পেৰা খুৱাই বিশ মিলিলিটাৰ ঔষধযুক্ত পানী খুৱাই শেষ কৰা হ'ল। ক'কক কৃতকাৰ্য্যতাৰে ঔষধ খুৱাই বনুৰ মাক দেউতাকৰ এখন ডাঙৰ যুদ্ধ জয় কৰাৰ দৰে লাগিল। বনুৰ টাটাকৰ সেই সময়ত বনু সৰু থাকোতে বনুক ভাত খুউৱাৰ কথা মনত পৰিল। মাকে ভাত লৈ দৌৰি ফুৰে আৰু টাটাকে কাঁহী, বাতি, পেপা, হুছেইল আদি বজাই ফুৰে। ওচৰৰ সকলো মানুহে গম পাই যে বনুক দুপৰীয়াৰ ভাত খুৱাইছে। বাতি ভাত খুৱাওতে কাগজৰ বল, পিংপং বল জেঠী আৰু পখিলাৰ গালৈ দলিয়াওতে দলিয়াওতে পাচলৈ পোক খাবলৈ জেঠীবোৰো নহা হ'ল। সেয়ে পখিলা নহা দিনা মাকৰ মাৰ পিট খাই বনুৰ ভাতেই খোৱা নহয়। কাৰণ বাতি বাতি কাঁহী বজালে বনুয়ে ভাত নাখায়। বাতি পখিলা, চগা, জেঠীৰ গালৈ বল দলিয়ালেহে ভাত খাই। বনুক ভাত খুউৱাৰ দৰে আকৌ এটা সময় নভবাকৈ জীৱনলৈ অহাত বনুৰ দেউতাকে হাঁহিবই নে কান্দিবই ভাবি নাপালে।

ক'কক প্ৰথমটো ঔষধ খুউৱাৰ এঘণ্টা পাচত দ্বিতীয়টো ঔষধ খুৱাব লাগিব বুলি হোমিও ডাক্টৰ কিশোৰ শৰ্মাই নিৰ্দেশ দিছিল। দ্বিতীয়তো ঔষধৰ দহ টোপাল ঔষধ দহ মিলিলিটাৰ পানীৰ লগত মিহলাই খুৱাব লাগে। বনুৰ টাটাকে চিৰিঞ্জেৰে দহ মিলিলিটাৰ পানী লৈ তাৰ লগত দহ টোপাল ঔষধ মিহলাই ক'কক খুৱাবৰ বাবে সাজু কৰিলে। লগতে জেবিজৰ পৰা অনা কাজু বৰফি এটাৰ তিনি ভাগৰ এভাগ মান ভাঙি কেইবাটুকুৰা কৰি বিচনাৰ ওপৰৰৰ এঠাইত ৰাখি থলে। তাৰ পাচত কুলি চৰাইৰ মিঠা মাতেৰে বনুৰ মাকক ঔষধ খুৱাবৰ বাবে মাতিলে। বনুৰ মাকে ক'কক আগৰ ভৰি ওপৰলৈ কৰি পাচৰ ভৰিৰ ওপৰত থিয় কৰাই বিচনাত আওয়াই ধৰি থাকিবলৈ নিৰ্দেশ

দিলে। বনুৰ মাকৰ নিৰ্দেশ মতে ক'কক থিয় কৰি ধৰি থকাৰ পাচত মাকে এচামুচ ঔষধ ক'কৰ ডিঙিত ঢালি দিলে। দ্বিতীয় ঔষধটো বোধহয় প্ৰথমটোৰ দৰে তিতা নাছিল। গতিকে গিলাৰ পাচত ক'কই বেচিকৈ ওকালি নাথাকিল। গতিকে মাকে ফটাফট চাৰিবাৰ খুৱাই দহ মিলিলিটাৰ ঔষধ পানীৰ মিশ্ৰণ শেষ কৰিলে। ঔষধ খুৱাই শেষ হোৱাৰ পাচত টাটাকে ক'কক কাজু বৰফিৰ টুকুৰা কেইটা দিলে আৰু ককয়ো আনন্দ মনেৰে খালে। মাকে বনুৰ দেউতাকলৈ চাই ক'লে "ভগবানক ধন্যবাদ যে দুই নম্বৰৰ ঔষধটো ক'কক সহজে খুৱাব পাৰিম। নহলে যদি এক নম্বৰৰ দৰে খুৱাব লগা হ'ল হয় আমাৰ অৱস্থা কাহিল হ'ল হয়।" বনুৰ মাকৰ কথাত বনুৰ দেউতাকে মূৰ জোকাৰি সন্মতি জনালে।

এক বজাৰ লগে লগে ক'কক পুনৰ এক নম্বৰৰ ঔষধ খুৱাবৰ সময় হ'ল। টাটাকে ঔষধ সাজু কৰিবৰ বাবে চিৰিঞ্জেৰে বিশ মিলিলিটাৰ পানী ক'কৰ সৰু বাটিটোত ললে। তাত এক নম্বৰৰ ঔষধটোৰ পৰা এটোপ দুপকৈ ঔষধ দিয়া দেখা পাই ক'ক টাটাকৰ ওচৰৰ পৰা পলাই পত্ৰং দিলে। ঔষধ সাজু কৰি টাটাকে ক'ক আহ পেৰা খাবি বুলি মাতিলেহে মাতিলে কিন্তু ক'ক নাই। ক'কক বিচাৰি বিচাৰি ডাইনিং হলৰ চুকত থকা চকী এখনৰ তলত লুকাই থকা পোৱা গ'ল। মাতি থাকি লাভ নাই বুলি জানি টাটাকে আঠুকাড়ি ক'কক চকীৰ তলৰ পৰষ উলিয়াই আনি কোলাত ডাঙি লৈ আনি বিচনাত বহুৱাই দিলেহি। তাৰ পাচত মাকক ঔষধ খুৱাবলৈ মাতিলে। পাকঘৰৰ পৰা মাক আহি ক'কৰ ওচৰত বহিলহি। টাটাকে তৈয়াৰ কৰি থোৱা ঔষধৰ মিশ্ৰণটো মাকৰ হাতত দি ক'কক বিচনাৰ কাষত থিয় কৰাই দিলে। মাকে ক'কৰ মুখ মেলাই এচামুচ ঔষধ ক'কৰ ডিঙিত ঢালি দি ডিঙিৰ তলফালে লাহে লাহে থাপ থাপকৈ মাৰি দিয়াত ক'কয় ঔষধ চামুচ গিলি দিলে। টাটাকে লগে লগে ক'কক বিচনাত উঠাই দি এটুকুৰা পেৰা খাবলৈ দিলে। ক'কই পেৰা খাই মুখৰ তিতা ভাবটো আতৰোৱাৰ লগে লগে টাটাকে পুনৰ ক'কক বিচনাৰ কাষত পাচৰ ভৰিৰ ওপৰত থিয় কৰি দিলে আৰু মাকে আৰু এচামুচ ঔষধ ক'কৰ ডিঙিত ঢালি দিলে। ঔষধ আৰু পেৰা, ঔষধ আৰু পেৰা এনকৈ পাচ বাৰ ঔষধৰ মিশ্ৰণটো শেষ হ'ল। বনুৰ মাকে ঔষধটো খুৱাই পাকঘৰল গ'ল আৰু বনুৰ টাটাক গা পা ধুই ভাত খাবলৈ সাজু হ'ল। লৰালৰিকৈ ভাত খাই শেষ কৰোতেই দ্বিতীয় ঔষধটো খুৱাবৰ সময় হ'ল। টাটাকে ঔষধ সাজু কৰিলে আৰু মাকে আহি ক'কক ঔষধটো খুৱাই দিলে। দুই নম্বৰৰ ঔষধ খুৱাবৰ বাবে এক নম্বৰৰ দহ ভাগৰ এভাগো কষ্ট কৰিব লগা নহ'ল। গোল্ক আৰু সোৱাদ বেলেগ বাবে ক'কই দুই নম্বৰৰ ঔষধ সহজে আৰু সোনকালে খাই শেষ কৰিলে। দুই নম্বৰ খুৱাই উঠি বনুৰ দেউতাকে লৰালৰিকৈ অফিচলৈ যাত্ৰা কৰিলে। নিজৰ অফিচত কোনো বাধ্যবাধকতা বা ওপৰৱালা নথকা বাবে কোনো চিন্তাৰ কাৰণ

নহ'ল। চাকৰি হোৱা হ'লে হয়তো ক'কক ঔষধ খুৱাবৰ বাবে ইস্তফা দিব লাগিল হয় নতুবা ওপৰৱালা বিষয়াই চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিলে হয়।

আবেলি অফিচৰ পৰা আহি টাটাকে ক'কক ফুৰাবলৈ বুলি লৈ গ'ল। যাওতে ক'কক বুজাই গ'ল যে ক'ক তই যদি ঔষধ নাখাৰ তেন্তে বেচি দিন বাচি নাথাকিবি। তই কিডনী বিকল হৈ মৰি থাকিবি। গতিকে তই ঔষধ খাওতে বেচি দিগদাৰ নকৰিবি। ক'কয়ো বুজাৰ দৰে মূৰ জোকাৰিলে। ৰাতি ৮ বজাৰ লগে লগে ক'কক তৃতীয়বাৰ ঔষধ খুওৱাৰ সময় হ'ল। টাটাকে এক নম্বৰ ঔষধৰ মিশ্ৰণ প্ৰস্তুত কৰি মাকক ঔষধ খুৱাবলৈ মাতিলে। আগৰ দৰে একে পদ্ধতিৰে ক'কক ঔষধ এচামুচ, পেৰা এটুকুৰা খুৱাই পাচবাৰত ঔষধখিনি ক'কক গিলোৱা হ'ল। ঔষধৰ লগে লগে বনুৰ টাটাকেও বনুৰ মাকৰ বহুতো গালি উদৰস্থ কৰিলে। এদিন দুদিনকৈ ক'কক ঔষধ খুউৱা যুদ্ধখনে দহ দিনত ভৰি দিলে কিন্তু ক'কৰ পেছাবত তেজ যোৱা বন্ধ নহ'ল। এঘাৰ দিনৰ দিনা ক'কক পেছাব কৰাওতে ক'কৰ দেউতাকে লক্ষ্য কৰিলে যে ক'কৰ পেছাবৰ লগত কেতবোৰ মিহি বালি গুৰি নিৰ্গত হৈছে। তাৰ পাচদিনাও ক'কৰ পেছাবত মিহি বালিৰ দৰে গুৰি গুৰি বস্তু ওলাল। বনুৰ টাটাকে বনুৰ মাকক দেখুৱাই দি ক'ল "বুজিছা, ক'কৰ পাথৰবোৰ গুৰি গুৰি হৈ ওলাবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। হয়তো কেইদিনমান পাচত তেজ যোৱাটো বন্ধ হৈ পৰিব।" বনুৰ মাকে গুৰি গুৰি বালিবোৰ চাই উত্তৰ দিলে "ময়ো তাকেই ভাবিছো। একেবাৰে সকলো পাথৰ ওলাই গ'লেই ৰক্ষা। ক'কতো ভাল হলেই হয়।" ঔষধ খুউৱা ১৫/১৬ দিন মান হোৱাৰ পাচতে ক'কৰ পেছাবত তেজ যোৱা হঠাতে নোহোৱা হ'ল। ভাল খবৰটো মাকক জনোৱাত মাকে আনন্দতে ক'কক কোচত তুলি লৈ মৰম কৰিলে। লগতে মাকে ফোন কৰি বনুক খবৰটো দিলে। বনুও আনন্দত আত্মহাৰা হ'ল। লাহে লাহে ক'কই নিজে ভালপোৱা বস্তু ভালদৰে খোৱা আৰম্ভ কৰিলে। ক'কক ঔষধ খুউৱা চলি থাকিল আৰু ক'কৰ পেছাবত সৰু সৰু বালিৰ গুৰি যোৱাটো চলি থাকিল। এমাহ যোৱাৰ পাচত বনুৰ টাটাক পুনৰ ৰাজগড় পথৰ হোমিওপেথিক ডাক্টৰৰ ওচৰ পালেগৈ আৰু তেওক সকলো বিবৰি ক'লে। ডাক্টৰে ক'লে জইন মৰি সম্পূৰ্ণ ভাল হবলৈ আৰু এমাহ ঔষধ খুৱালে ভাল হব। ডাক্টৰৰ কথাত সন্মতি জনাই বনুৰ টাটাকে ঔষধ লৈ ঘৰ পালেহি। ঔষধ খুউৱা যুজ খন আৰু এমাহ চলিব বুলি গম পাই বনুৰ মাকৰ খং উঠিল যদিও ক'কৰ বেমাৰ সম্পূৰ্ণ ভাল হবৰ বাবে কষ্ট খিনি কৰিবলৈ সাজু হ'ল। লাহে লাহে ক'কৰ পেছাবত তেজ আৰু বালিৰ চিন মোকাম নোহোৱা হ'ল। দ্বিতীয় জীৱন যুজত জিকি ক'ক সম্পূৰ্ণৰূপে ভাল হ'ল। বনুৰ মাকৰ চেষ্টা আৰু যত্নত ক'ক আকৌ তজবজীয়া হৈ পৰিল আৰু মাকৰ প্ৰতি ক'কৰ ভালপোৱাও অধিক গাঢ় হ'ল। যলৈকে যায় ভডাফোনৰ নেটৱৰ্ক ক'ক পাচে পাচে।

